XXXV. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM
Ára: 2,80 Ft
1979. AUGUSZTUS 9.
Ludas Matyi

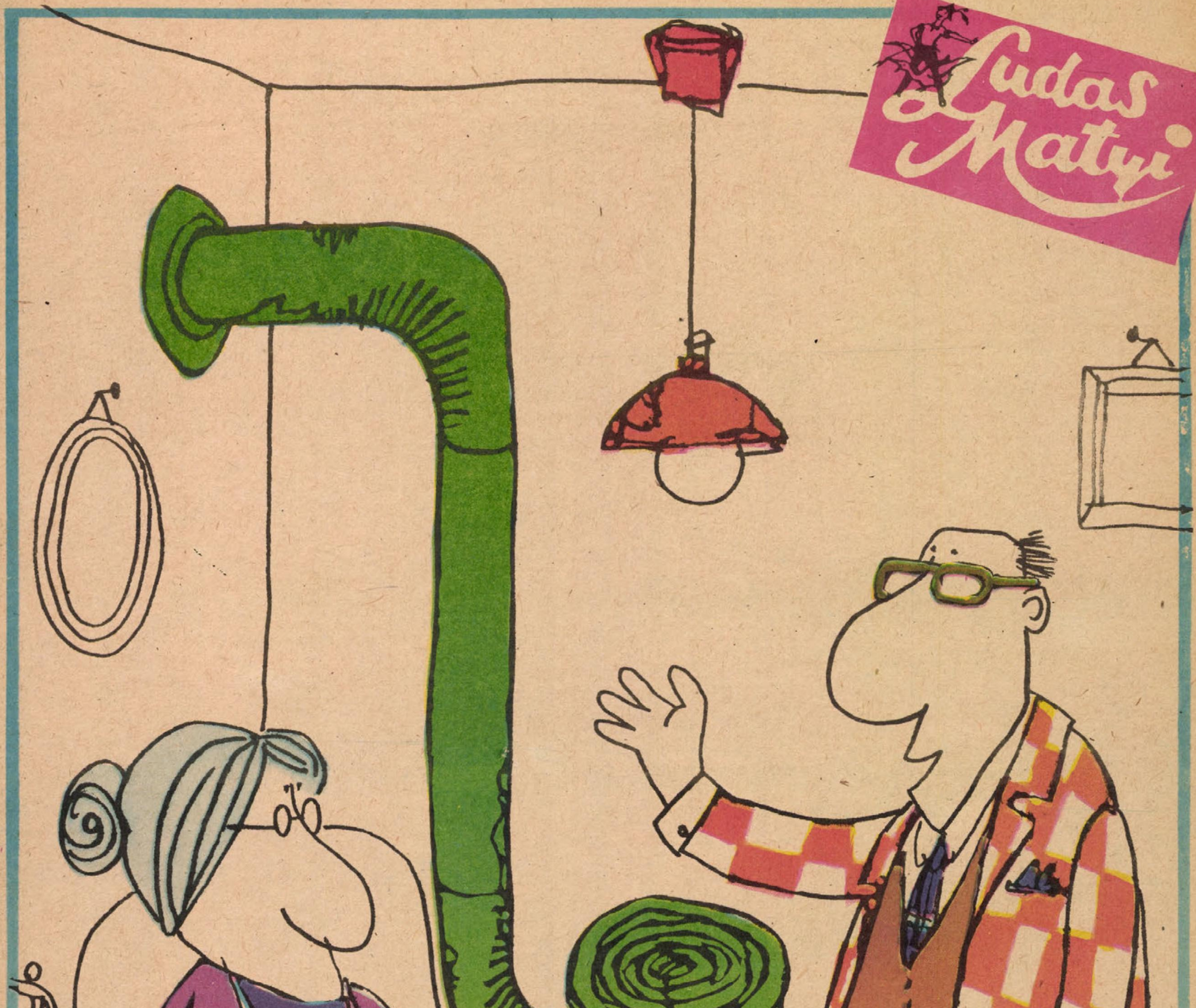

Lehoczki István rajza

– Hát igazán irigylem magától ezt a fűtést és világítást, mama!

Hol az az utca?

A Móra Ferenc utca Budán van, a Várban, jól elrejtve, és olyan icike-picike, hogy mire betéved valaki, már ki is jött belőle. No! Van még egy Móra utca fővárosunkban, Pestlőrinc határában. Budapest térképén fedeztem fel – nagyítóval.

Olvastam az író születésének századik évfordulóján közölt megemlékezéseket, ezek margójára toldom a kérdést: *utcanévben ennyit érdemel fővárosunktól?*

Jó, jó, elfogadom az ellenérveket: ne az utca hosszával mérjük valakinek az elismerését, érdemeinek méltatását. De mégis ... Ha egyszer ez a szokás világszerte, nálunk meg különösképp.

Nézegetem Budapest utcajegyzékét (1978). Petőfi vezet. Hússzor szerepel. Következik Kossuth (18), Rákóczi (17), majd a 12-esek: Jókai, Arany, Ady, Tompa ... Nem folytatom a sort, csak még egy adatot, ha szabad: az Ady által Költőcske Mihálynak becézett poétának is van két szép utcája igen *jó helyen* (a IV. és XI. kerületben), Szabolcska Mihály álnéven.

Egy nyomós érv szól a várbeli Móra Ferenc utca mellett. Az ott levő három ház egyikében lakott ugyanis az író, – valamikor, átmenetileg. Van is rajta emléktábla, a piszoktól nehezen felismerhető arcképével és alig olvasható, sablon szöveggel, amelyben szó sincs arról, hogy miért éppen ott az a tábla.

És annak sincs semmi nyoma, hogy most, az országos ünneplés alkalmából megkoszorúzták, vagy akárcsak megtisztították volna.

Talán az illetékesek sem tudják, hogy hol van Pesten a Móra Ferenc utca?

Sólyom László

Változatok a KRESZ-re

Van a közlekedési szabályoknak, a Kresznek, egy általam kidolgozott új fejezete, ugyancsak KRESZ-szel rövidíthető: **K** énytelen **Re** jtvényes **Sz** abálytalankodás. Miként jött létre? Elmagyarázom:

Vegyünk egy egyirányú utcát. (Többségükben egyirányú utcák találhatók a fővárosban.) Megjelennek a közművek az egyirányú utca bejáratánál és felbontják az úttestet, öt négyzetméteren dolgoznak, de az egész utcát lezárják az oda igyekvő autók elől. *Elvileg.* Az utca mégis teli van autóval, holott az utca túlsó feléről nem lehet behajtani, mert egyirányú. A ravasz autósok mégis behajtanak a behajtani tilos felől, *rükvercben,* vagyis az autó orra előre néz, mintha előre menne az utcán, de hátramegy. Van, aki azt mímeli, hogy beáll a járda mellé, mert általában hátramenetben szokás beállni, és mint a hernyó, araszolva megy hátra az egyirányú utcán.

Vannak aztán többlépcsős szabálytalanságai annak, hogyan jusson be az ember olyan egyirányú utcába, amelynek az elején dolgoznak. Erre is mondok példát: az utca végét, melyből rükvercben hajtunk be, szabálytalanul, olyan keresztutcából lehet elérni, amelyben tilos az átmenő forgalom, csak azok hajthatnak be az utcába, akiknek abban az utcában van dolguk. Mi tesz ilyenkor az ügyes, szabálytalankodó autós? Például én. Megállok az utcában egy ház előtt, mintha ott volna dolgom, és bemegyek a kapu alá, megnézni, hogy itt lakik-e a shanghaji nagynéném? Ilyen módon jogot nyertem arra, hogy behajtottam az utcába, tovább megyek, majd rükvercben befordulok az én behajtani tilos utcámba.

Nem sorolom a további szabálytalan ügyeskedések módozatait, nem akarok tippeket adni, csak egy tippet adnék, de az illetékeseknek:

Kellene egy nagy, fekete harisnya, melyet – mint ahogy azt a krimikben a banditák a fejükre húzzák – az útjelző táblákra húzzák, és ezzel *érvénytelenítik* arra az időre – két órára, vagy két napra – amíg az úttesten közművesek dolgoznak. Például – az én egyirányú utcám *túlsó oldalán* lefedik a behajtani tilos táblát, és mindjárt nem kell szabálytalankodni.

Még túlságosan nagy adminisztráció sem kellene hozzá. A közlekedést ellenőrző és a körzeti rendőreink maguk is el tudják bírálni az éppen aznap kialakult helyzetet és saját maguk intézkedhetnének egy-egy tábla letakarásáról, ha a felszerelésükben lenne egy-egy tábla-takaró műanyag kapucni. Ilyen módon kevesebb munkájuk lenne a rendőröknek a büntetéssel és megelőzhetnék a kénytelen-kelletlen-szabálytalankodókat ésszerű, helyszíni intézkedésükkel. Mert a mindkét oldaláról behajtani tilos utca nem igazán jól sikerült utca ...

Somogyi Pál

Te lopod, én lopom ...

Móricz Zsigmond körtér, vasárnap. Emberkígyó a büfé előtt, fura körmenet, újmódi két szín alatt áldozóké: kenyérre, tejre áhitóké. Nem vagyok rest, megszámolom: ötvenhetedik vagyok, illetve lennék, ha a számolás miatt nem lépek ki a sorból, s közben nem lépnek még ketten elém, így az 59. helyezés az enyém.

A sorállás eszményi alkalom az elmélkedésre. Meditálok magam is: ez a hatvan ember most azért áldoz fel 30–40 percet a szabad idejéből, hogy a kereskedelmi dolgozóknak több legyen a szabad ideje ... Ha több – amúgy is nyitvatartó – vendéglőben árulnák ilyenkor a tejet és a kenyeret, eltűnnének a sorok. Ám a haszon kicsi, a strapa nagy, jobb hát elbliccelni a tejárusítást, aki pedig mégis inni akar, küzdjön meg érte, álljon sort, van ideje, elvégre vasárnap van ...

Még szerencse, hogy ez kölcsönösségi alapon megy. Van egy íratlan megállapodás dolgozó népünk különböző rétegei között: te lopod az én időmet, én lopom a te idődet ...

Törlesztünk egymásnak, állandóan és kölcsönösen. Ez a szemüveges úr itt, öttel előttem a sorban, tisztségviselő, fontos bizonylatokat osztogat a Fontos Hivatalban. Holnap hosszan megvárakoztatja majd a bizonylatért folyamodó kereskedelmi dolgozót, órákat rabolva el az idejéből.

Tízzel előttem az a fiatalember szerelő. Holnapután miatta vesz ki szabadnapot, s várakozik potyára a bizonylatosztogató úr.

Hússzal előttem, a bájos hölgy, anyagbeszerző, s éppen szabadságon van. Most jut eszébe: elfelejtette feladni a jövő havi cufliigénylést (mert a szabadságra indulás előtti napokban ki dolgozik?!), sebaj, legfeljebb pár hétig akadozik majd a gürtcufli gyártása, így aztán az előbb említett szerelőnek tizenkét boltba is be kell majd menni, míg megfelelő méretűt kap belőle.

Olyan könnyű lenne ezektől szabadulni, csak az kellene, hogy mindenki a maga munkahelyén, a maga munkaidejében ...

Még szerencse, hogy elfogyott előttem a sor, s megkapom a tejet és a kenyeret. Mert már éppen ott tartottam az elmélkedésben: ahhoz, hogy több legyen a szabad időnk, többet kellene dolgoznunk ...

Radványi Barna

Ugratás

Be szépek, szemet-lelket gyönyörködtetők a Hortobágyi Lovasnapok! Különösen az a bemutató látványos, ahol a derék szál, elegánsan kirittyentett lovasok a különféle akadályok fölött, illetve között manővereznek. Gyorsaság, erő, ész, lendület stb. – hiába, no, a pompás magyar lovasok igazán urai a lónak!

De hopp, várjunk csak! Mintha ilyesfajta gyakorlatokat már másutt, máskor is láttam volna. Hát persze! Az olimpiákon! Csak akkor ezt a micsodát nem hortobágyi lovasbemutatónak hívták, hanem díjugratásnak. És nem tudom, más is észrevette-e, hogy az olimpiai díjugratás mezőnyében még véletlenül sem látni magyar lovasokat. Akik pedig (gyorsaság, erő, ész lendület stb.) igazán urai a lónak, ugyi. A Hortobágyon.

Lehet, hogy kicsiny hazánk már rogyadozik a számolatlan olimpiai aranyak-ezüstök terhe alatt. Az is lehetséges, hogy a hortobágyi izé-mizé több aranyat hoz a hazai vendégforgalomnak, mint az az esetleges egy, amelyet az olimpián a magyar díjlovas nyakába akasztanának. De hát mit kockáztatnánk egy olimpiai nevezéssel? Vagy lehet, hogy aki lovas egyszer már bemutatót ugratott a Hortobágyon, az már profi, s mint ilyen, nem mehet olimpiára?

Tévedés, kérem. A magyar lovasok azért nem neveztetnek, mert úgysem tudnának tisztességesen fölkészülni. Olvasom, hogy az egész országban mindössze – írd és mondd – *két* (kettő, zwei, dvá) ugratónyereg található.

Valami itt – úgy érzem – nincs rendjén. Itt, úgy látszik, valami ugratás folyik, feleim. Nem díjugratás, hanem a *mi* ugratásunk. És ezt aligha tudjuk – díjazni ...

Timár György

ÚJ FÖLDGÖMB

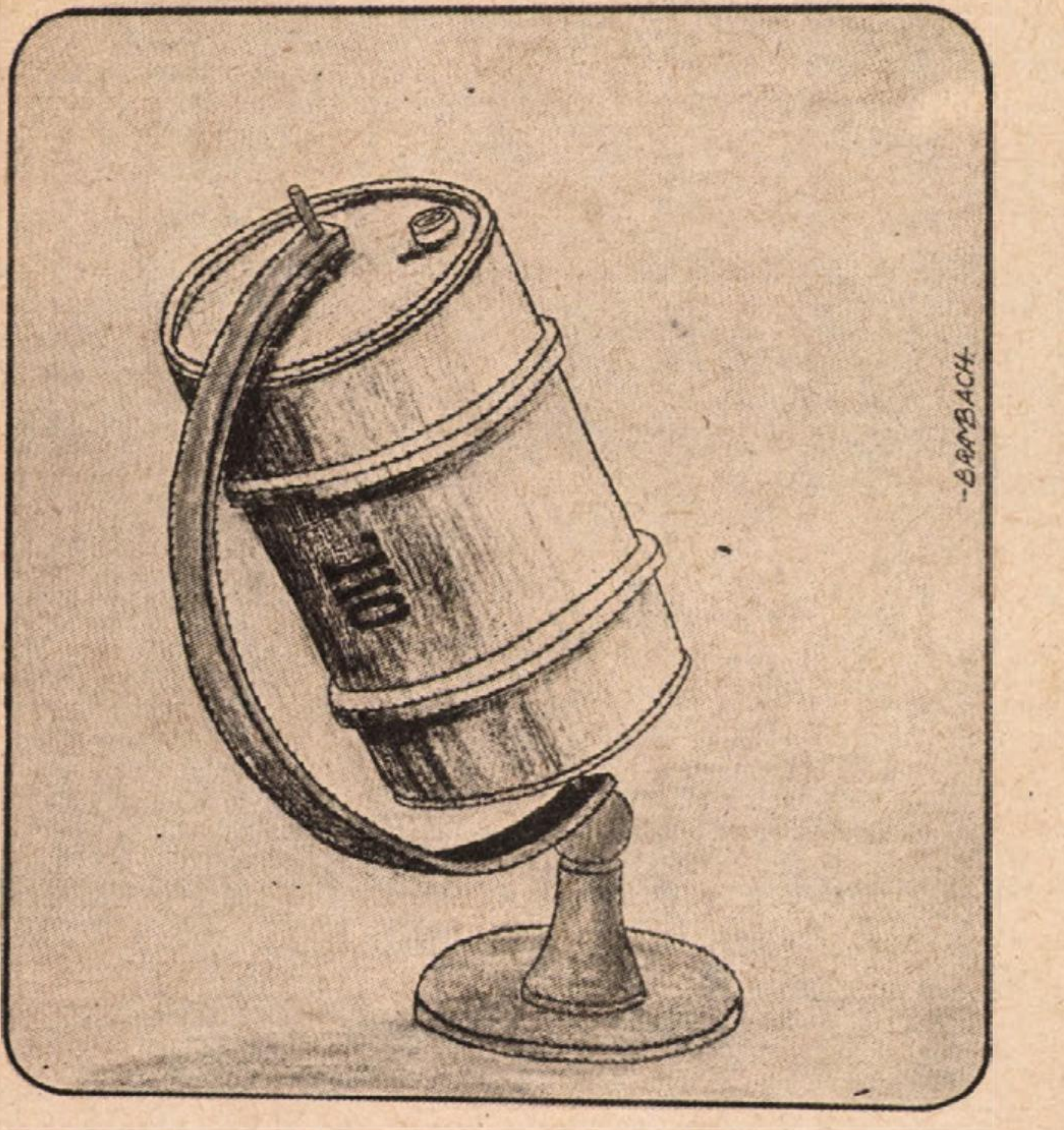

STABIL HELYZET

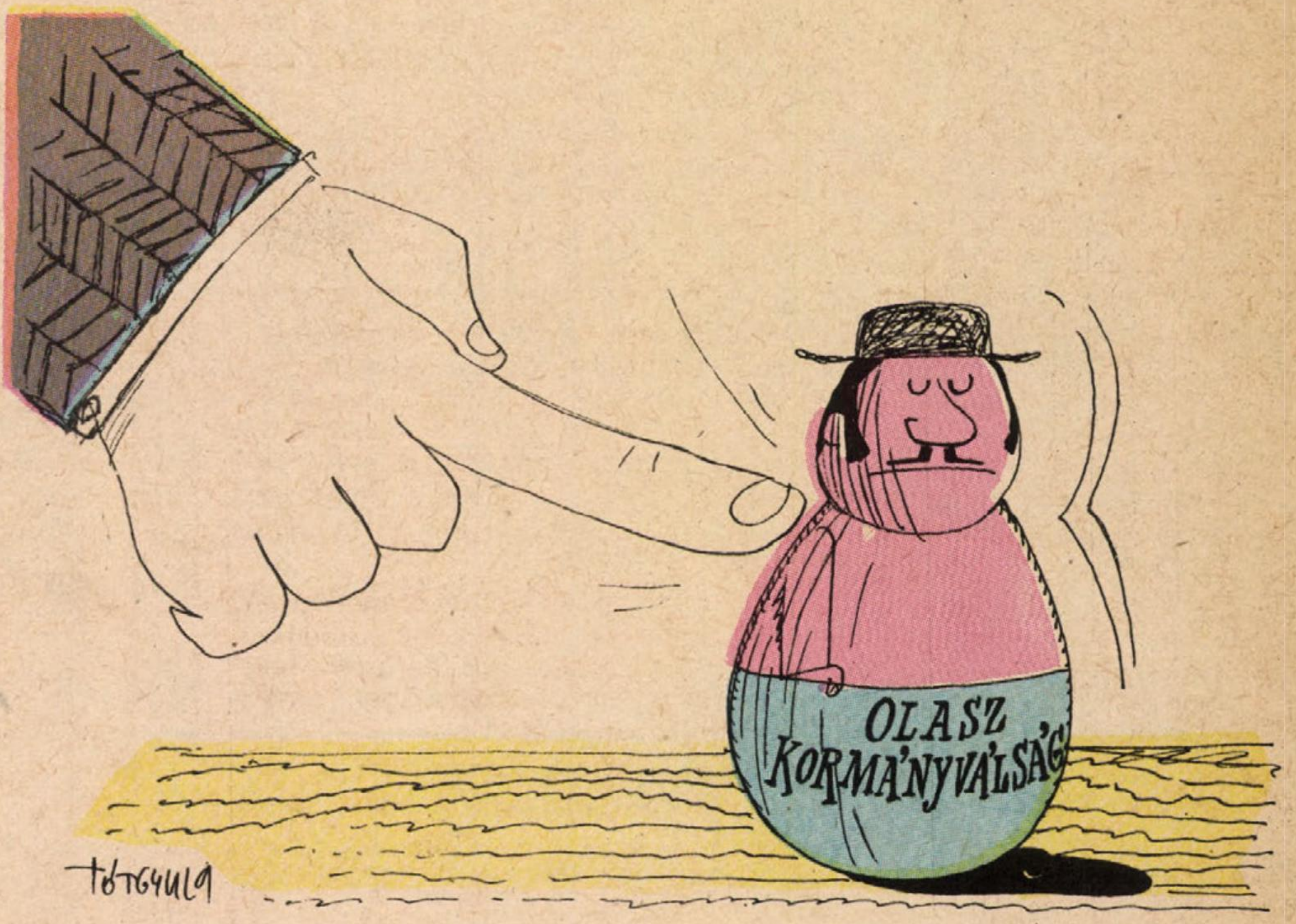

RiCSi

Olvastam, hogy Al Pacino a Broadwayn eljátszotta III. Richárdot. A kritikusok aztán a szakma minden átkát a fejére zúdították, mert a kedves Al egy kalandos ötlettel komikusra vette a vérgőzös gyilkos figuráját.

Nem tudom hogyan csinálhatta. Lehet, hogy részegnek, náthásnak, ütődöttnek, vagy dadogósnak játszotta III. Richárdot, az ilyesmi mindig bejön. Desdemona csak hármat tüsszentsen a ravatalon, a közönség már szétveri örömében a helyiséget. Mondom: nem tudom hogyan csinálhatta, csak azt tudom, miért. A Broadwayn ugyanis a nálunk szokásosnál valamivel kisebb állami dotációt gyömöszölnek a közművelődés ágyúinak torkába és valamivel csak el kell adni a jegyeket.

Minthogy mostanában nálunk is hasonló a helyzet, és minthogy segítőkészségem párját ritkítja és minthogy Shakespeare-rel amúgyis történnek hasonló huncutságok, én máris elkészítettem a magyar változatot. A „Ricsi" című kacagtató musical nagyjelenetét az alábbiakban legott közkinccsé teszem. A sztorit a gyerek is ismeri. Ricsi, még mint egyszerű Gloster, megöli — alighanem halálra röhögteti — VI. Henriket, a királyt. A tetemet — a Köjál előírásait felrúgva — nyitott koporsóban hozzák. Most előlép Ricsi, látja, hogy kedvező a helyzet és udvarolni kezd Annának, a bánatos özvegyek egyikének, aki a jó ég tudja miért, egy kicsit cvider.

ANNA *(Shakespeare szövegével):* Kotródj, Te pokol iszonyú lakója, Csupán halandó testén volt hatalmad, De nem a lelkén; most hát menj el innen

RICSI: Na ne vacakolj, husi. Az egész csak érted történt. Tudod micsoda difi ma egy éhes szájjal kevesebb az asztal körül? *(Nevetőszünet.)* Amikor 8 forint 10 fillér egy szalámis zsemle a büfében. *(Nevetőszünet.)* Én mondom neked, nózi, szegények vagyunk, de kalkulálni, azt tudunk. *(Nevetőszünet.)*

ANNA *(még mindig Shakespeare-rel):* Te rothadtabb, mint szív képzelheti. Egy jó mentséged van: kösd föl magad. Ki méltatlanul öltél másokat.

RICSI: Transzformáld le magad, rókám, tudod, hogy savad van. *(Nevetőszünet.)* Elpatkoltak, hát elpatkoltak, csinálunk helyettük másik kis Plantageneteket. *(Nevetőszünet.)* Elvégre vagy van nemzetközi gyermekév, vagy nincs nemzetközi gyermekév. *(Nevetőszünet.)*

ANNA *(még mindig Shakespeare-rel, mert ez a nő ad magára):* Az Istenért, el innen, rothadt ördög: Pokollá tetted a jókedvű födet, S betöltötted átokkal s mély panasszal.

RICSI: Oké, szivi, jobb, ha most hánytorgatod fel a múltat, mert augusztus tizenötödikéig harminc százalékkal olcsóbb a visszapillantó tükör a Merkur Martinelli téri üzletházában. *(Nevetőszünet.)* De aztán sipirc a kerületi házasságkötőbe. Tudod, mikor tartjuk az esküvőt, tigrisem? Közvetlenül a zárszámadás után. Mert akkor Bourchier bíboros, Canterbury fukar érseke is kénytelen legalább egyhónapi hűbért bedobni a menyasszonytáncba. *(Nevetőszünet.)*

ANNA *(makacs a nő, kitart Shakespeare mellett):* Számodra nincs más hely, csak a pokolban.

RICSI: Az lehet, nyuszifej, de előbb haknizni megyünk ezzel a darabbal. Fix, hogy keresünk egy kalap pénzt, talán még az Új Tükör is ír rólunk. Megcsináljuk az ország első temetőjátékait. Nincs az a község, amelyik ne törné kezét-lábát értünk. Temető végül is mindenütt van. Na, milyen fej a te Ricsid? Esős napokon a Balatonnál villogunk majd. Tudod miért? Maga a miniszter mondta, hogy esőben minden üdülővendég kap ott egy üveg bort fájdalomdíjul. Te, Nusi, akkora sikerünk lesz, mint ide Lacháza. Egy részegnek minden darab jó. *(Nevetőszünet.)*

ANNA *(furt Shakespeare-rel):* Nem tapadt méreg rothadtabb varangyon. / El innen, megfertőzöd a szememet.

RICSI: Segít az Ofotért! Te, pofi, én a kedvedért még a közel-keleti helyzetet is megoldom. Tudod például, mit mondott Szadat Beginnek legutóbb a Sínai félszigeten? Csacsikám, hát azt, hogy a viszontlátásra. Hőhö, jó, mi?

Nevetőszünet, majd eléneklik a nagy duettet — már nem Shakespeare szövegével:

Anna!
Édesebb és olcsóbb, mint a
Manna!
Ricsi!
Maga nekem, mint a zsemle
Kicsi!

A közönség bedől, a pénztáros kidől, a színház — umberufen! — megtalálja a számítását.

Peterdi Pál

XXI. SZÁZAD

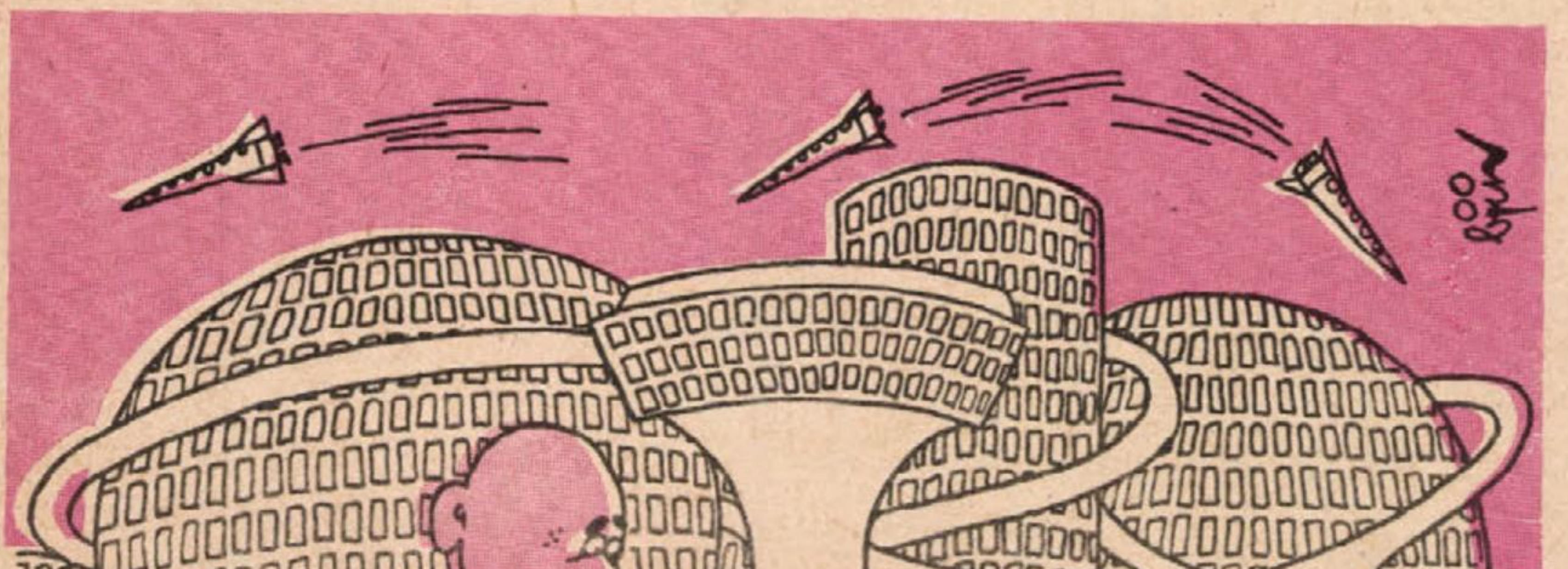

– Ha jó leszel, kisfiam, a hét végén elmegyünk a múzeumba és megnézzük, milyen is volt az a Balaton!

KÖRNYEZETVÉDELEM

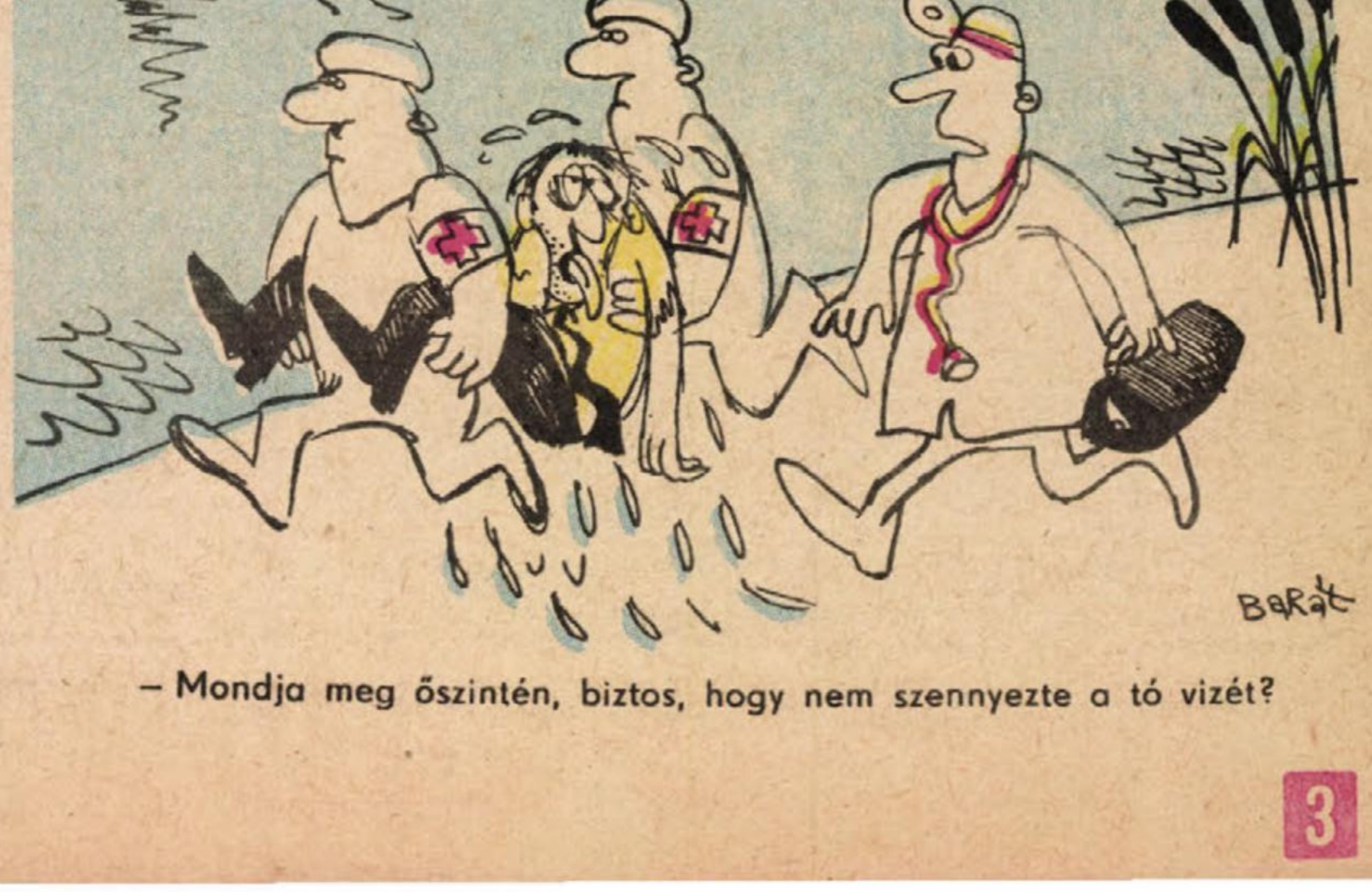

– Mondja meg őszintén, biztos, hogy nem szennyezte a tó vizét?

DEMOKRATIKUS VEZETÉS

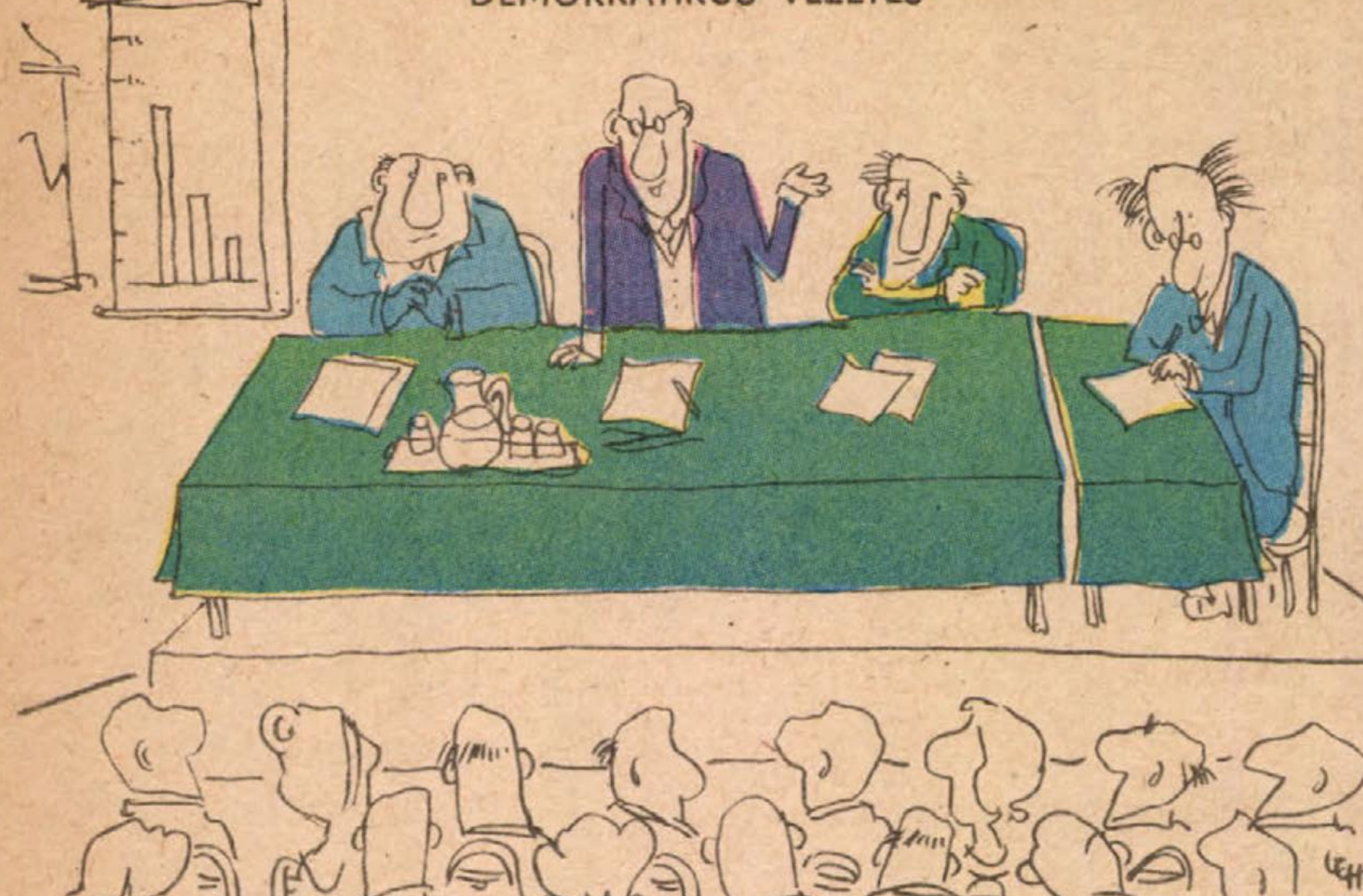

– A kérdésekre természetesen nem kell nevet írni. Azért van itt az írásszakértő!

JÓTÉT LÉLEK

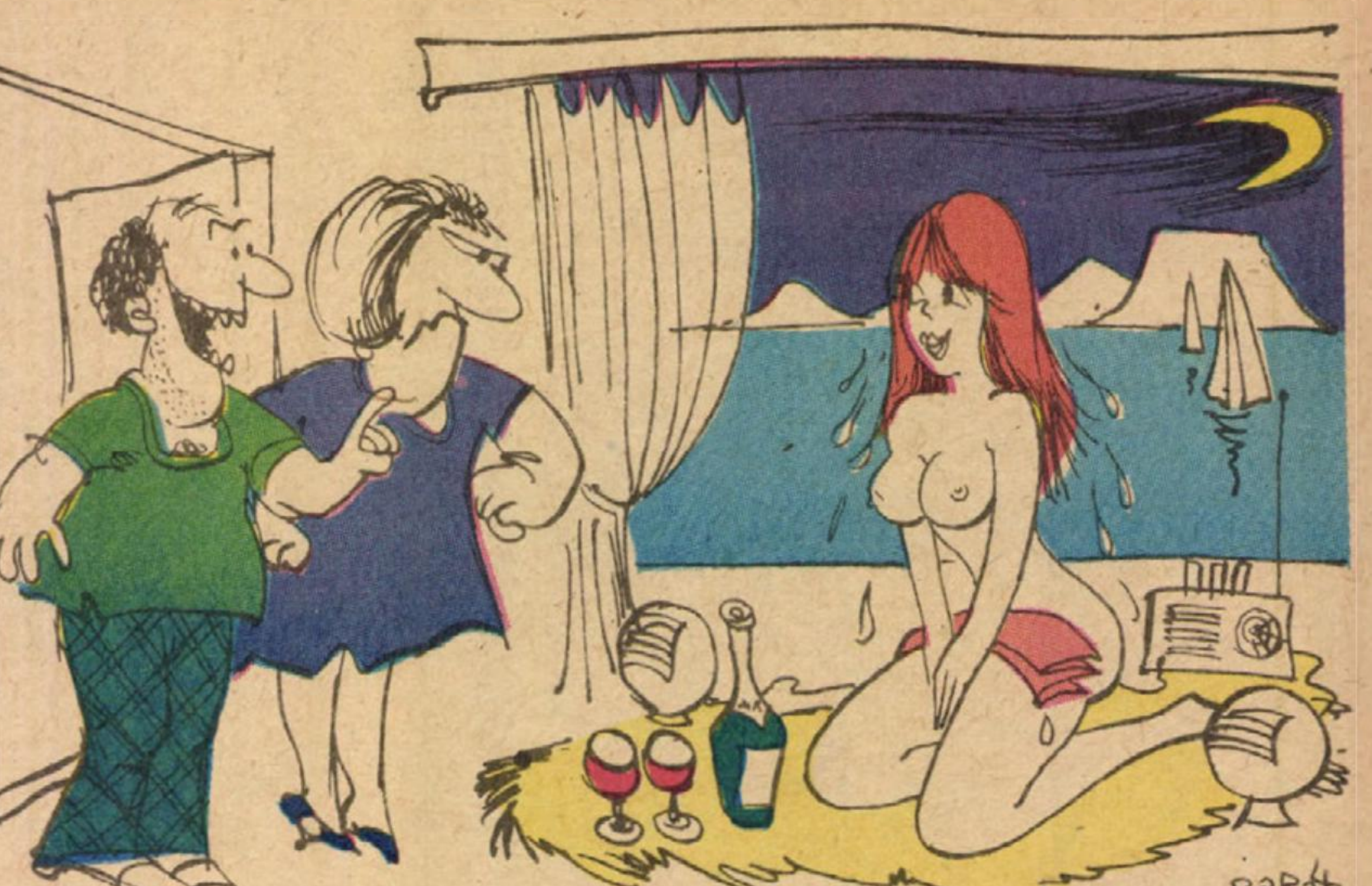

– A parton találtam, csuromvizesen, ruha nélkül.

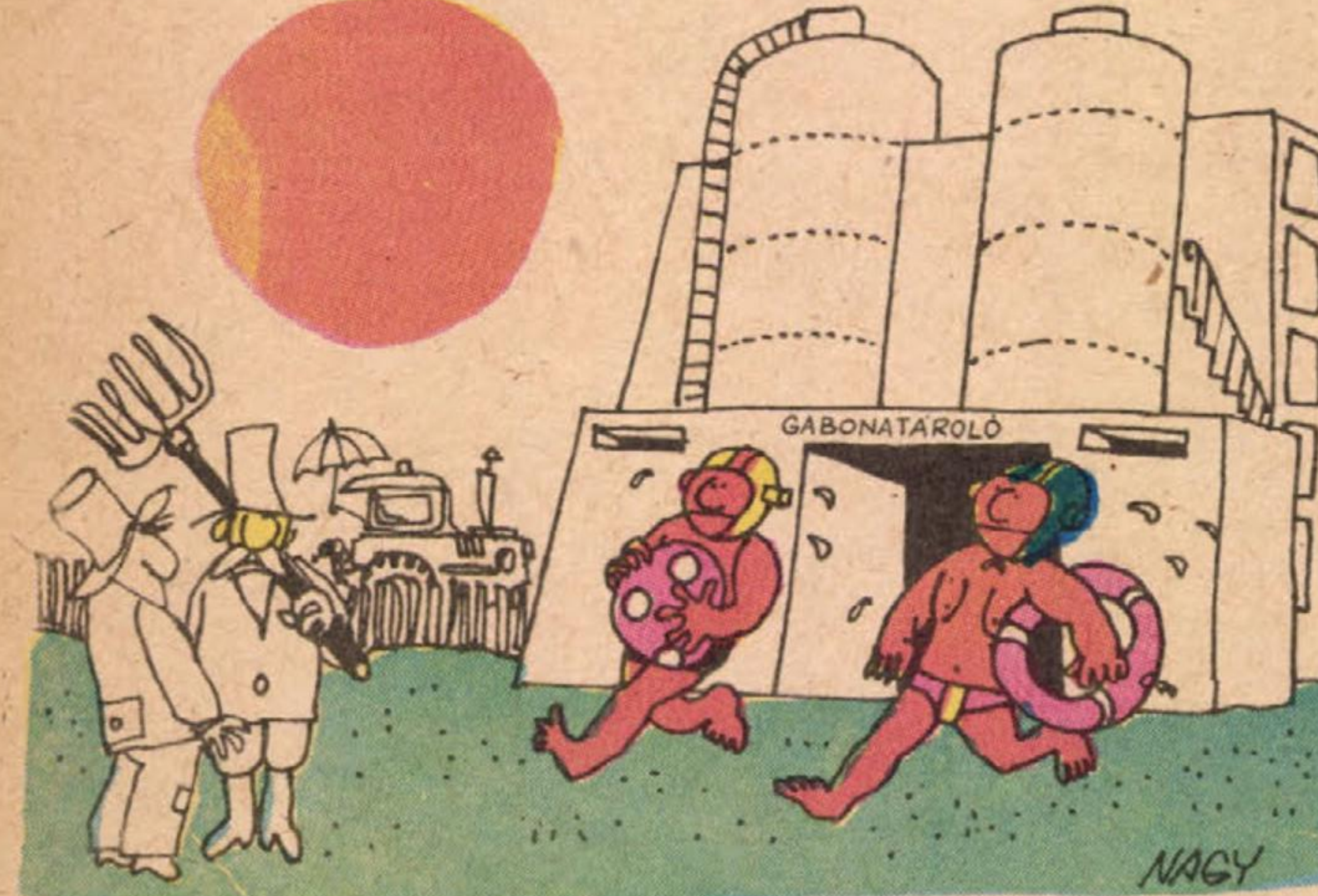

– Amint látom, megint nagyon vizesen szállították be a gabonát...

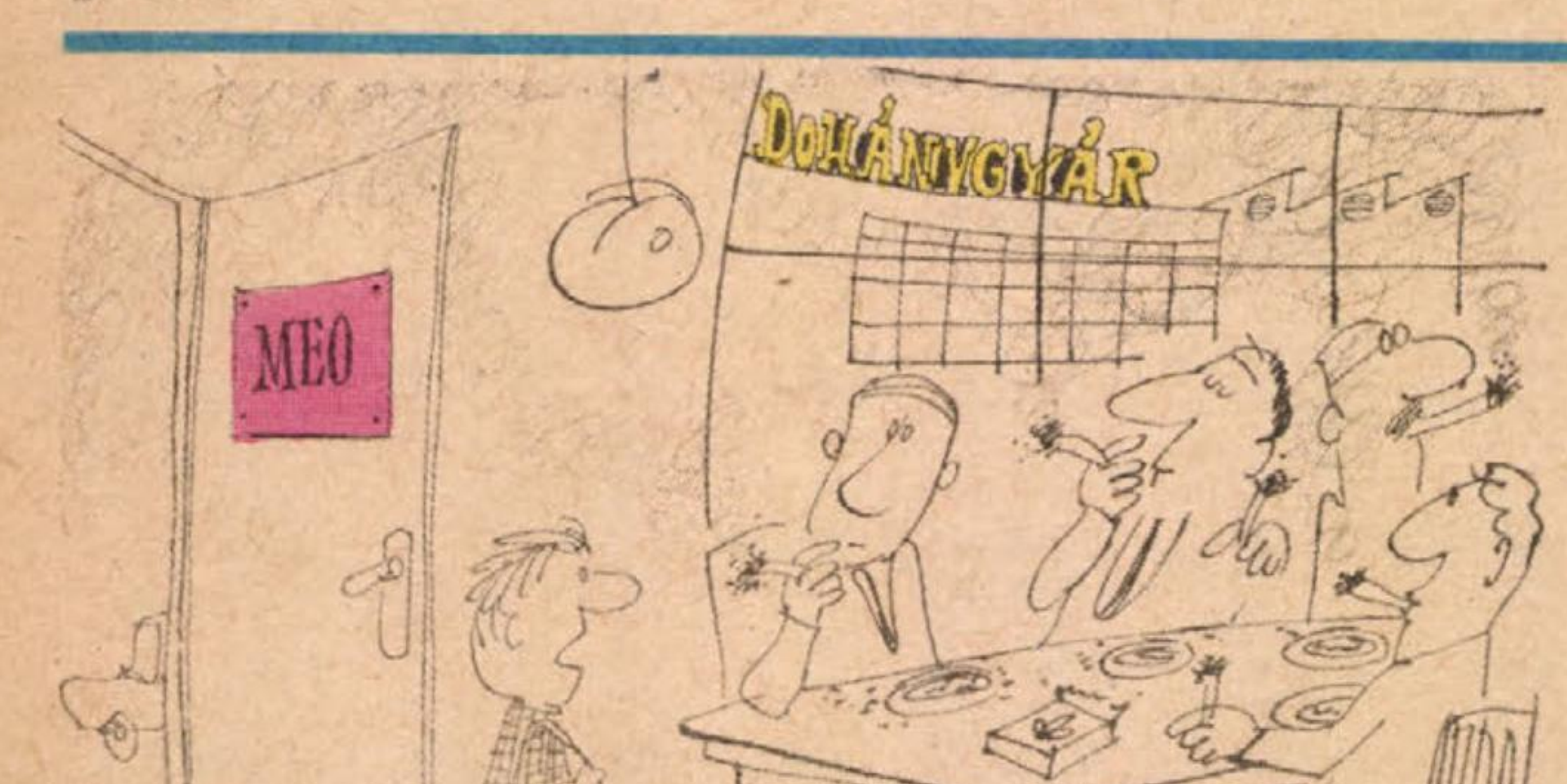

– A faterom bedugott ide nyári munkára...

ZSÖLLYE

Az amerikai filmgyártás két „nagy öregje", Henry Fonda és James Stewart, nemrég együtt szerepelt egy televíziós show-ban, ahol a műsorvezető, Johnny Carson arra kérte őket, hogy néhány szóval mondják el: véleményük szerint ki az igazán boldog ember?

Elsőnek Henry Fonda válaszolt.

— Akinek szép felesége van, az boldog ember... akinek sok pénze van, az még boldogabb ember... akinek színészi tehetsége van, az a legboldogabb ember!

James Stewart bólintott.

— Így van! Akinek pedig sem az egyik nincs, sem a másik... az nyugodtan alszik!

*

A New York-i Metropolitan magyar származású művésze, Carelli Gábor, néhány hétre Budapestre érkezett a Zeneművészeti Főiskola meghívására, hogy előadásokat tartson az olasz énekművészetről. Egy lelkes fiatalember hajnali hat órakor kopogtatott Carelli szállodai szobájának az ajtaján:

— Mester! Én addig el nem megyek, amíg meg nem hallgat! Ha elküld, én képes leszek a legnagyobb őrültségre is!

A fiatalember szemeiben gyanús fények lobogtak és

Carelli jobbnak látta nem vitatkozni a vehemens énekes-jelölttel, aki nem zavartatva magát, belekezdett Turridu áriájába a Parasztbecsületből. Amikor befejezte, kérdően nézett Carellire.

— Nos, Mester? Ugye nem bánta meg hogy meghallgatott? Ugye érződik a hangomon az olasz iskola?

Carelli alig hallhatóan rebegte:

— Igen, igen... de sajnos csak az első elemi!

*

A Fővárosi Nagy Cirkusz új műsorának egyik leglátványosabb attrakciója az NSZK híres állatidomítójának mutatványa: „Párducok lóháton". Dieter Farell párducait guruló ketreckocsijaiban tartja. Az idomító észrevette, hogy az előadások szünetében egyes kíváncsiskodók túl közel merészkednek a kocsikhoz, hogy a látszólag szelíden heverő vadállatokat közelebbről is megtekintsék. Néhány nappal ezelőtt Farel csinos kis táblát szerelt a kocsira, az alábbi szöveggel: *„Látogatóink figyelmébe! Párducaim elegendő és bőséges élelmet kapnak. Nincs szükségük az Önök csontjaira!"*

*

A Margitszigeti Szabadtéri Színpad Turandot-előadásán történt. Egy felcicomázott hölgy érkezik, jóval az előadás kezdése után és sebesen igyekszik a helye felé. A jegyszedő alig tudja követni.

— Parancsol szövegkönyvet?

A hölgy idegesen elhárító mozdulatot tesz.

— Köszönöm. Nem akarok velük énekelni!

Rátonyi Róbert

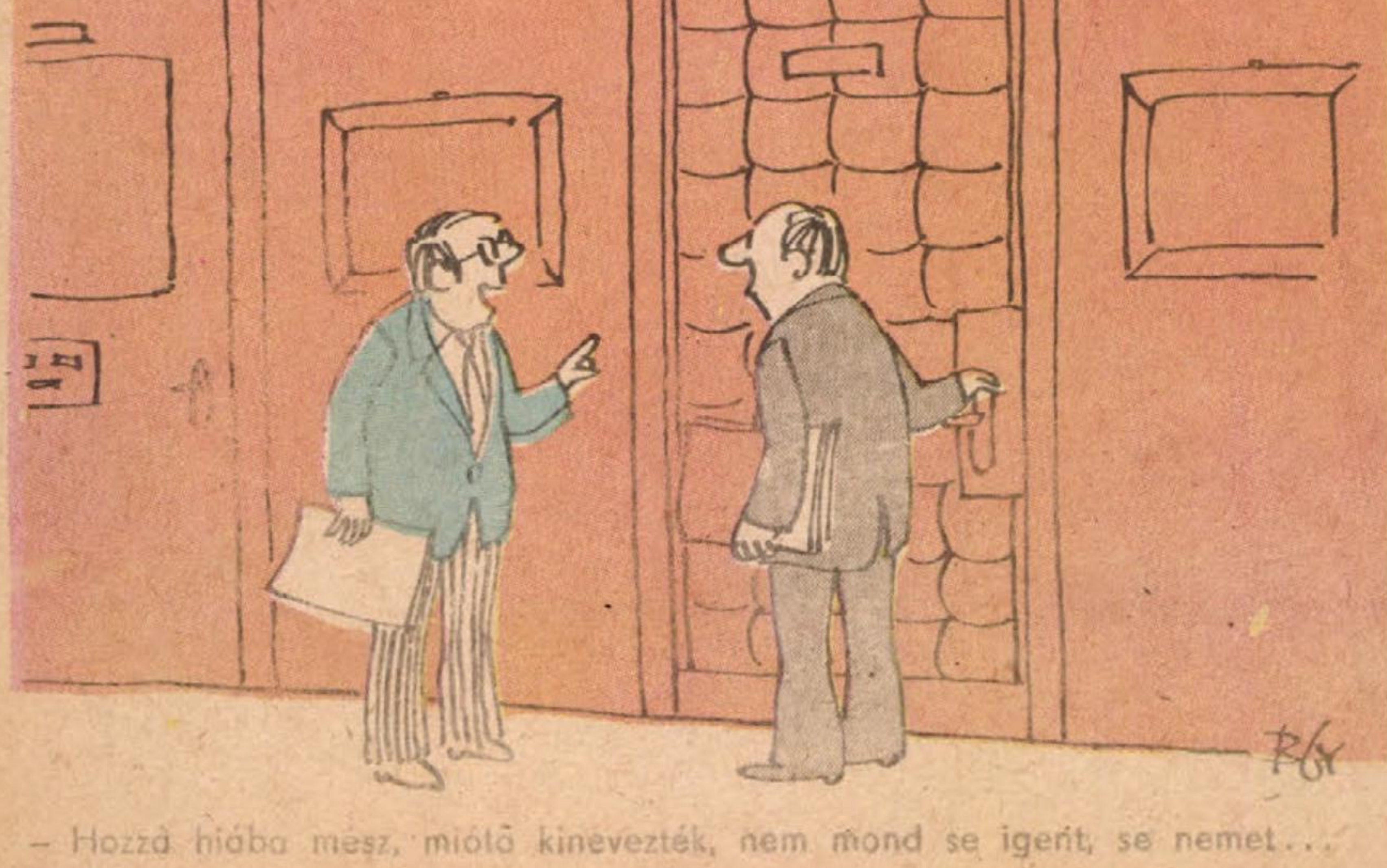

– Hozzá hiába mész, mióta kinevezték, nem mond se igent, se nemet...

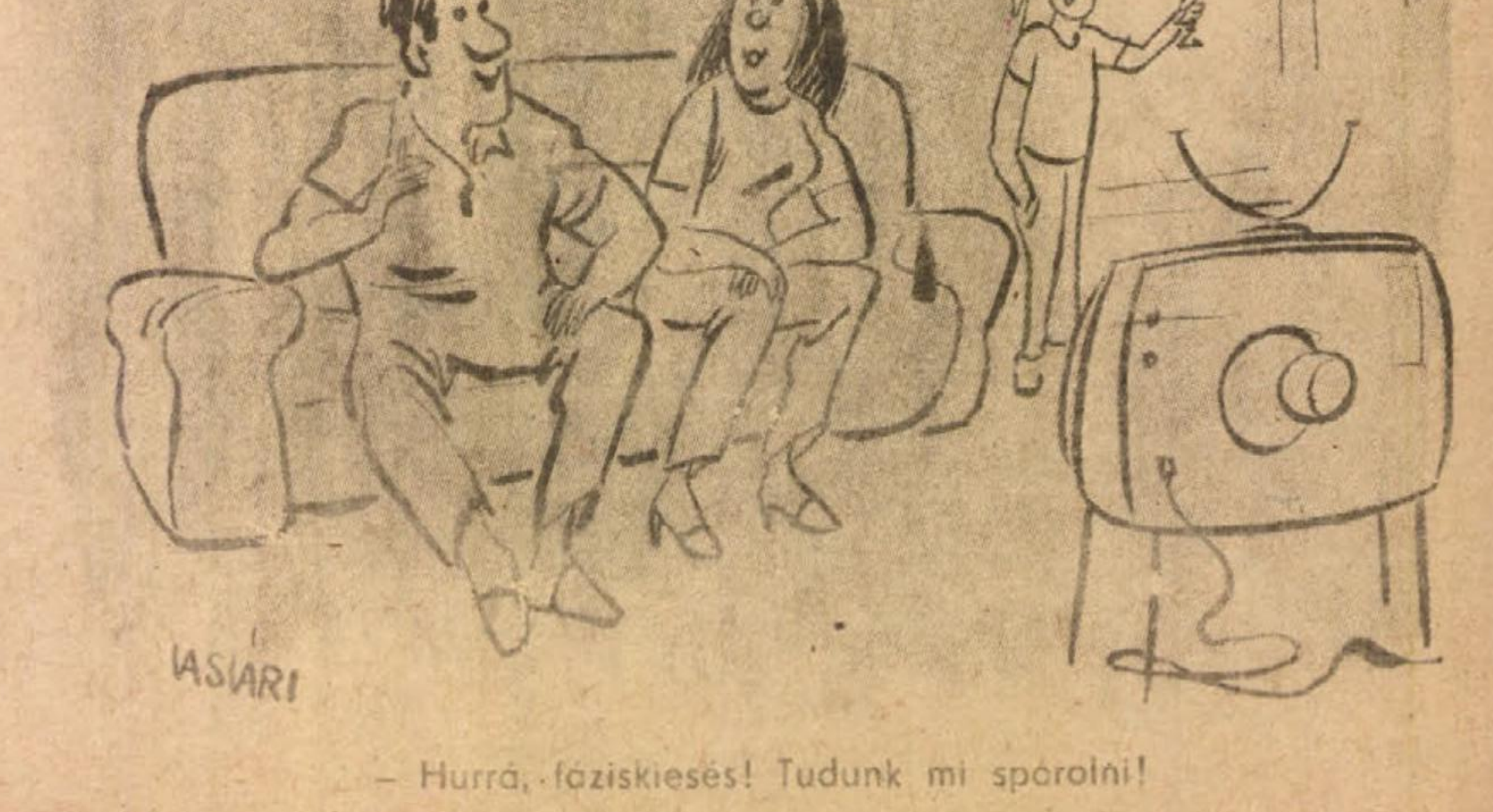

– Hurrá, fáziskiesés! Tudunk mit spórolni!

Fülöp György rajzai

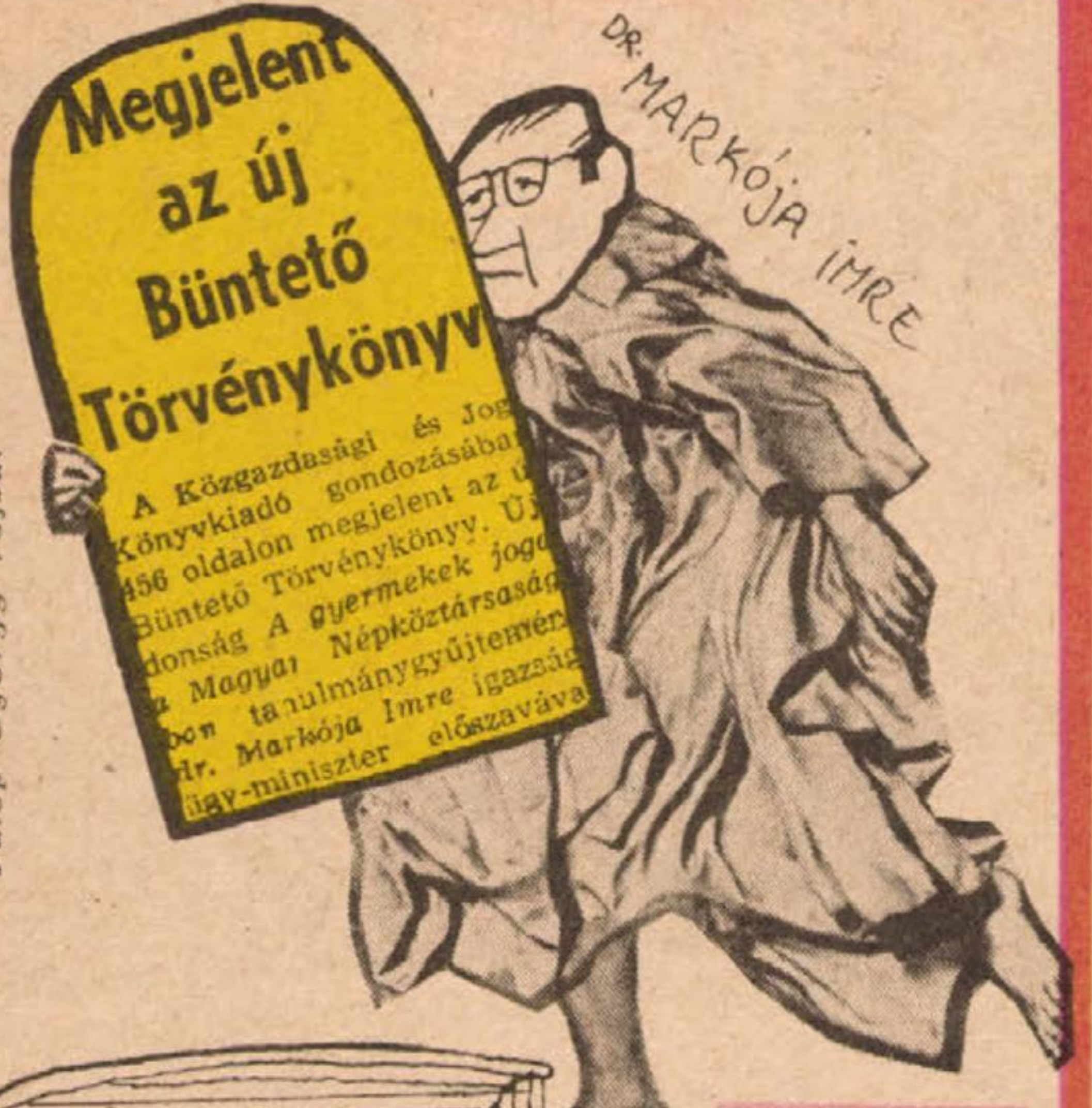

Megjelent
az új
Büntető
Törvénykönyv
A Közgazdasági és Jog
Könyvkiadó gondozásába
456 oldalon megjelent az ú
Büntető Törvénykönyv. Ú
donság A gyermekek jog
a Magyar Népköztársaság
on tanulmánygyűjtemén
r. Markója Imre igazság
ügy-miniszter előszaváva

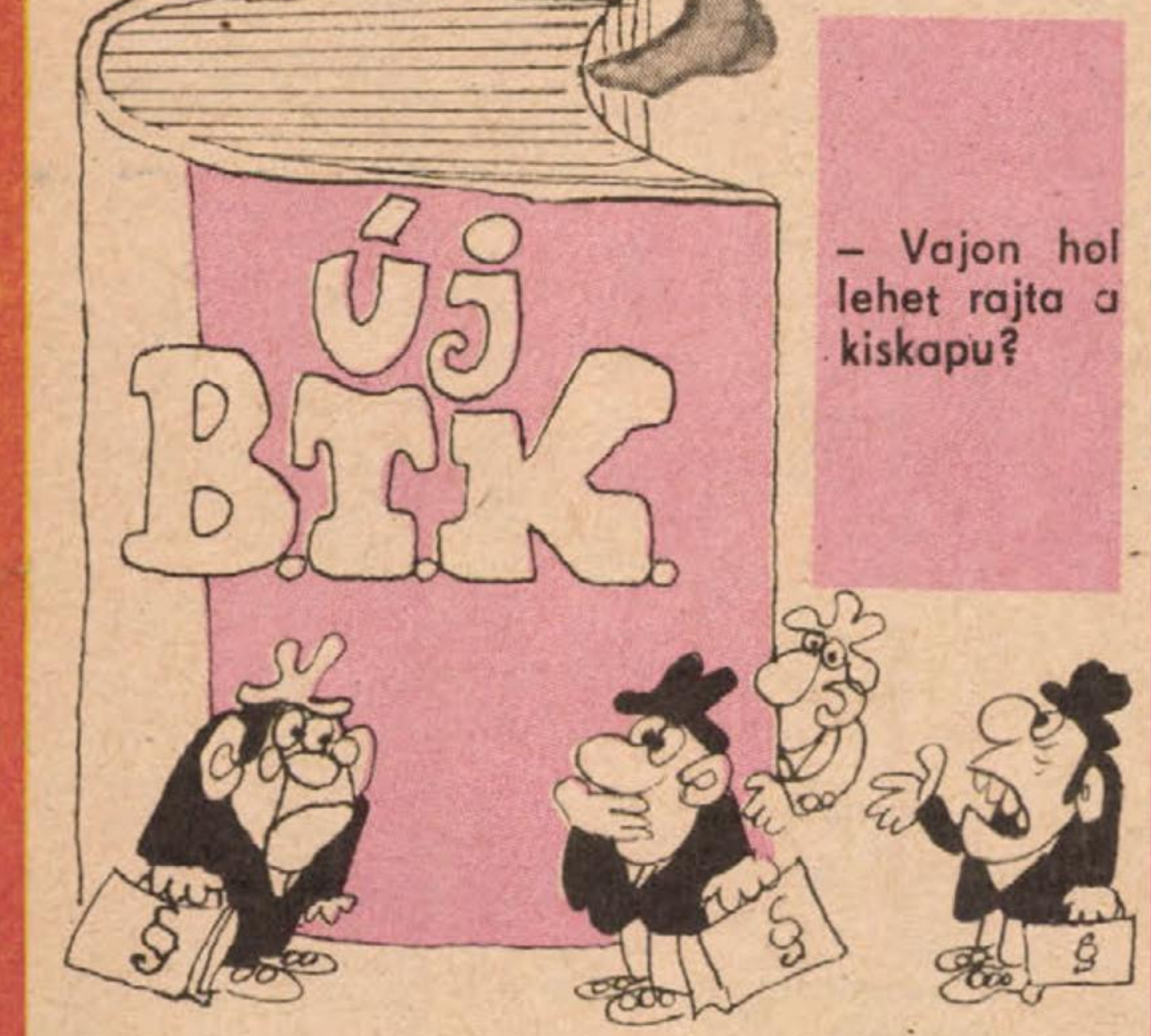

– Vajon hol lehet rajta a kiskapu?

IRÓ-
OLVASÓ
TALÁLKOZÓ

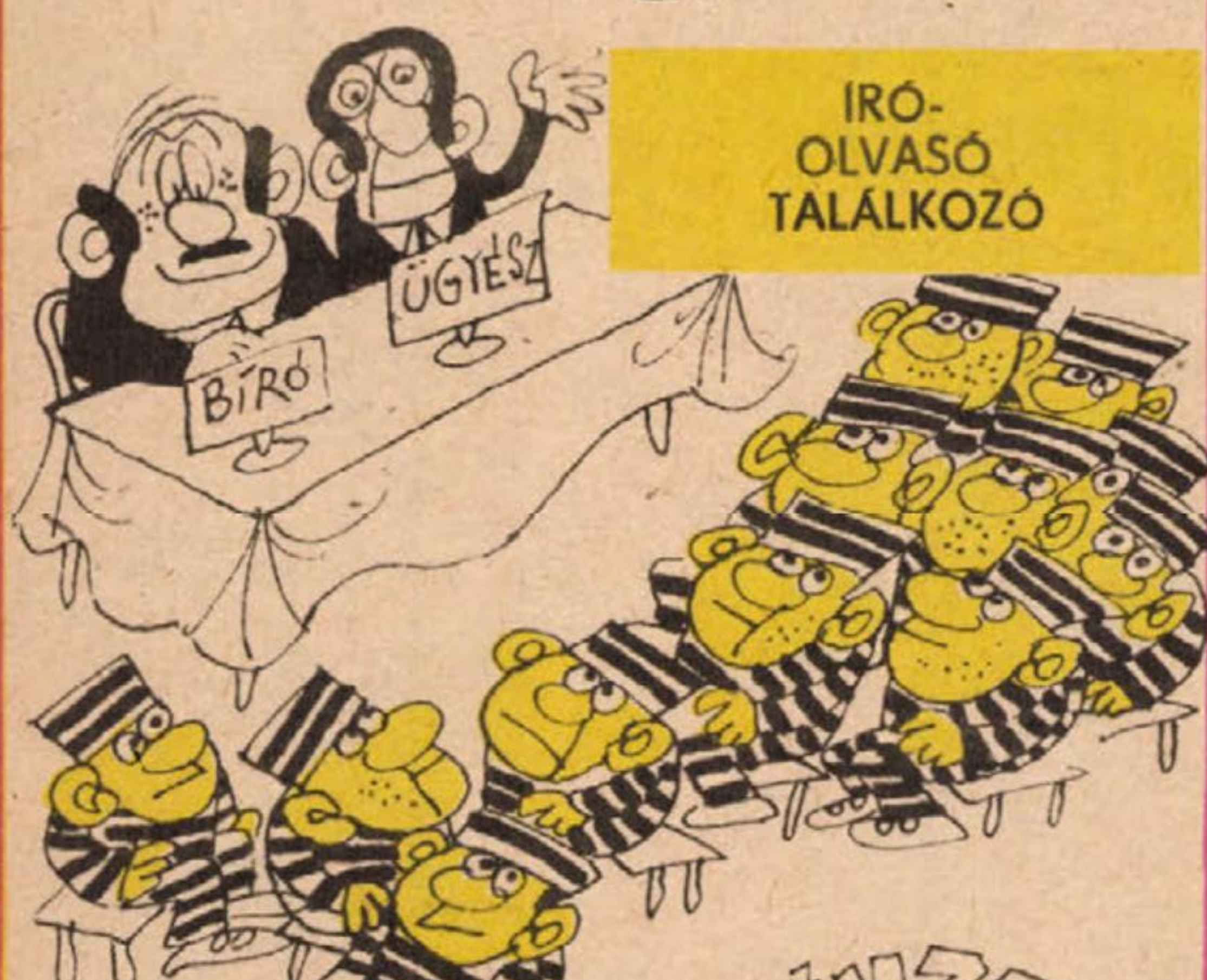

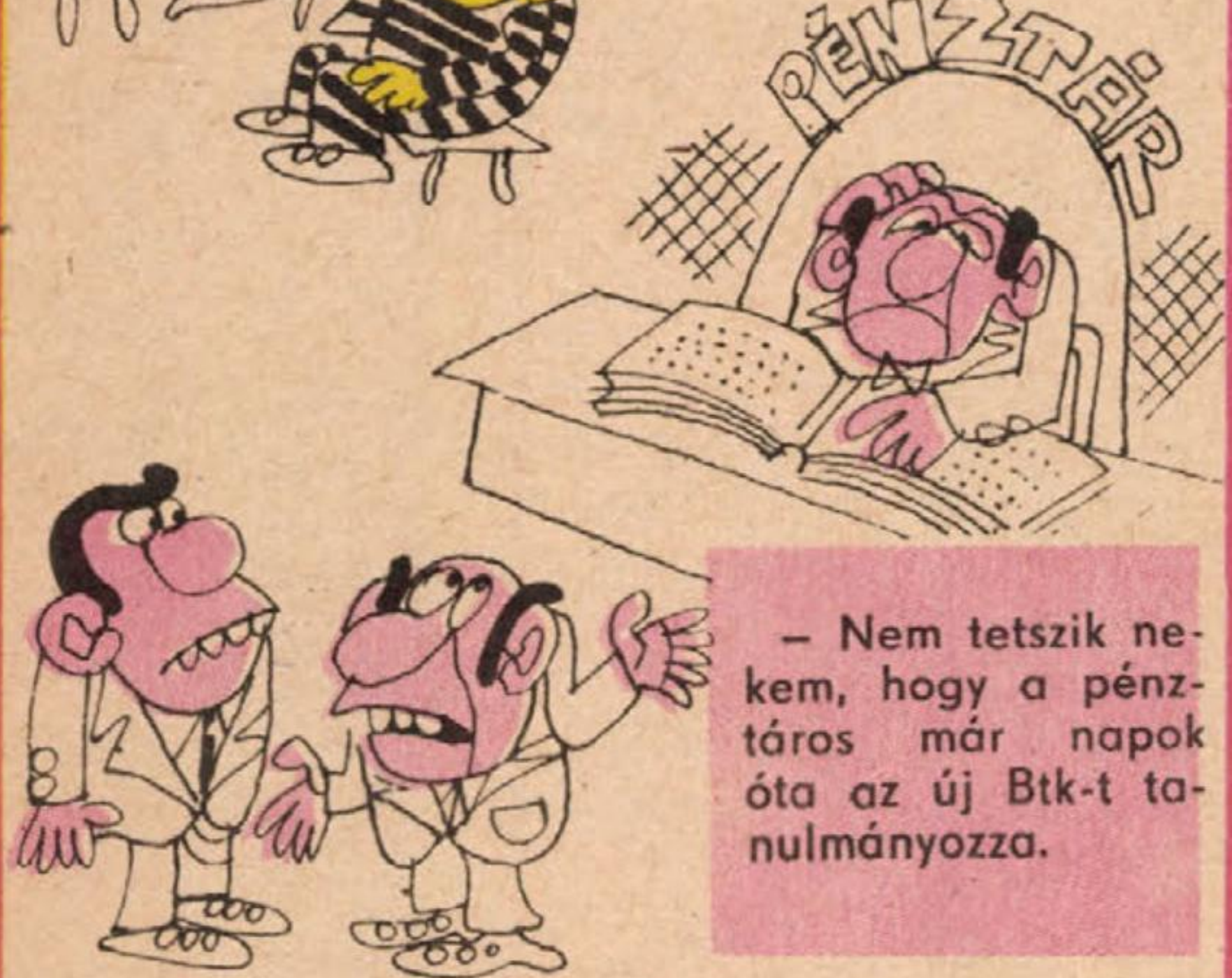

– Nem tetszik nekem, hogy a pénztáros már napok óta az új Btk-t tanulmányozza.

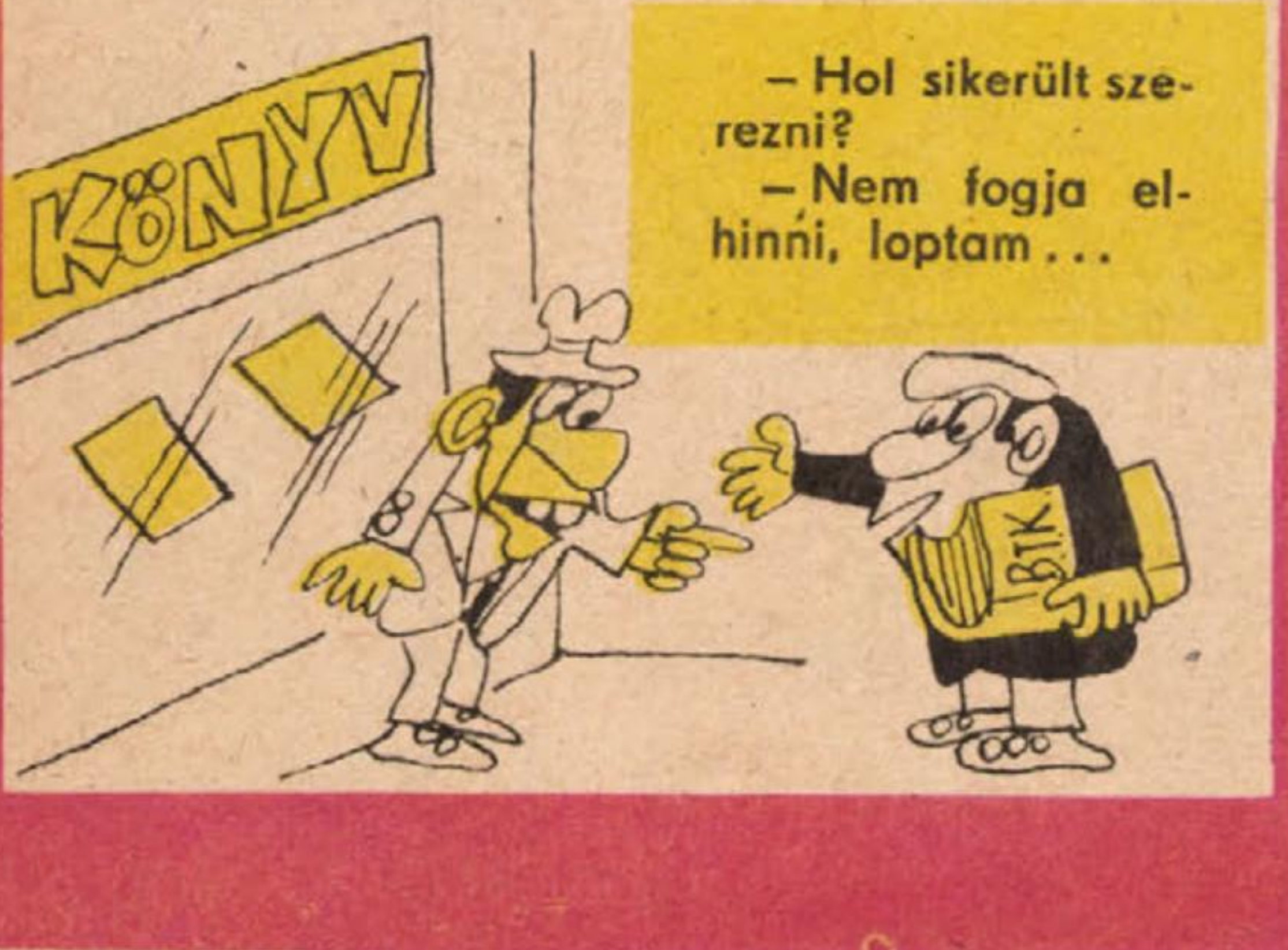

– Hol sikerült szerezni?
– Nem fogja elhinni, loptam...

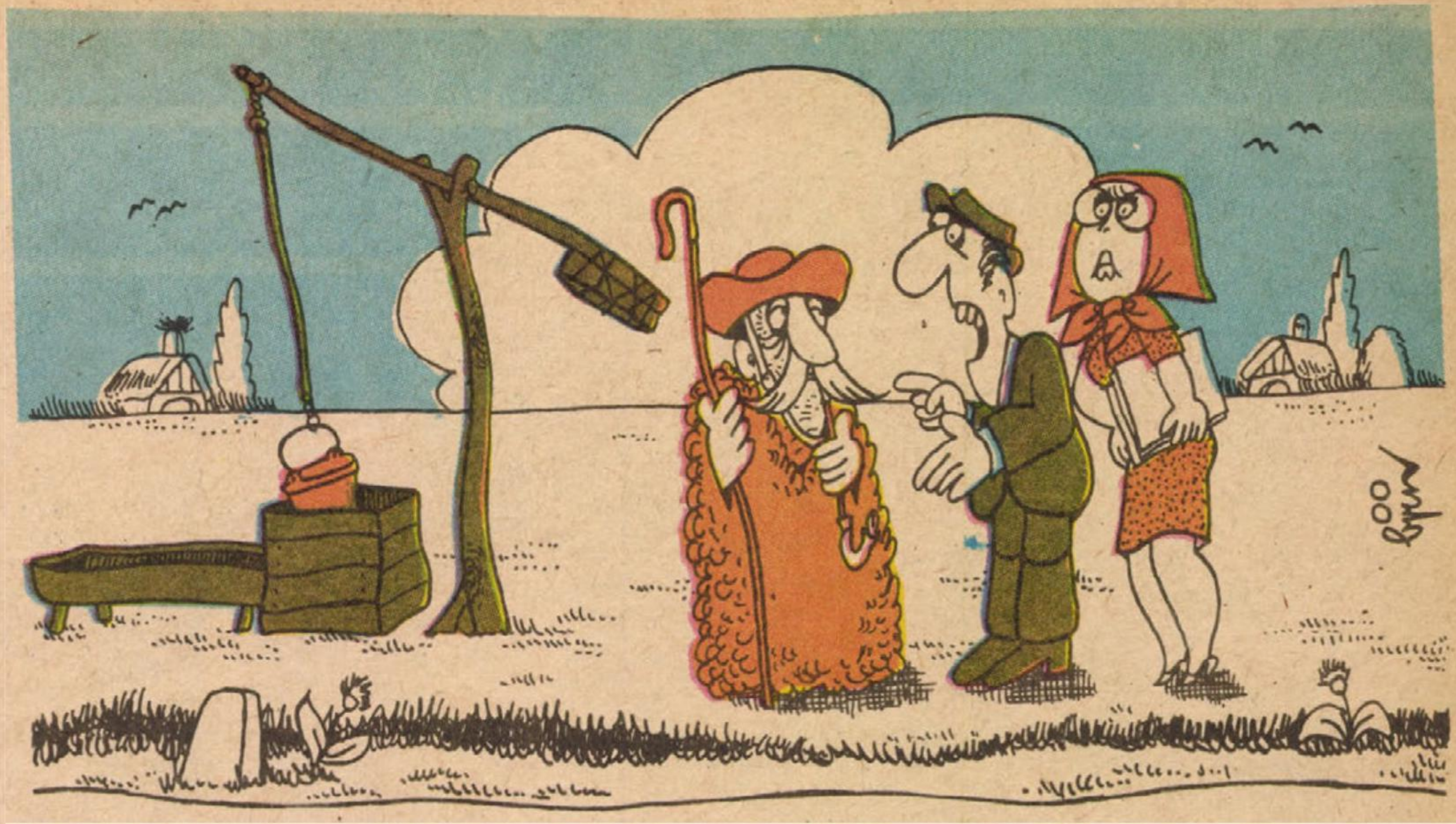

– Ha itt megáll egy külföldi kocsi, Jani bácsi, csak annyit mondjon: zwei forint, bitte...

SZÖSZÖCSKÉK

Olvasom, hogy megállapították: Lee Harvey Oswaldon kívül más is lőtt Kennedy elnökre Dallasban. „Az ismeretlen merénylő szemből, egy bokorból tüzelhetett az elnökre.”

Van, kérem, valami lenyűgöző az amerikai nyomozók szélsebes munkájában. Jóformán alig telt még el 16 nyavalyás kis év az elnökgyilkosság óta, s máris sikerült számot adniuk maguknak annak a puskás embernek a létezéséről, akinek fényképét már akkoriban közölte az egész világsajtó, amint szemből, egy töltésen térdelve célzásra emeli fegyverét.

Újabb 16 esztendő — esküdni mernék — már ahhoz is elég lesz, hogy megtudjuk, *milyen márkájút.*

*

Sajtóközlemény jelent meg a Hazafias Népfront elnökségének üléséről, melyen — a népfront-mozgalom tennivalóit latra téve — felszólalt a főtitkár, egy miniszter, az esztergomi érsekprímás, egy államtitkár és további hat közéleti személyiség.

Sajnos, amilyen a balszerencsénk (mármint nekünk, a népnek, amelynek frontjáról szó van), valamennyien, mintha csak összebeszéltek volna, egyöntetűen csakis hétpecsétes államtitkokról értekeztek; különben a nevükön kívül bizonyára egyebet is olvashattunk volna a bennünket érintő dolgokról a lapokban.

*

Egyik reggeli lapunk írja: „Lipóton, a helyi termelőszövetkezet kezelésében már működik egy termálfürdő, amely ... nagy népszerűségnek örvend az osztrák turisták táborában is. Olyannyira, hogy *megegyeztek a tanáccsal a fürdő közös fejlesztésében.”*

Az osztrák turisták. Nyilván a szövetkezet helyett, ugyebár, adakozó kedvükben. Esetleg arra is megkérhetnénk őket, tisztítsák meg a Balaton vizét. Utóvégre az is népszerű a táborukban.

Vagy csak egy újságírói „befürdésről” van szó?

*

Sportriporteri mondat: *„Végigfutott ereimben a vér.”*

Még szerencse. Ellenkező esetben — attól tartok — *megfagyott volna hátunkon a hideg.*

*

Vettem papírzsebkendőt, Hapci névre hallgatott. A göngyölegen felirat: *„Nemzetközi Gyermekév.”*

Nagyszerű. Ebből, nemdebár, két dolog következhet: 1. náthás csak gyermek lehet; 2. ha nincs Nemzetközi Gyermekév, nincs papírzsebkendő. Adjunk tehát hálát a taknyosoknak.

Hacsak nem gyűjtés céljára készült a termék. Hogy aszongya:

Papírzsebkendőt kérek,
Mert aztat gyűjtöm én...

Nos, kedves honi ipar: én nem gyűjtöm. Annyira nem, hogy — mi tagadás, röstellkedve kell bevallanom — használat után könnyelműen el is hajítom. Miközben őszintén remélem, hogy jövőre, amikor — mint köztudomású — rokkantak éve leszen, mellőzni méltóztatnak majd a higiéniai eszközök efféle idétlen aktualizálását.

*

Hogyan lehet családos ember önálló kutató?

Ha a felesége önálló *kereső.*

(timár)

CENTRALIZÁCIÓ

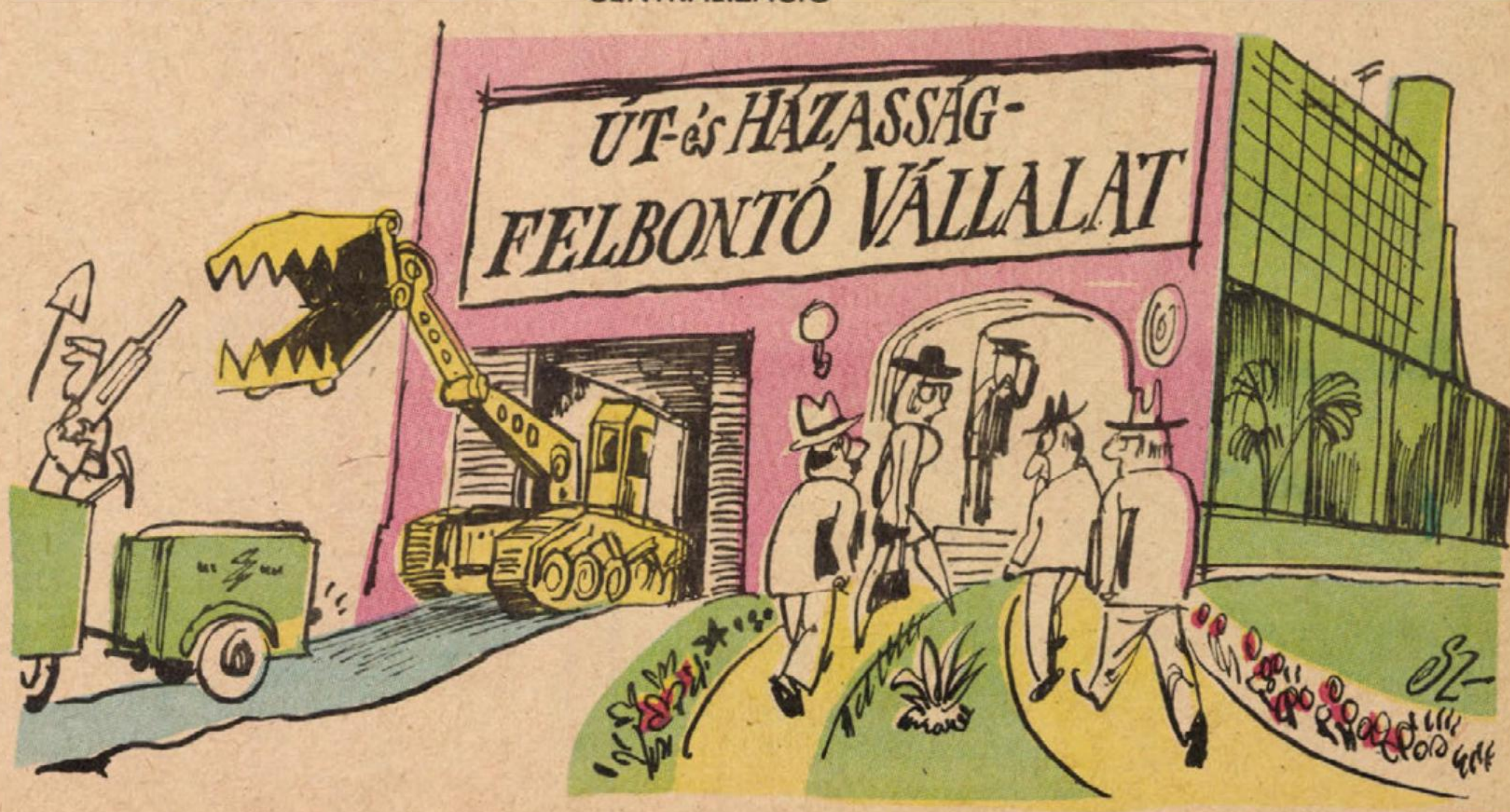

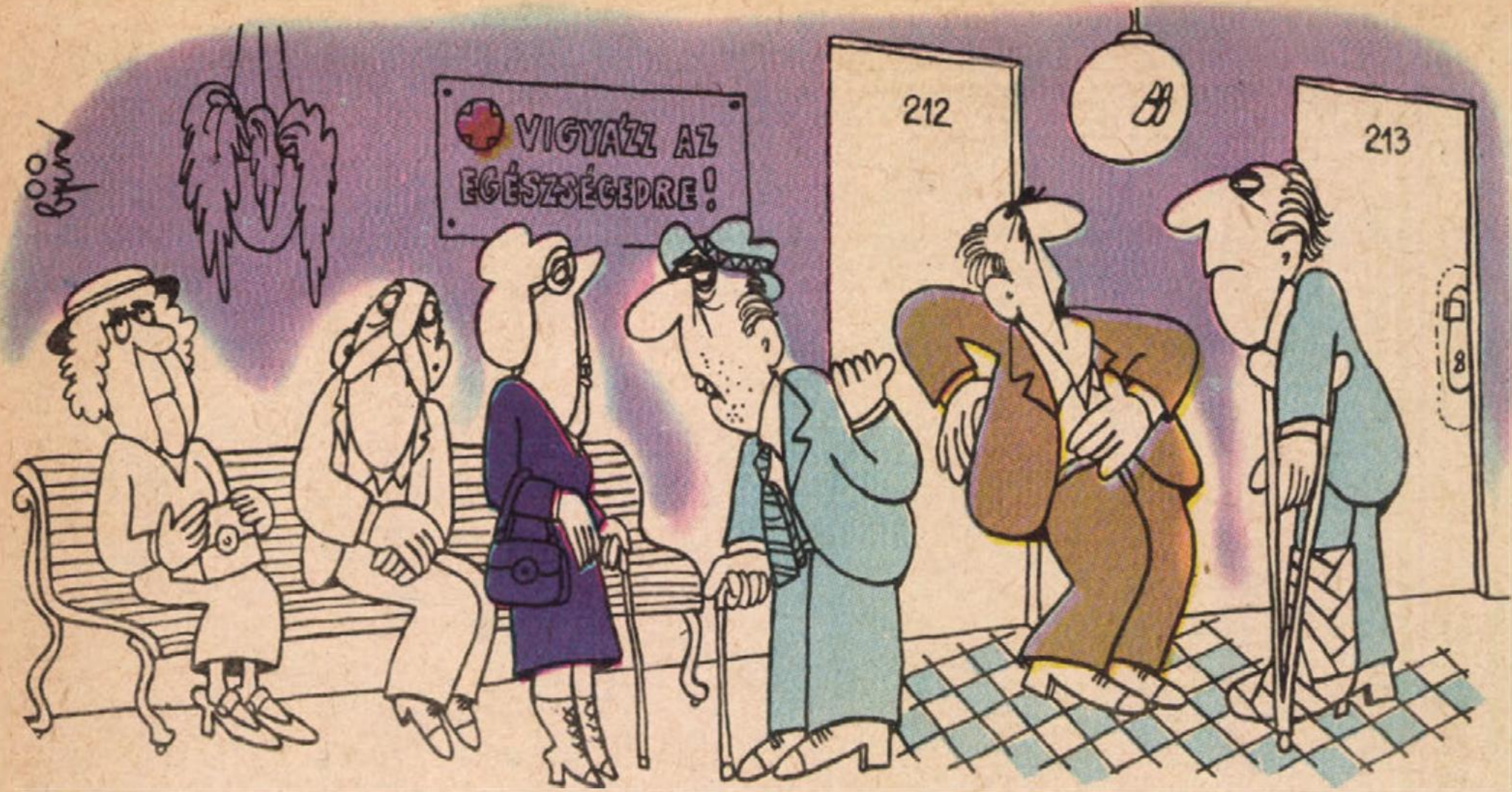

– Kellemetlen alak! Meg sem hallgatja a mások betegségét, rögtön a magáéról kezd beszélni . . .

SZILÁNKOK

VÉSZJOSLÓ BEJELENTÉS

— Az értekezleten három szünetet tartunk. Délben, este és éjfélkor.

BIZONYÍTVÁNY

X. az erkölcsi bizonyítvány birtokában egész életében erkölcstelen életet élt.

ÖNTELTSÉG

— Képtelen vagyok ellenséget szerezni magamnak.

SZŐLŐ

— *Van egy kis szőlőm Zala megyében.*

— *Mennyi?*

— *Negyed kiló.*

ŐSZINTESÉG

Brahovácz meséli:

— Én egy olyan étterembe járok, amely így reklámozza magát: „Nálunk rossz, ehetetlen az étel, a felszolgálók udvariatlanok, s mindig többet számolunk, mint amit fogyasztott!"

— És miért jár abba az étterembe?

— Mert őszinték. Szeretem, ha nem csapnak be!

ILYEN IS VAN

— Otthon nincs egy nyugodt percem. Keressen fel egyszer a munkahelyemen, Ott jól kibeszélgethetjük magunkat.

BÚTORÜZLETBEN

— Ezt a garnitúrát kérem.

— Most törjük össze a bútort, vagy csak szállításkor?

NYARALÁS

— Az idén külföldön nyaralunk. A Balaton nekünk túl drága.

APRÓ SZÍVESSÉG

— Kedves szomszéd, vigyázna a gyerekre?

— Nagyon szívesen. De meddig?

— Amíg felnő.

FANTASZTIKUS

Éjszaka. Külváros. Elment az utolsó villamos. A férfi nagyot sóhajt. Rágyújt egy cigarettára. Ekkor szabad jelzésű taxi érkezik. A férfi beszól a sofőrnek:

— *Ráér egy kicsit?*

— *Természetesen, uram. Hová vigyem?*

— *Sehová. Beszélgessen velem reggel ötig, amíg jön az első villamos.*

GYÜMÖLCSVÁSÁR

— Kérek egy fél kiló őszibarackot. De szépet adjon, mert viszonteladó vagyok . . .

24 ÓRA

X. azt hiszi, hogy a szocializmus: napi nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás, nyolc óra kikapcsolódás.

PESSZIMISTA

— Én kétféle embert ismerek: aki elrontotta az életét, vagy aki el fogja rontani.

JÁTSZÓTÉR

— *Hol a kisfia?*

— *Lement a játszótérre.*

— *Hintázik?*

— *Sajnos nem. Ultizik százforintos alapon.*

Galambos Szilveszter

KINEK ERŐSEBB A LAPJA?

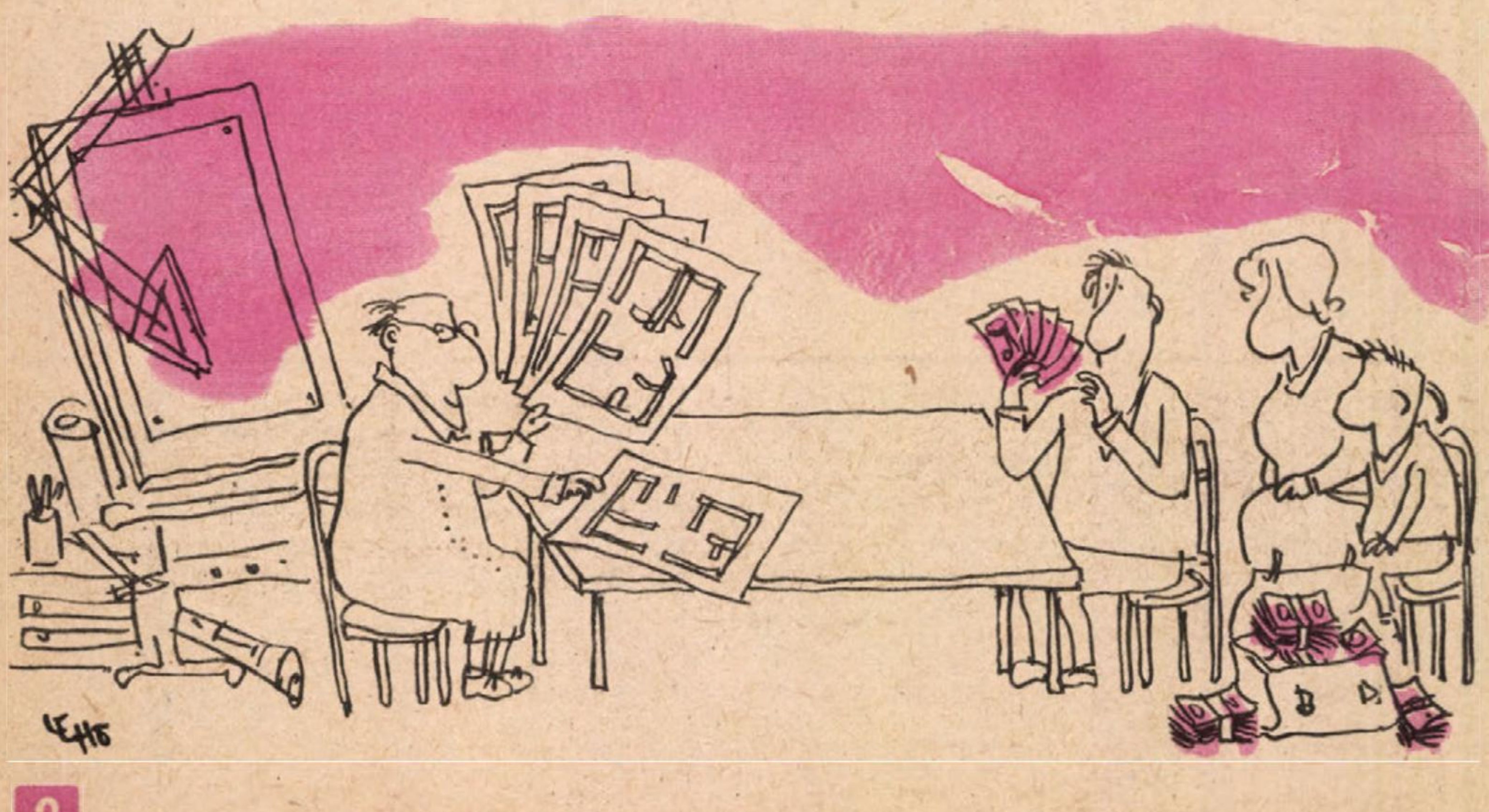

VEGYES SAVANYÚSÁG

EGY NŐRE, AKI ROSSZ VERSEKET ÍR

Mondják, a költő, mint a sas, repül.
Te is repülsz, de – illően magadhoz –
nem mint a sas: csak úgy, akár a tyúk.

A HÉT KÖLTŐJE PÓSA LAJOS

József Attila apokrif lapszéli jegyzete egykori rádióújságban.

Ő a hét,
én a jövő költője vagyok.

EGY HAJDANI BARÁTOMRA

Már ő sem a régi:
kikezdte a hírnév.

SZOCIÁLIS OTTHONBAN

– Köszönöm, jól érzem magam –
felelt a mindig szótalan,
és megnyugodva vettek búcsút tőle
újabb hét esztendőre.

Polgár István

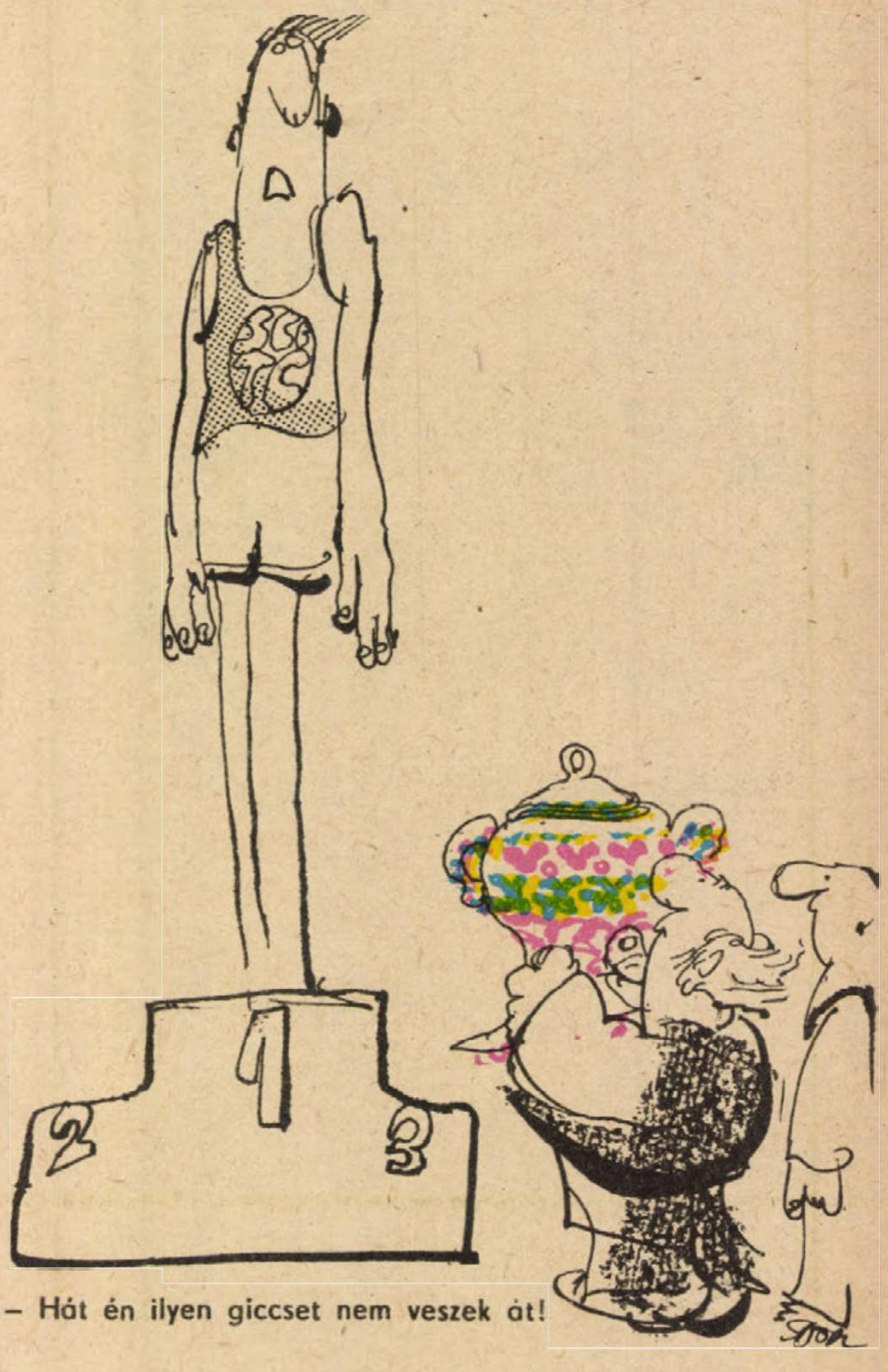

– Hát én ilyen giccset nem veszek át!

FEKETE FUVAR

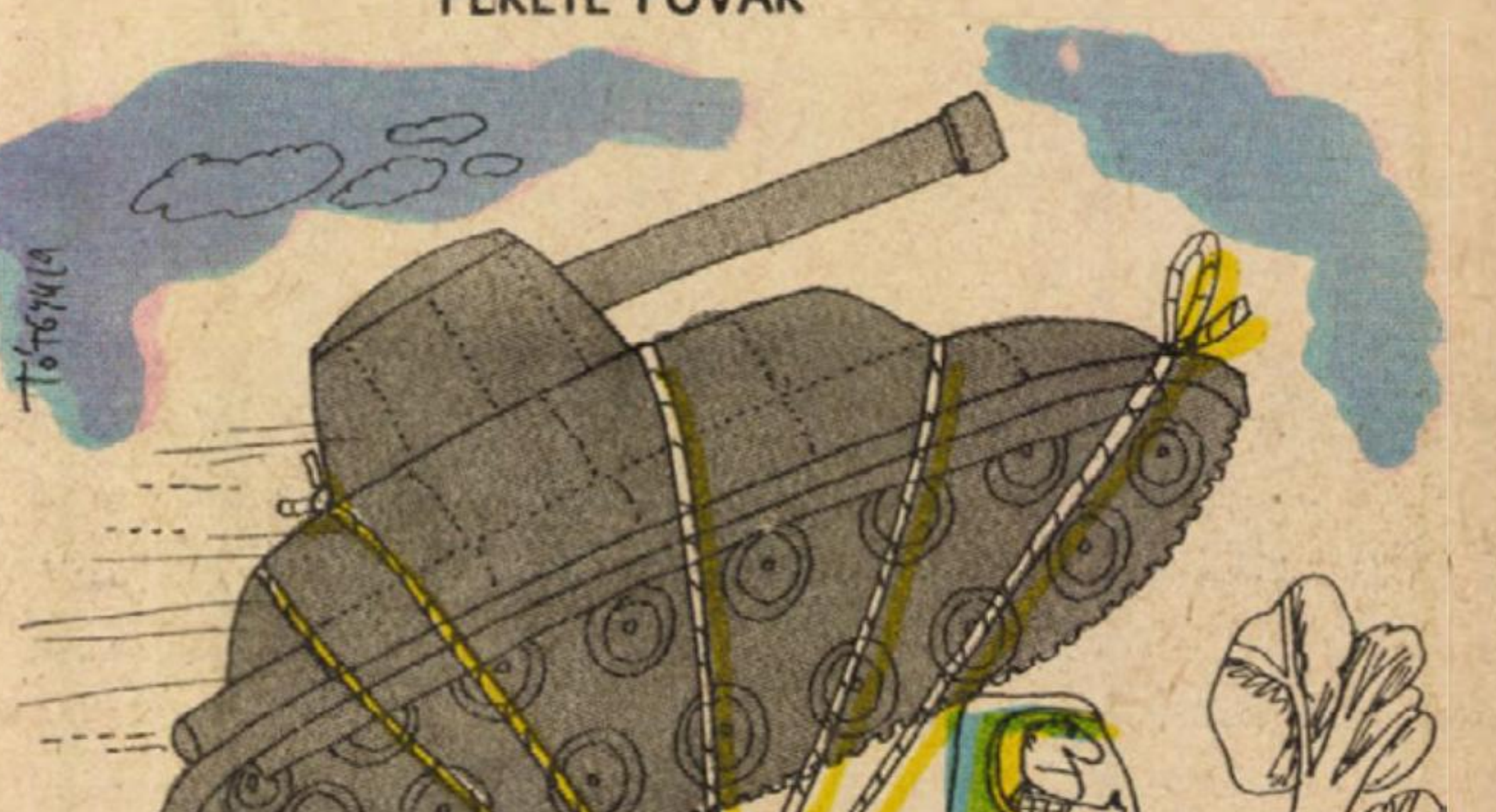

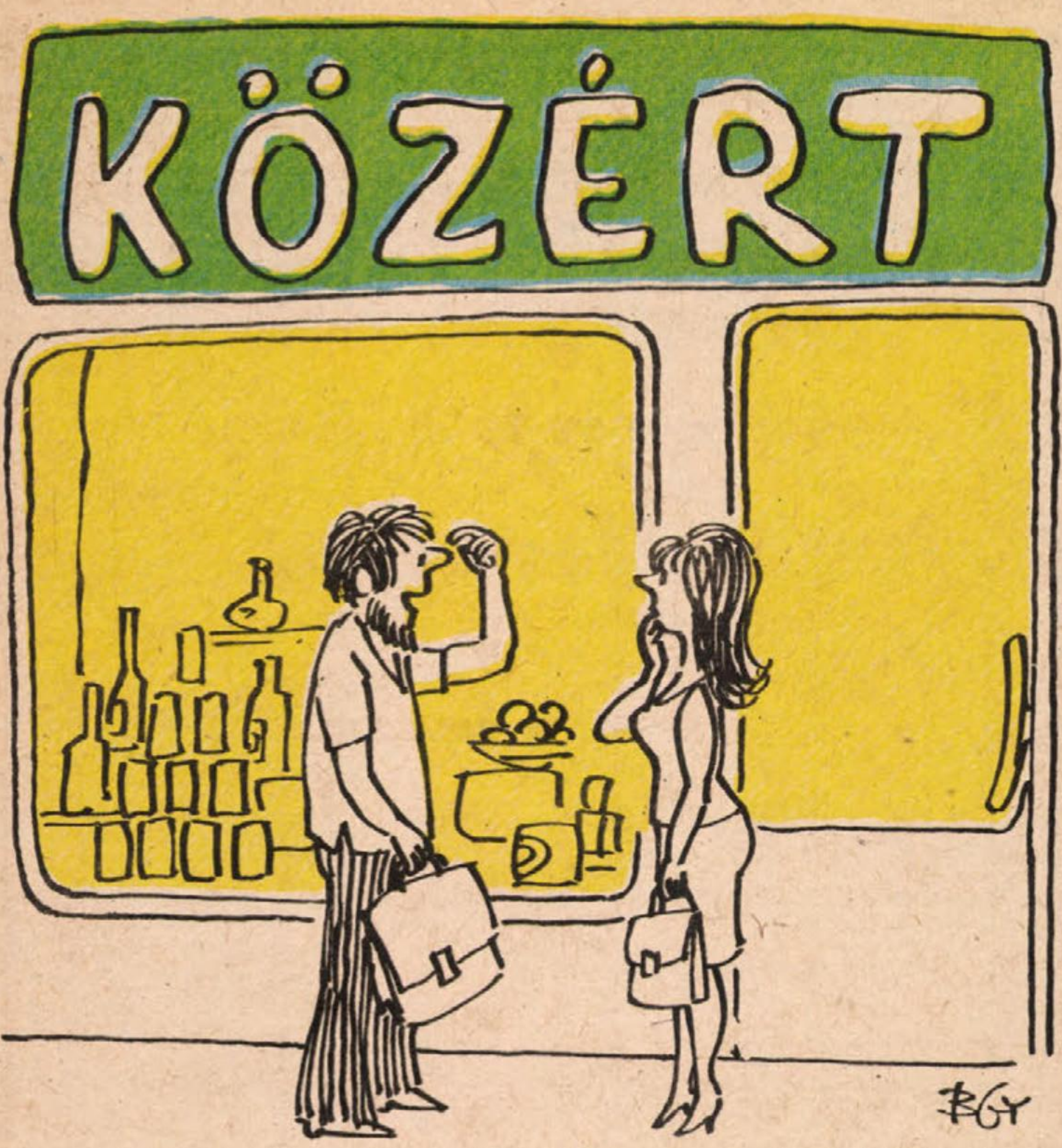

– Megvan! Eltesszük a diplománkat, te pincérnő leszel, én meg taxisofőr!

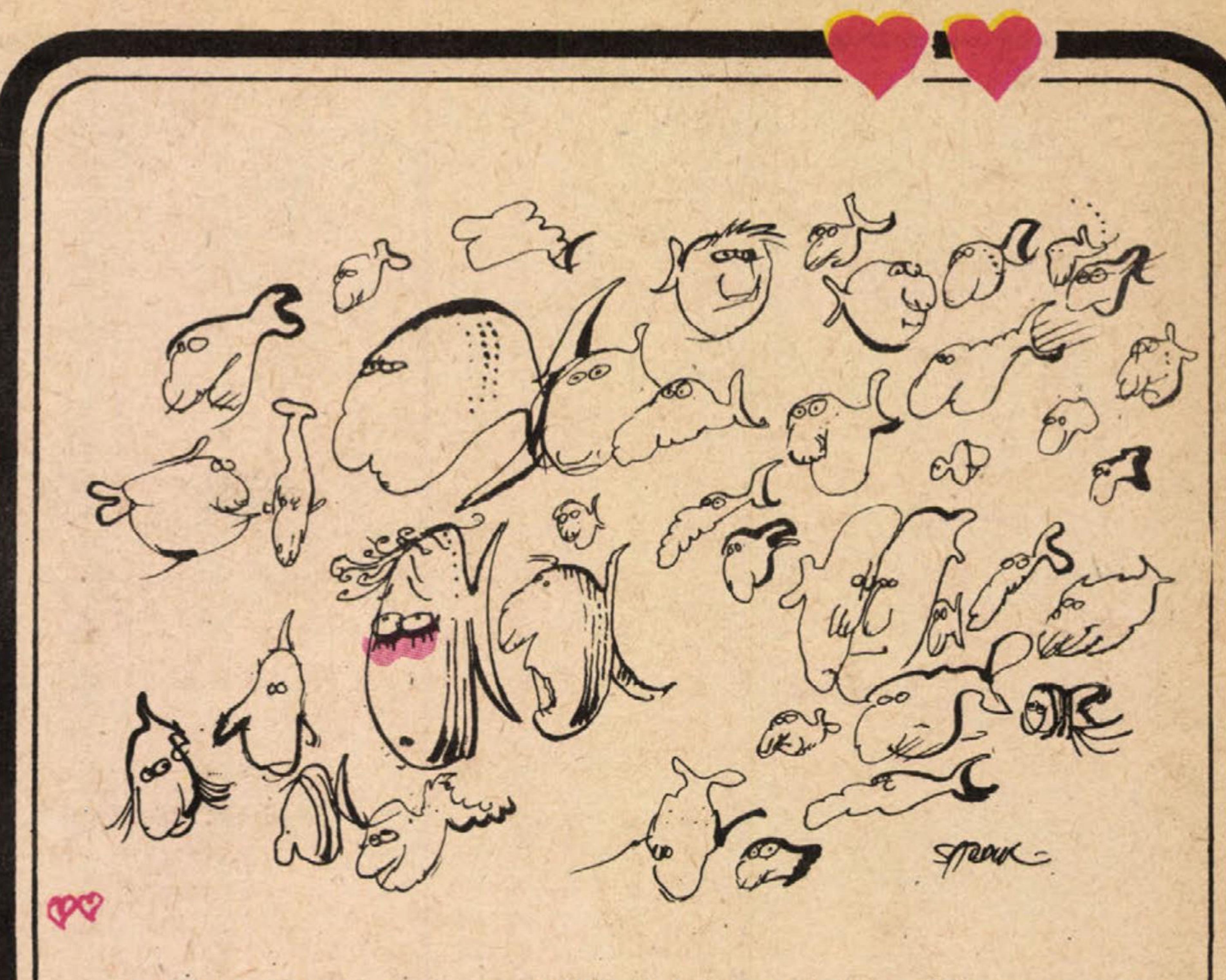

– De hát a nászunk miatt nem küldhetünk ki mindenkit a Fekete-tengerből!

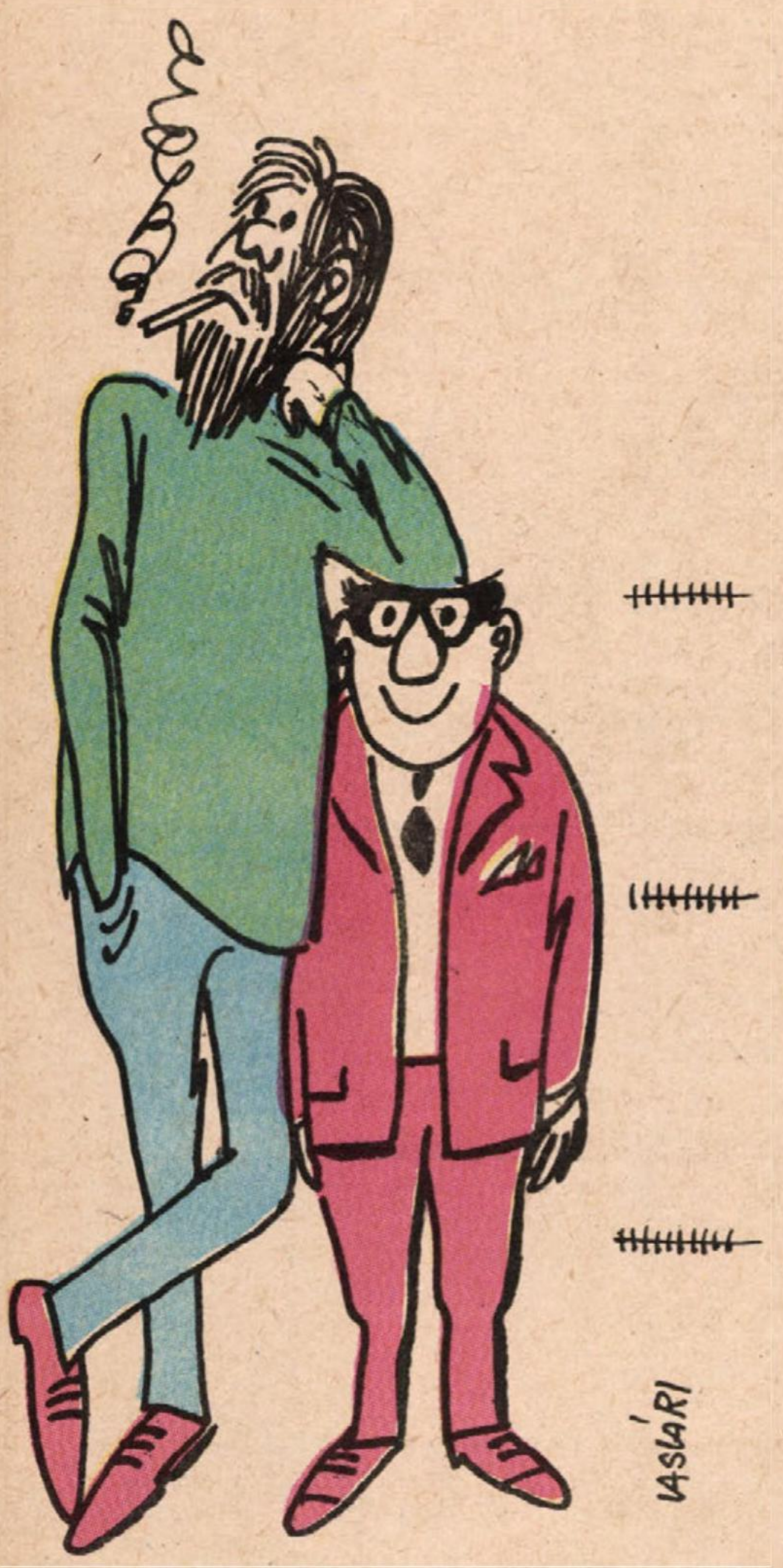

– Még támaszra van szüksége a gyereknek.

A TRÜKK

Micsoda balszerencse! A fél országot bejártam érte, most rábukkanok, itt van az orrom előtt és ott éktelenkedik rajta az az undok tábla: „Eladva" . . .

— Rendkívül sajnálom, kedves uram. Ajánlhatom inkább ezt a szekrénysort?

„Majd ha istállóba keresek bútort, kisapám. Ezt hajszolom az idők kezdete óta, erre ment rá kétévi szabadságom, nekem ez kell, semmi más. Kezdjük talán egy ötvenessel?"

— Uraságodnak kitűnő ízlése van. Higgye el, ha rajtam állna, ingyen is odaadnám. De hát, amint látja, a tábla . . .

„Látom, hogy a nyavalya essen beléd meg a tábládba! Próbálkozzunk egy százassal . . ."

— Önnek tökéletesen igaza van, a táblát meg lehet fordítani, akár le is vehetjük, sőt, el is égethetjük. De akkor mit mondok a kedves vevőnek, aki már lefoglalta, he?

„Mondd neki azt, amit én gondolok! Eszedbe se jut, hogy benézz a raktárba, van-e még egy? Százötven? . . ."

— Rendkívüli örömömre szolgál, hogy közölhetem önnel: raktárunk dugig van áruval. De ebből egy darab sincs ezen kívül.

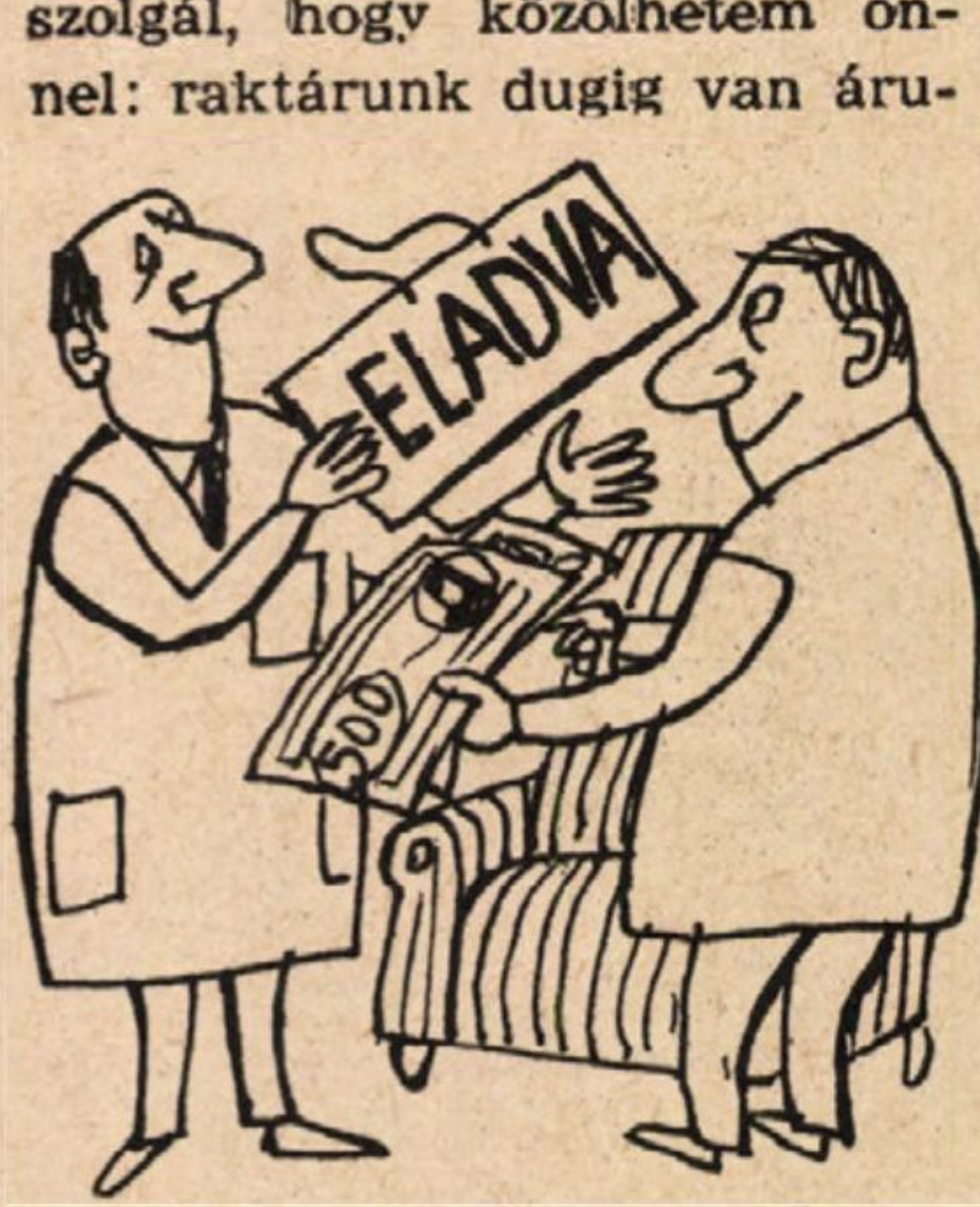

„És mi van akkor, ha én ezt elviszem, és az üzletet néhány hétre bezárják szabadság miatt Az az átkozott kedves vevő ezen biztosan nem lepődne meg, hozzá van szokva. Háromszáz? . . ."

— Ragyogó ötlet. Látom, nem sajnálja a fáradságot ezért a bútorért. Sajnos, már a jövő évi szabadságunkat is kivettük. Pardon, csöng a telefon.

„Ócska trükk, kispofám, engem nem rázol le ilyen könnyen. Egye fene, legyen hatszáz . . ."

— Uraságodnak fantasztikus szerencséje van. Éppen most telefonált a kedves vevő, hogy nem tart igényt a bútorra. Az öné, parancsoljon. Hálásan köszönöm, legyen máskor is, a viszontlátásra!

„Na látod, te pupák, így kell ezt csinálni, okosan, szívósan. Korábban keljetek fel, gyermekeim! Vajon mit magyaráz ez az alak odabenn?"

— Hugó, fiam, hozz fel egyet abból a bútorból, amit ez a tag most vitt el. És ne felejtsd el rátenni az „Eladva" táblát! . . .

Fodor Zoltán

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Smith közlegényt a konyhára vezénylik, krumplit pucolni.

— Az űrkorszakban a hadsereg már igazán rendelkezhetne egy krumplipucoló géppel — dohog felháborodottan Smith.

— Képzeld azt, hogy te vagy a legújabb típus — feleli neki az őrmester.

KÉK FÉNY

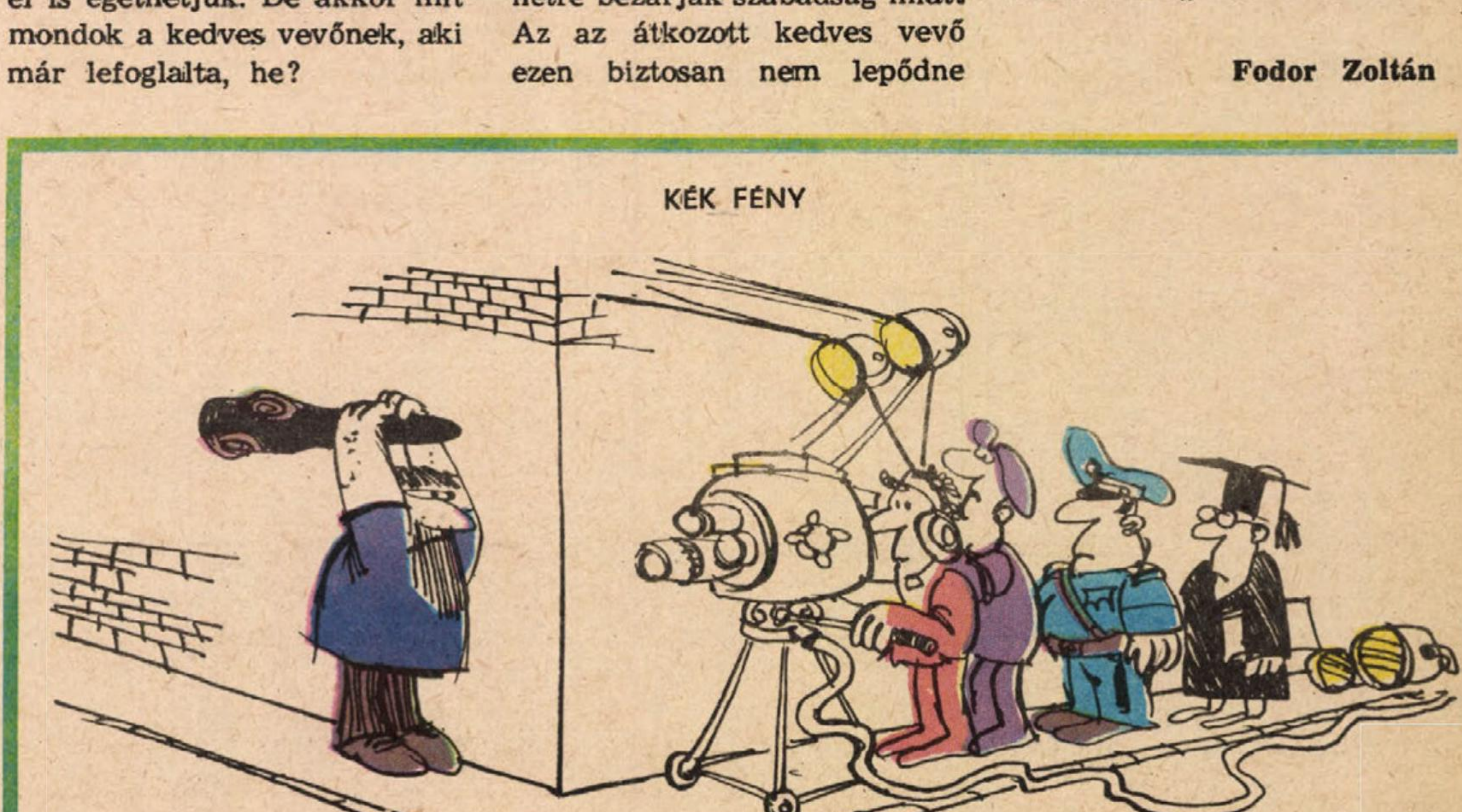

PATINÁS VÁROSRÉSZ

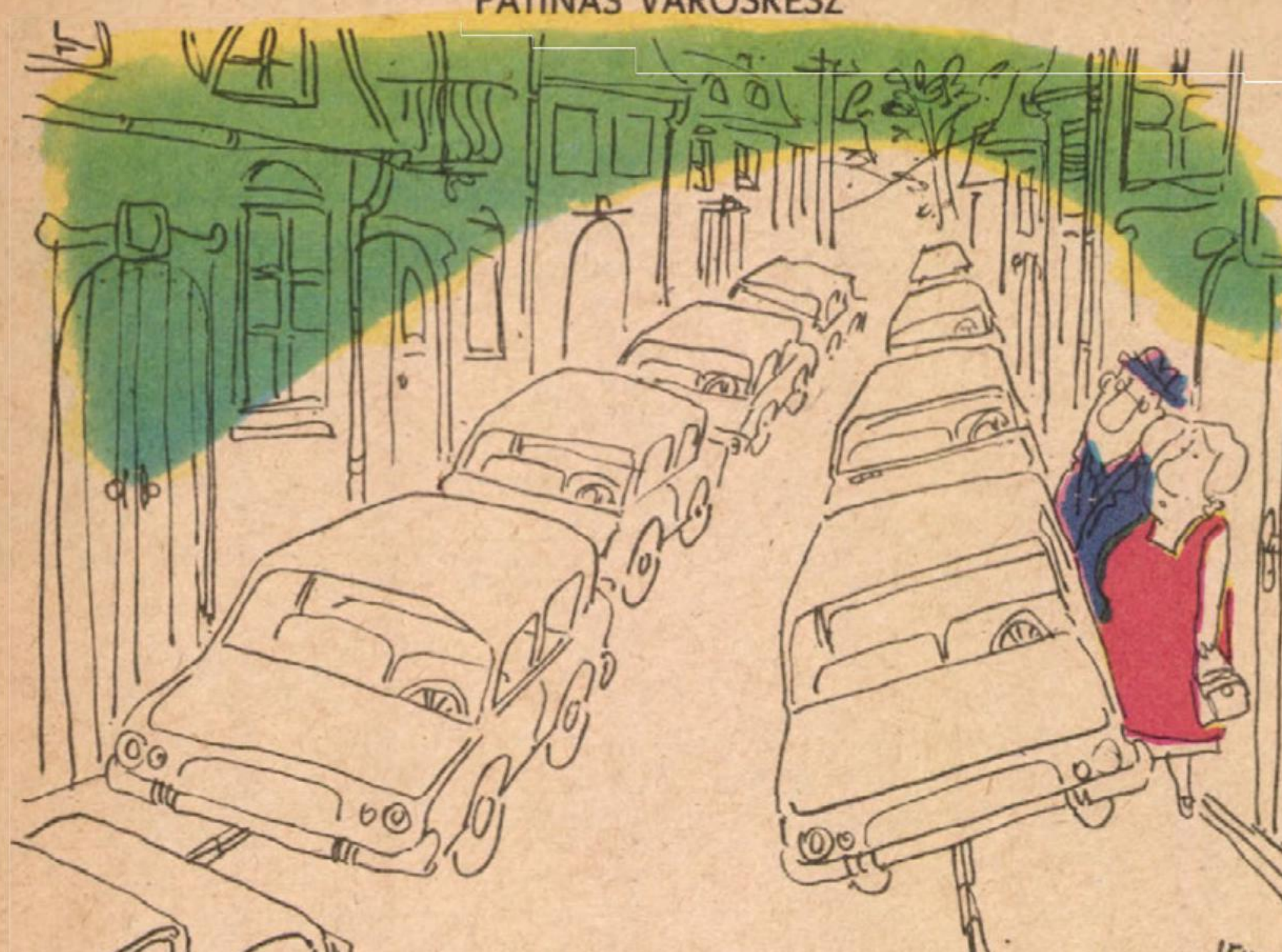

– Amikor még soványak voltunk, akkor meg nem tudtuk megfizetni ezt a környéket!

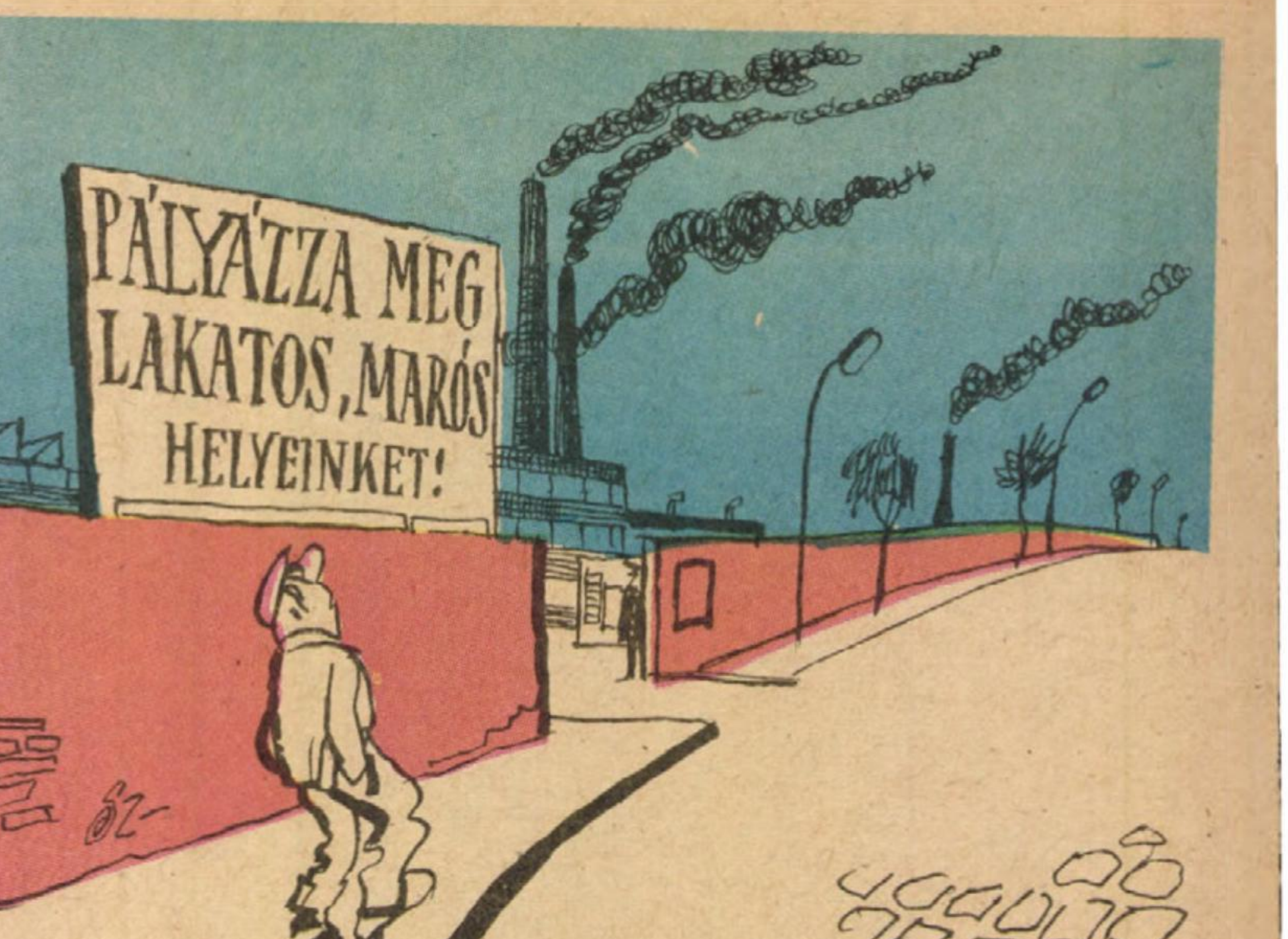

a KÁVASZŐLŐSI BÚCSÚBÓL JELENTEM

Kávaszőlös Kisvárda és Kőszeg között terül el, ezért hiába keresik a népi ellenőrök Magyarország térképén, mert csak a helyi gyerekek tudják, hogy a kávaszőlősi búcsúban fellép a bazári majom is, de elkölthetik más hasznos dologra is kis zsebpénzüket.

A búcsú főbejáratánál egy vattacukor-árus kiabálja portékáját, a rózsaszínű angyalhaj ragacsot, azonban rá is ráragadt átlagosan a 23 százalékos cukoráremelkedés, így csak negyven százalékkal magasabb áron árulja a gyermekeknek a vattacukrot, pedig ők nem kaptak ehhez az államtól árkiegészítést.

A búcsú főterén egy borostás egyén kiabál: „Egy lövés tíz forint, három lövés ötvenöt forint!" A kikiáltó valószínűleg megbukott negyedik általánosban számtanból, ám a telt keblekkel telefestett céllövölde légpuskái fölött is eljárhatott az idő, mert még a szabadságolt kiskatonák sem tudják ellőni vele a személygépkocsik belső visszapillantó tükrére akasztható „kabala" csontváz és a csókos szájú filléres baba hurkapálcikáját. Csakhogy most ide érkezik egy üveges sörtársaság, és példát mutatva a gyermekhadnak, nyolcszáz forintot ellőnek a legmagasabb sorban álló tündérkirálynőbabára, de csak a búcsús törkölyös feleségének a fülcimpáját találják el mire kapnak a férjtől egy zsebtükröt.

Odább persze horgászni is lehet kis fahalakra tizenöt forintért, mivel a fahalhús ára is emelkedett, azonban egy szülő, egy gyermek sem kicsinyes a kávaszőlősi búcsúban, ha egy tizenöt forintért kihorgászott fahalért kaphat csereértékben egy radírt vagy egy töltetlen luftballont.

Igaz, a fonnyadtan nyert luftballon, itt a kávaszőlősi búcsúban is sikertárgy, hiszen ezt mindenki nyugodtan felfújhatja, mert a tüdőből jövő levegő árát eddig még senki sem merte megemelni nálunk, míg a búcsú alvégén működő léggömbárus merészen kérhet egy huszast a saját töltésű lufiaiért a gáz fogyasztói árának 20 százalékos emelkedése miatt.

Ám a mézeskalácsárus és a körhintás sem hülye legény itt a búcsúban, mivel ők is nagyon jól megértették a kormány intézkedéseit, és az egyik százhúsz forintért árulja az ehetetlen cicomás szivet, a másik pedig húszért a szédülős hintát. Vagyis, ezektől az áraktól ezen a nyáron a kávaszőlősi búcsúban is el lehet szédülni.

Arrább megyek hát, a bizsushoz. Kérdem:

— Mennyi a bizsu kilója idén?

Csakhogy erre ő is kérdi:

— Maga népi ellenőr?!

Megmutatom neki helyszíni tudósítói igazolványomat, ettől megnyugszik:

— Már megijedtem, hogy a búcsúkat is kezdik ellenőrizni! De a sajtóba és a Kék fénybe nyugodtan bekerülhetek, mert ettől csak növekszik a népszerűségem. Az ingyen reklám pedig nekem is kell ezekben az ínséges esztendőkben! Ezért el is adom magának ezt az arany karikagyűrűt hatvan forintért.

— Elnézést kérek, de mi benne az arany?!

— Az, hogy minden búcsúban eladok belőle kétszázat.

Nézem a gyűrűt, aztán a bizsus búcsús szemét. Mindkettőben hamis fény csillan. De az is lehet, hogy a kávaszőlősi búcsúban még a napfény is hamis. A nap mindenesetre kezd lebukni a dombok mögött, hogy másnap, más dombok mögött más búcsúsok szerencséje is feljöjjön.

Tormai László

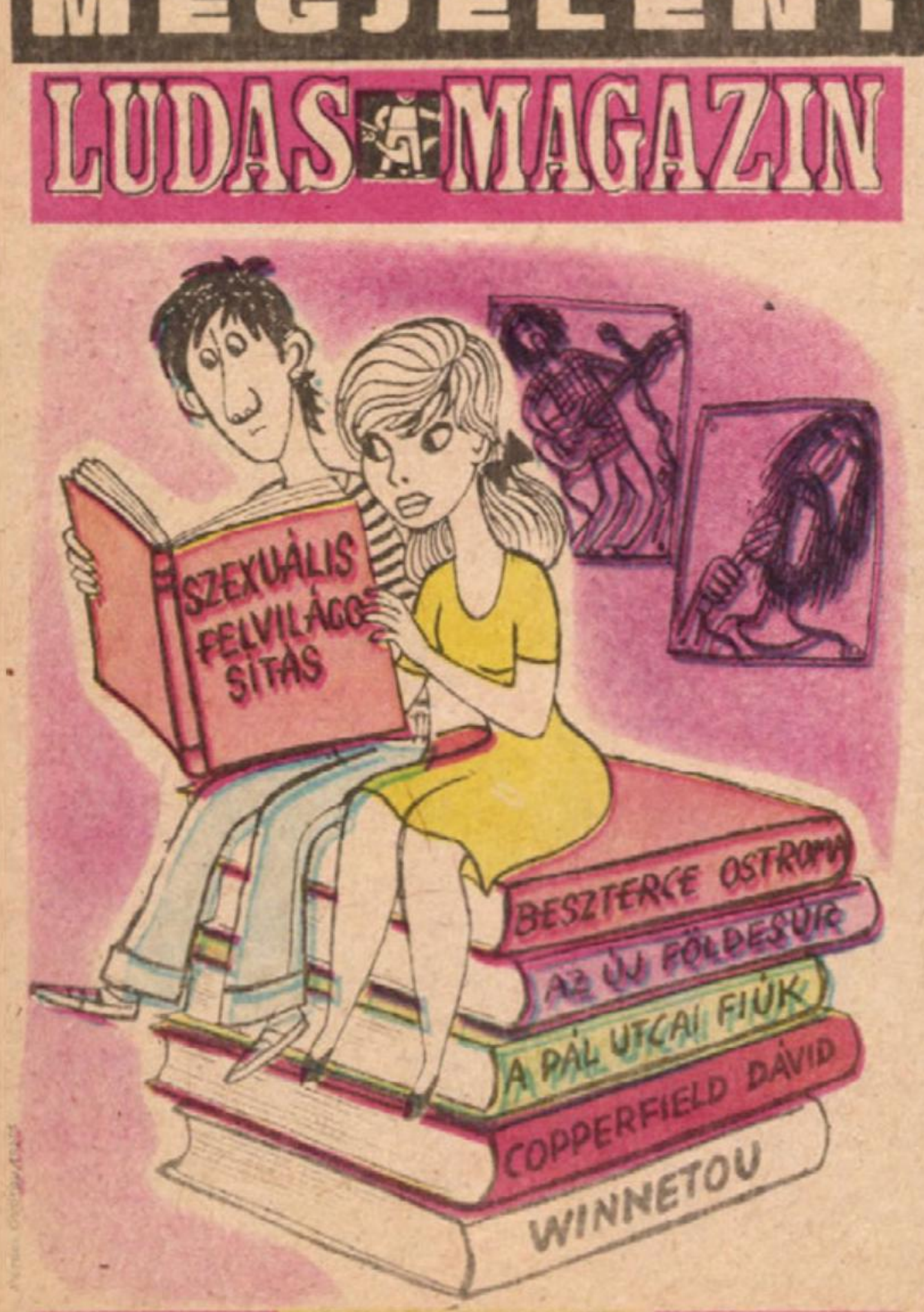
MEGJELENT

LUDAS MAGAZIN

1979. 8. SZÁM NEM MESE EZ, GYERMEK... ÁRA: 4,– FORINT

TRIBÜN

Az Adirondack hegység egyik megközelíthetetlennek látszó szikláján a következő feliratot találták az alpinisták:

„Jimmy itt volt. Julie nem. Az ördög vigye el."

Egy nagy nyári vihar során az augustai lóversenypálya egyik telivére villámcsapástól találva kimúlt. Hogy a biztosítóval rendezhessék az ügyet, állatorvosi igazolásra lett volna szükségük. A telefont az állatorvos fiatal asszisztensnője vette fel. Amikor meghallotta, hogy főnökét egy döglött lóhoz hívják, hosszan eltűnődött.

— Hát kérem — mondta végül —, az én gazdám kitűnő állatorvos. Na de ennyire talán mégsem.

A fiatal professzort megbízták, hogy tartson felvilágosító tanfolyamot az egyetem egyik női csoportja számára. Kellemetlen kérdéseket elkerülendő a feleségének azt mondta, hogy a vitorlázásról kell előadásokat tartania. Az asszonyka csodálkozott:

— De hiszen nem is értesz a vitorlázáshoz.

— Annyi baj legyen — volt a válasz. — Majd veszek egy-két szakkönyvet és megtanulom a legfontosabbakat.

Az első óra után az egyik csinos tanítvány találkozik a prof feleségével.

— Gratulálok asszonyom — lelkendezik —, a férje remek előadást tartott.

— Nem értem — csóválja a fejét a nej —, hiszen életében csak kétszer próbálkozott vele. Először tengeri beteg lett, másodszor pedig elvesztette a kalapját.

A veterán versenyző sok év kihagyás után újra elindul egy versenyen. A barátja álmélkodva látja, hogy sorra nyeri el az ellenfél adogatásait. A verseny után megkérdi: ezt meg hogyan csinálta?

— Nagyon egyszerű — vigyorog az öreg játékos. — Csak megkérdeztem az ellenfelet, mikor vesz mély lélegzetet? Mielőtt feldobja a labdát vagy utána? (p. p.)

DALOSMADARAK

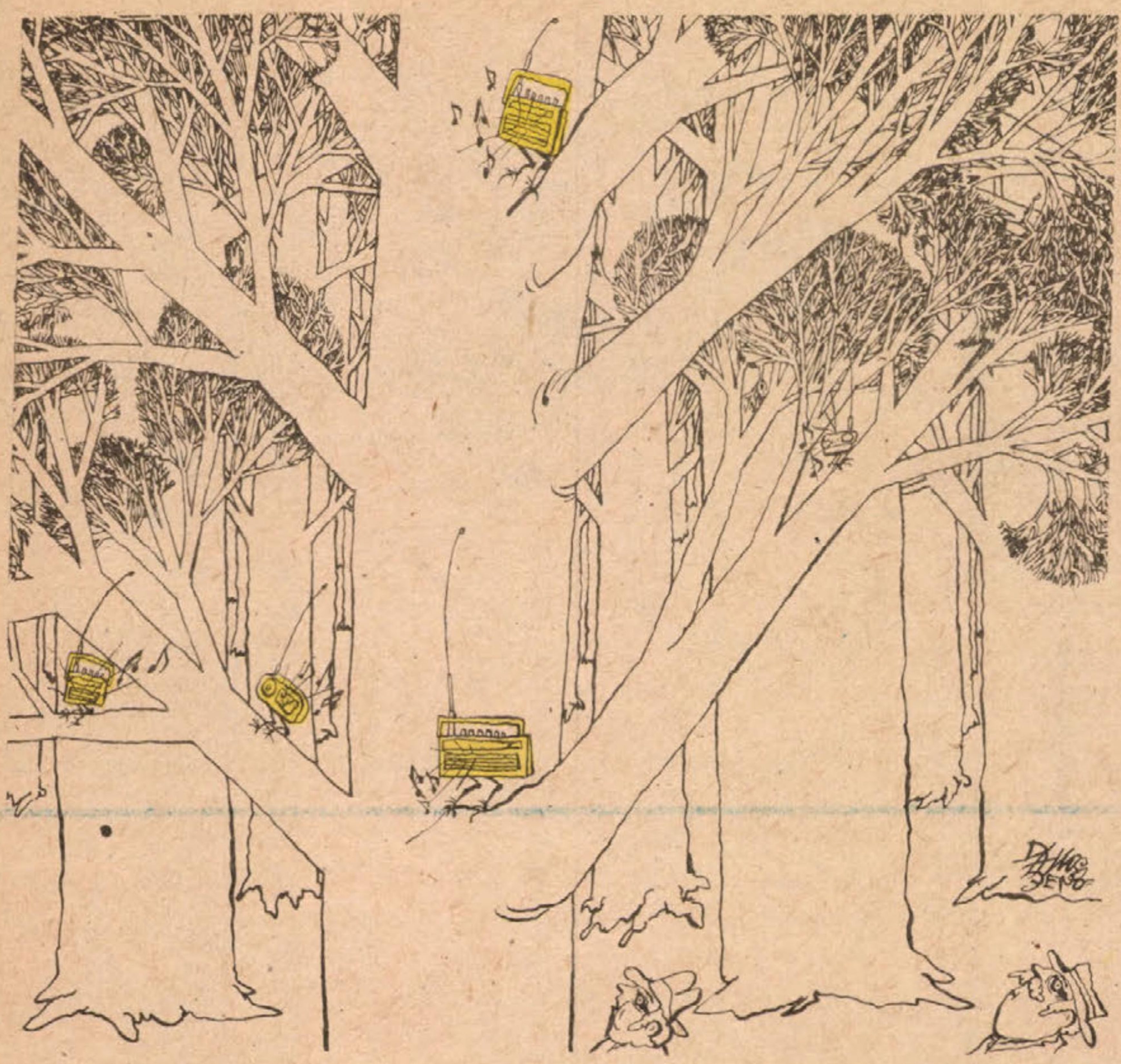

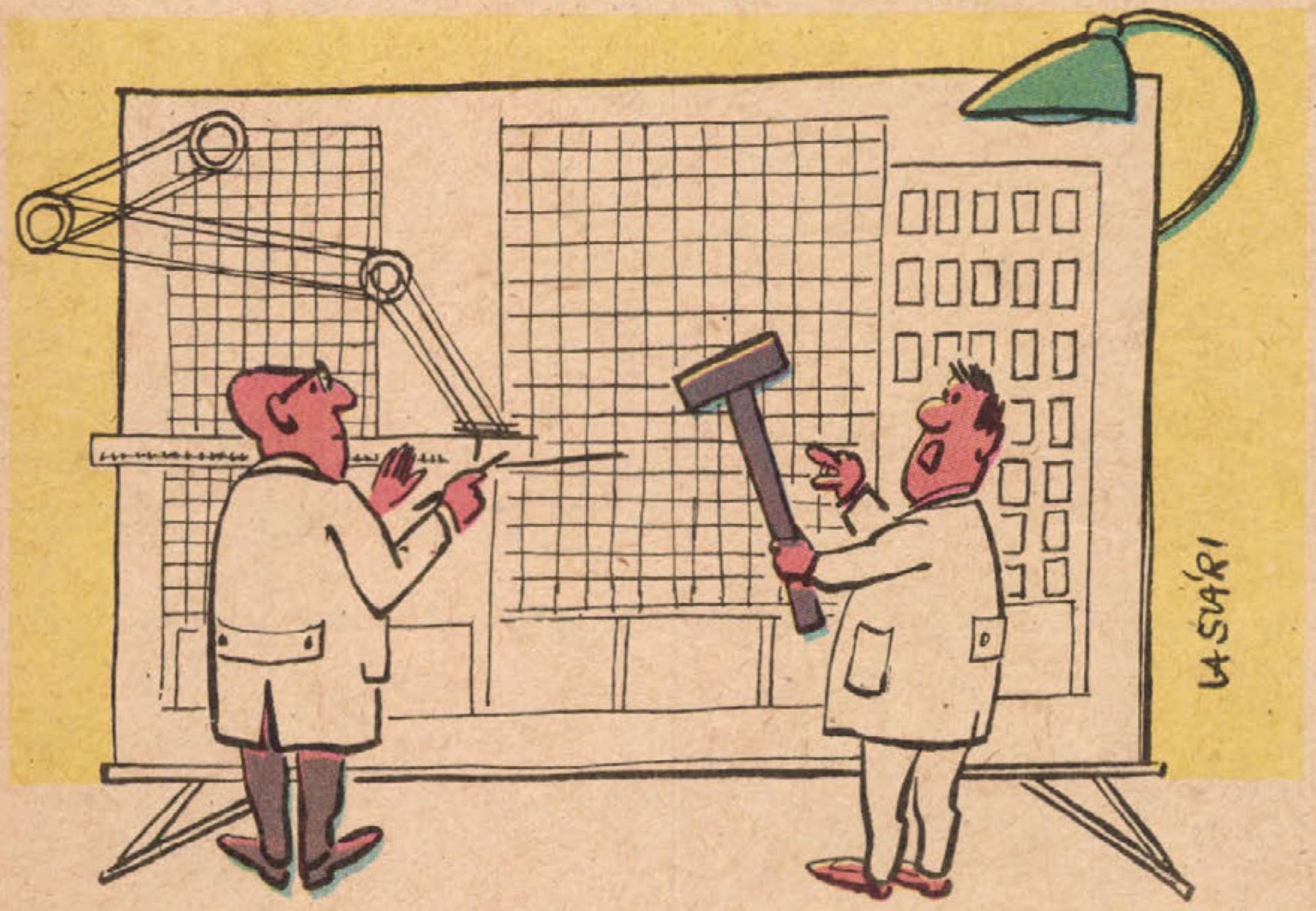

– Ezeket mikor fogják szanálni?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Sajnos, nálunk a posta néha borzasztó hanyagul dolgozik.

— Miből állapította ezt meg?

— A férjem küldött egy képeslapot Philadelphiából, ahol üzleti ügyben tartózkodik, és a postán Chicago-i pecsétet ütöttek rá!

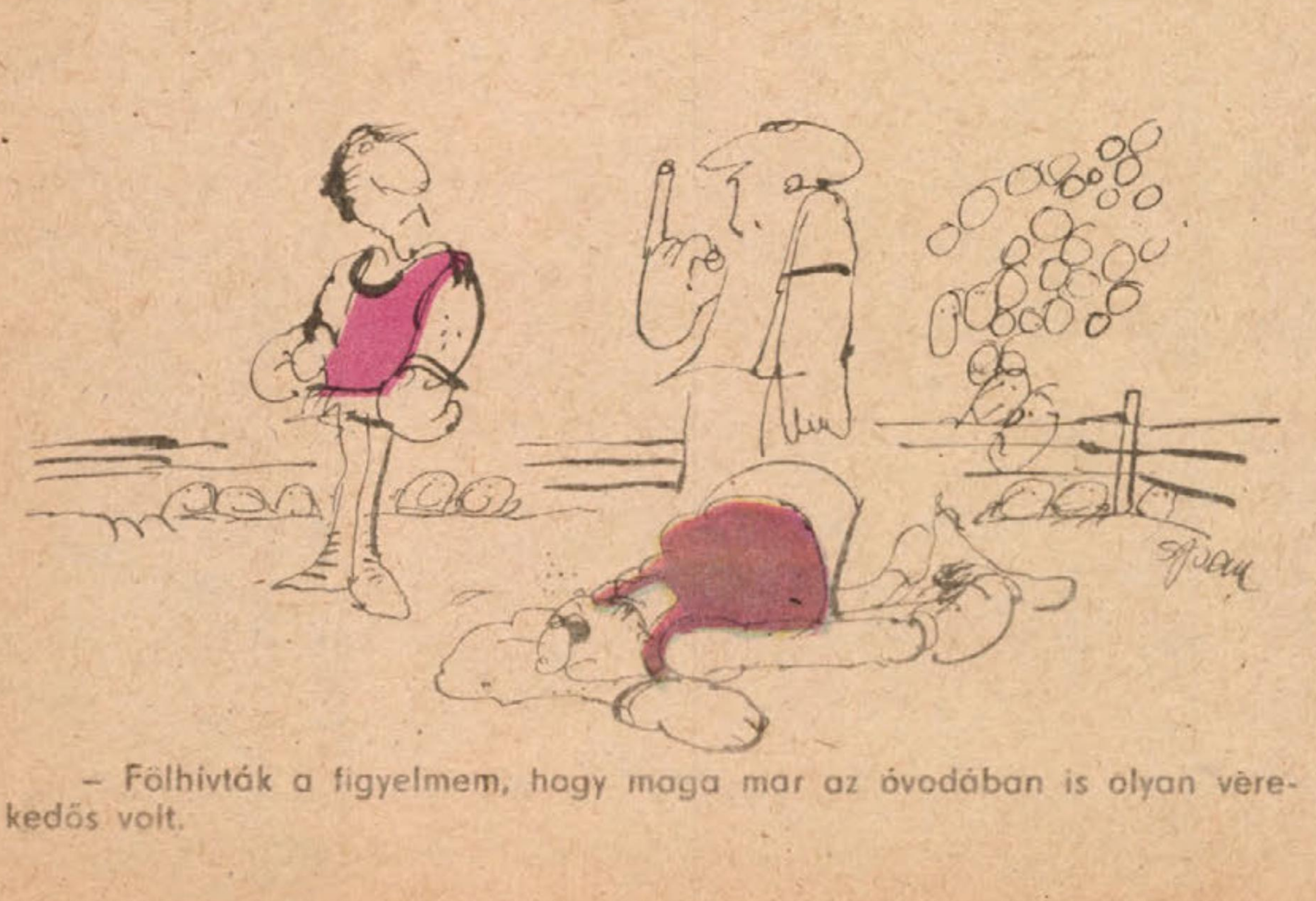

– Fölhívták a figyelmem, hogy maga mar az óvodában is olyan verekedős volt.

Ballada a betonon

Egyszer arról cikkeztem, hogy a város betonrengetegében nem születhet ballada. Most azonban szembe kell nézni a tévedésemmel, mert valaki figyelmeztetett: figyeljem csak Kristóf Jánoska sorsát. Jól figyeljem ezt a sorsot, mert, úgymond: olyan szép az, mint egy ballada.

Kristóf Jánoska tíz éve, majdnem biológiai csodaként, túlságosan elsietve a dolgot, jött a világra és csecsemőkori botlását máig sem tudta kiheverni. Egy fejjel alacsonyabb a vele egyívású gyerkőcöknél, két marokkal át lehet fogni a derekát, ráadásul egyes szavakat selypítve mond, mintha még mindig óvodás lenne. Amolyan Nemecsek alkatú a gyermek, de a sorsa még a regénybeli Nemecsekénél is szomorúbb. Mikor katonásdit játszanak a negyedikesek, ő az, akit katonai szolgálatra alkalmatlanként, már a sorozásnál kiszuperálnak, futballcsapatba csak akkor kerülhet, ha nagyon hiányos a létszám, de akkor is csak balszélsőként játszhat, s míg társai a futballcsillagok neveit bitorolják, neki a játék hevében csak így kiáltanak: Add már be azt a labdát, te mulya Kristóf!

A felnőttek sem viselkednek nagyobb melegséggel iránta. Somfai tanító néni például érthetően nem kedveli különösebben, hiszen számtanból, olvasásból, sőt még testnevelésből is nagyon gyengécske a fiú, a szorgalmával is baj van. Az utcában lakó Petrák Imre nevezetű zöldségárus nem is olyan régen hatalmas patáliát csapott, az üzlet előtt ácsorgó gyereket meggyanúsította, hogy elcsent három szem földiepret. Selmeczi Sándor házfelügyelő Kristóf Jánoskának akarta meghúzni a fülét, amikor gyermekkézzel rajzolt ábrákat talált a lépcsőház frissen meszelt falán, az ideges természetű Zsámba néni pontosan őt öntötte nyakon egy pohár vízzel, mikor az udvaron lármáztak a gyerekek.

Aztán dörgő-csattogó zivatarokkal megérkezett a kánikula. Olyan kánikula érkezett, amitől Petrák Imre zöldségkereskedő feltűrte az inge ujját, Somfai tanító néni sortnadrágba öltözött, Selmeczi házfelügyelő csapolt sörre kénytelen költeni a drága kapupénzt, a ideges természetű Zsámba néni pedig vizesborogatással a fején kiabál a gyerekekre. És e kibírhatatlan kánikulában Kristóf Jánoska körül — számára egészen érthetetlenül —, hirtelen, szinte varázsütésre, megszépült a világ. Azzal kezdődött, hogy az utcabeli gyerekek focizni hívták, mégpedig így: Te legyél a Törő, a center! Úgy folytatódott, hogy Somfai tanító néni legendákat kezdett mesélni Kristóf Jánoska kiváló magatartásáról. De ez még mind semmi! Az ideges Zsámba néni pohár víz helyett félmaroknyi aprópénzt zúdított az udvarra, pontosan Kristóf Jánoska lábai elé és jóságosan ezt kiabálta: Vegyél magadnak fagyit, csillagom… Aztán nagy meglepetésre Petrák zöldségkereskedő teljesen ingyen rátukmált egy skatulya cukrozott földiepret, Selmeczi házfelügyelő — aki egyáltalán nem gyerekbolond — addig hordozta Kristóf Jánoskát a liften, míg meg nem unta a gyerek.

Így él hát a kisfiú, az aranykánikulában aranynapokat, és nem tudja megérteni, honnan sugárzott az emberekbe egyszerre ennyi jóság. Nem érti, nem tudja, hogy a varázsütésszerűen érkezett változás öles termetű apja miatt történt, aki olyan üzletben dolgozik, ahol olykor-olykor kapható kőbányai világos…

Simon Lajos

NYÁRI ABLAKOK

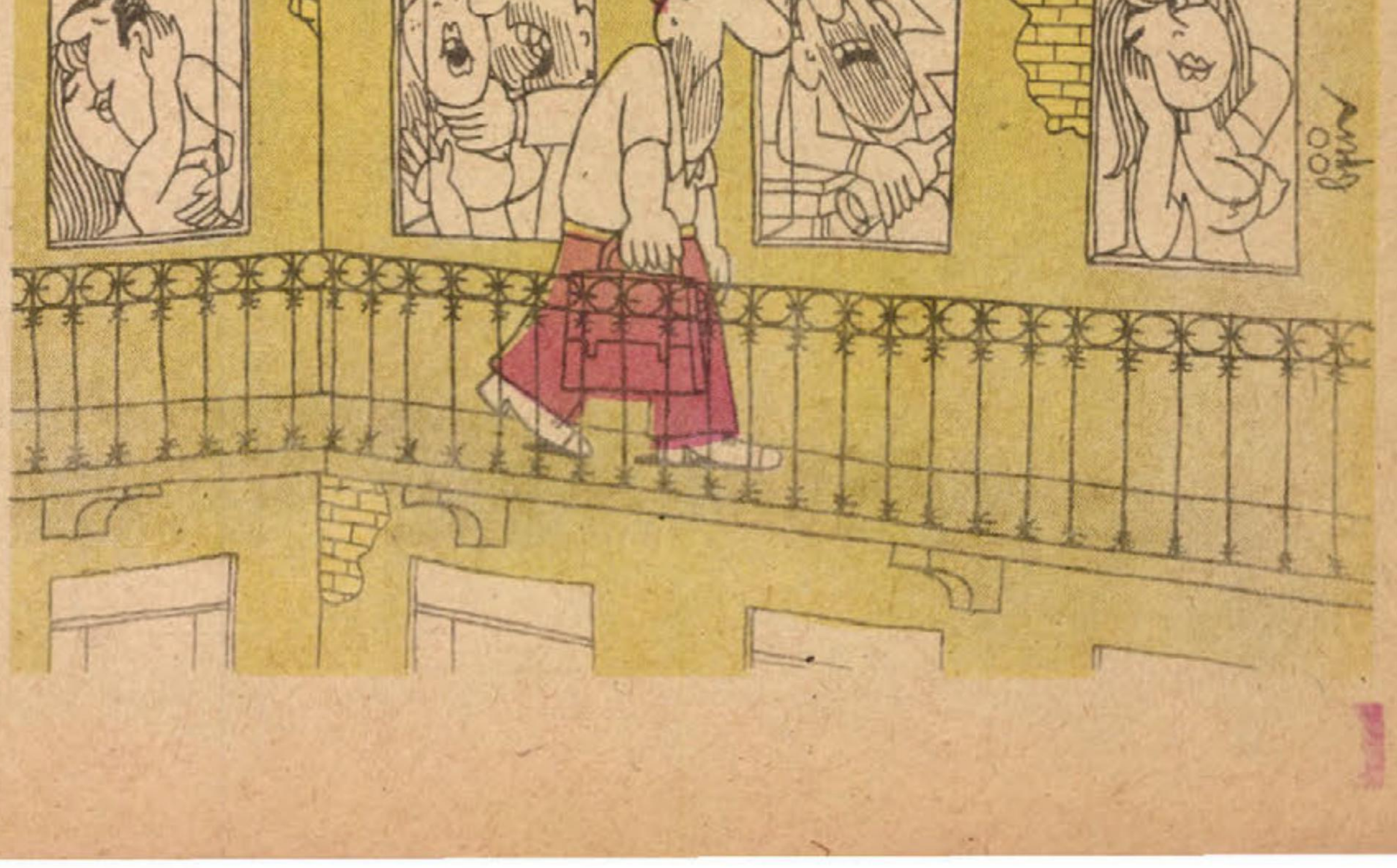

ÜZENET

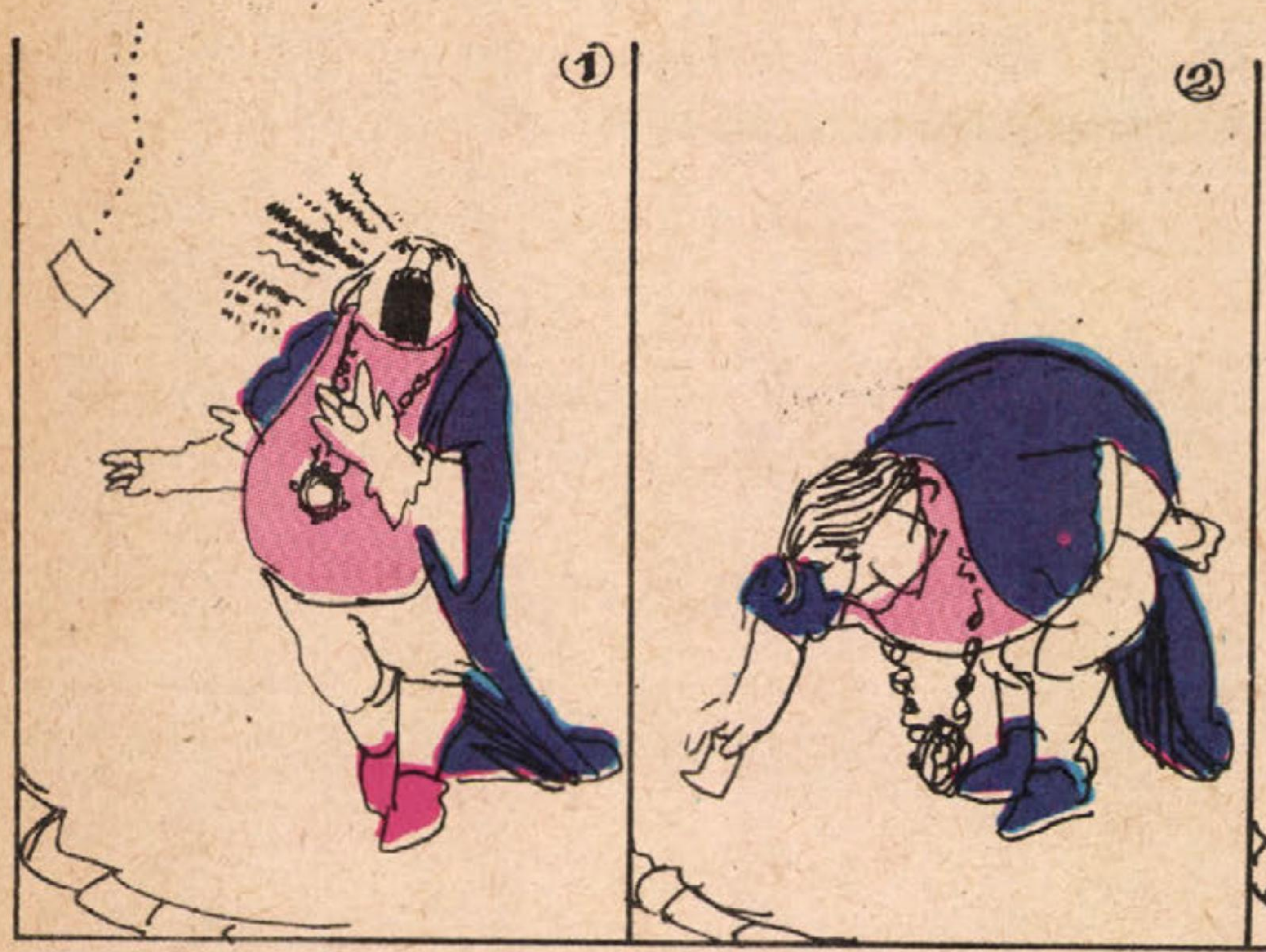

KIJÁRÁSI TILALOM

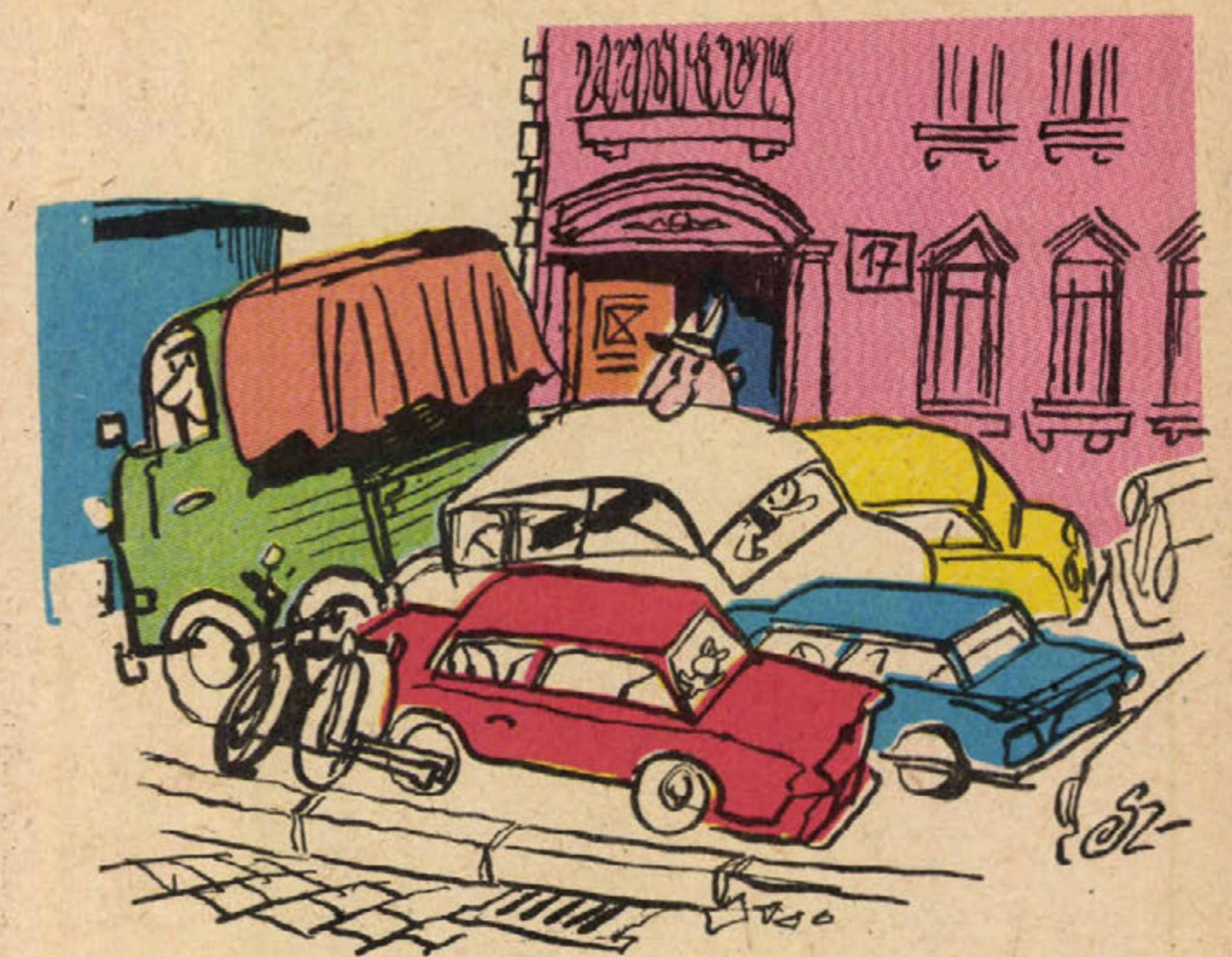

Csak úgy firkálgatok

JENŐ

Már megint egy ilyen őrült levél, — mutatom férjemnek, — én nem tudom, minek köszönhetem ezt a megtiszteltetést. Talán mert szemüveges vagyok, szőke és kövér, engem mindig összecserélnek, rólam mindig azt hiszik, hogy én vagyok az, aki telket akarok venni Balatonalmádiban, elveszett a Fifi nevű macskám, és gyűjtöm az afgán bélyegeket. Ennélfogva elárasztanak telek-ajánlatokkal, késő este becsöngetnek egy borzas macskával. Kaptam már olyan levelet, sok évvel ezelőtt nyíregyházi nyugalmazott huszárezredestől, hogy ugye én vagyok kedves, régi tanárnője? Egy alkalommal értesítést kaptam a pécsi klinikáról, hogy a sebészeten egy nő azt állítja, hogy ő én, készülő regényeit mutogatja az orvosoknak és betegtársainak és kisebb-nagyobb pénzösszegeket kér papírra, indigóra, eltörött írógépe javítására. Hasonmásom később zárt osztályra került, pedig volt magához való esze: a kölcsönökért adott nyugtára az én igazi lakcímemet írta. Kaptam bűnbánó levelet is: „Ne haragudjon, de úgy szereztem soron kívül ezt, azt, amazt, hogy azt mondtam, a maga rokona vagyok.”

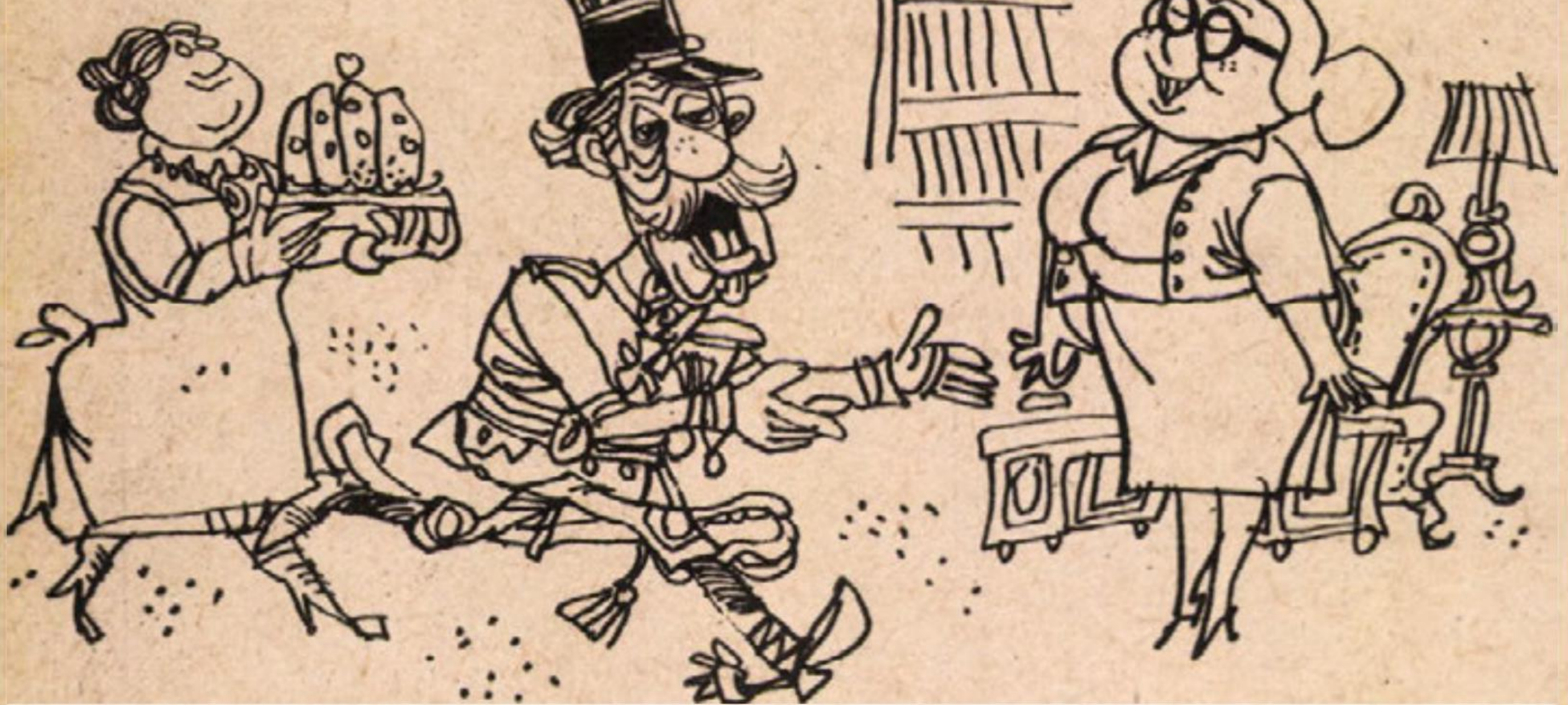

(Ennek aztán őszintén örültem, elképzelhetik.) Akkor meg egyenesen üvöltöttem dühömben, amikor arról értesültem, hogy egyik-másik kedves ismeretlen ismerősöm azzal fenyegetett valakit, hogy majd ő ezt kiíratja velem az újságba, mert unokatestvérem, sógornőm, szomszédom, volt iskolatársam...

No, szóval megint egy ilyen téboly. Bázakerettyéről írja Rozi néne, hogy egy nagy kérése van: küldjek egy könyvet, mert ez a Jenő legforróbb kívánsága. Mert ugye a Jenő nem tudja elfelejteni, hogy annak idején feleségül akart venni engem Ausztriában, de a sors eltépett minket egymástól, Jenő engem még mindig szeret, még mindig vágyódik utánam és egyetlen kívánsága, hogy testvérnénje, Rozi küldjön el neki egy könyvet a messze Dél-Amerikába. Ezt Rozi néne személyesen akarta nekem elmondani, nagyon várt, mert megtudta, hogy húsvétkor ellátogatok Bázakerettyére, de hiába várt, most hallotta, hogy én közben Afrikában jártam, hát persze, akkor hiába várt, pedig fahéjas kalácsot is sütött, mert Jenőtől tudja, hogy azért élek-halok.

A bázakerettyei Rozi néni értesülései pontosak. Legfeljebb annyi a tévedés, hogy soha, senki sem akart feleségül venni engem Ausztriában, sose készültem Bázakerettyére és húsvétkor itthon voltam, Budapesten. Se Rozi nénét, se semmiféle atyafiát sohasem ismertem. A fahéjas kaláccsal meg egyenesen kikergethetnek a világból.

A levélen jót nevettünk, azután megettük a vacsora lecsót, megnéztük a tévé híradót és a krimit és késen aludni tértünk. Éjfélkor arra ébredtem, hogy férjem rázza a vállamat.

— Mi baj? Nem tudsz aludni? — kérdeztem barátságosan.

— Nem. Tudni akarom, hogy ki az a Jenő.

DEZODOR

Mögöttem egy buszon köhög egy nő. Mohács óta és ez Pestig így lesz. Köhög, prüszköl a nyakamba és nem veszi elő a zsebkendőjét. Jó szívű. Amije van, megosztja. Szívét, kenyerét, nátháját. Neki egy kis könnyű megfázás, nekem tüdőgyulladásom lehet belőle. Érdekli?

Pár nappal ezelőtt a tévében egy kitűnő, ifjú meteorológus elmondta, hogy ha még sokáig használjuk a spray-ket, pár évtized múlva elpusztul földünk körül az ózon-védőpajzs, az ibolyántúli sugarak megtámadják az élőlényeket. Dédunokáink dédunokái súlyos bőrbajokban pusztulnak el. Most kellene észheztérnie az emberiségnek, gondolnia azokra, akik utánunk jönnek, abbahagyni a hajlakkok, dezodorok, szúnyogírtószerek kényelmes, de a köznek, a holnapnak, a jövendőnek ártalmas használatát. Lemond az emberiség a dezodorról? Elhiszik, hogy lemond? Törődik is valaki a hatvan év múlva születendőkkel, amikor azzal sem törődik, aki most ül előtte az autóbuszon? Hát lesz-e egyetlenegy dezodorgyáros is a világon, aki felkiált: vesszen a profit, éljenek az utódaim? Vagy egyetlenegy nő, aki azt mondja: inkább négyszer mosdom naponta, de nem permetezek pusztulást a jövendőbe...

Ha szerencsém van, a nő leszáll Paksnál. De nem szállt le. A piszkos papírzsebkendőit kíméletlenül odahajigálja a lábamhoz. És fúj és trombitál és prüszköl.

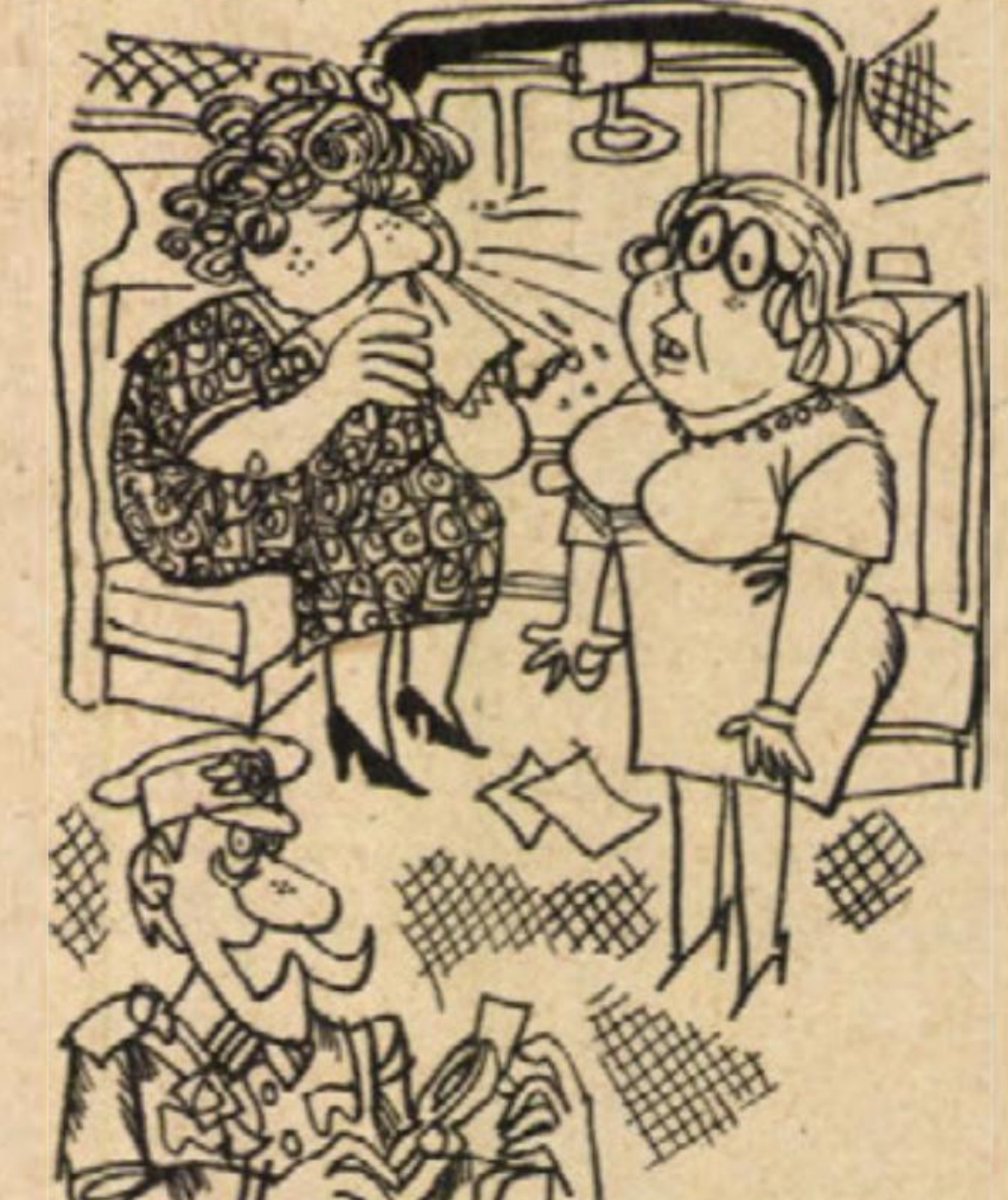

Mi mást várhatnék tőle? Ő is ember, homo sapiens, egyike azoknak, akik kivágták az erdőket és sivataggá változtattak fél kontinenseket, akik nem törődnek az energiahiánnyal és égve felejtik a konyhában a villanyt, akik elszennyezték a tengereket és addig nem nyugszanak, amíg az utolsó embert is elpusztítja a dezodor.

Jöhet a következő majom a fáról.

Fehér Klára

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az edző felháborodottan magyarázza az atlétának:

— Hányszor mondtam már neked, hogy ez hármasugrás. A tizenhat métert háromszorra kell ugrani, nem pedig egyszerre!

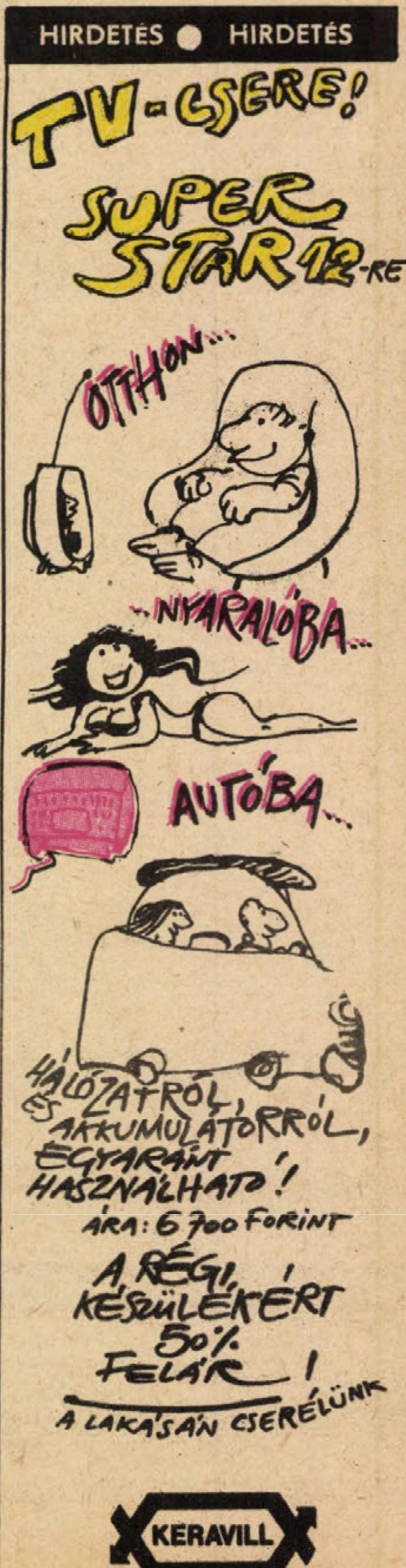
HIRDETÉS ● HIRDETÉS

TV-CSERE!

SUPER STAR 12-RE

OTTHON...

...NYARALÓBA...

AUTÓBA...

HÁLÓZATRÓL ÉS AKKUMULÁTORRÓL, EGYARÁNT HASZNÁLHATÓ!

ÁRA: 6700 FORINT

A RÉGI KÉSZÜLÉKÉRT 50% FELÁR!

A LAKÁSÁN CSERÉLÜNK

KERAVILL

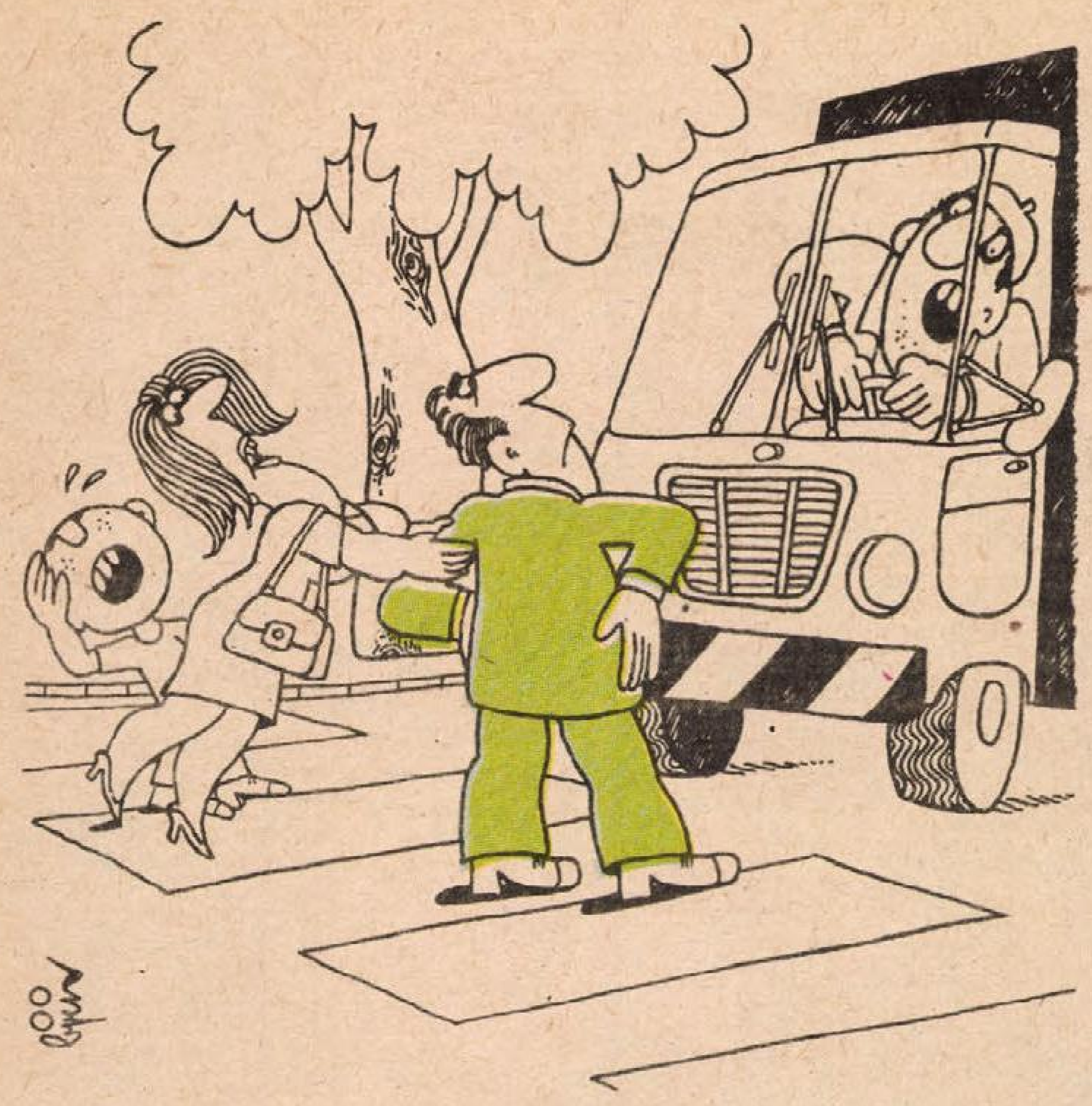

K●N●K

Balázs-piri
Várnai
Hegedüs
Dallos
Brenner
Fülöp

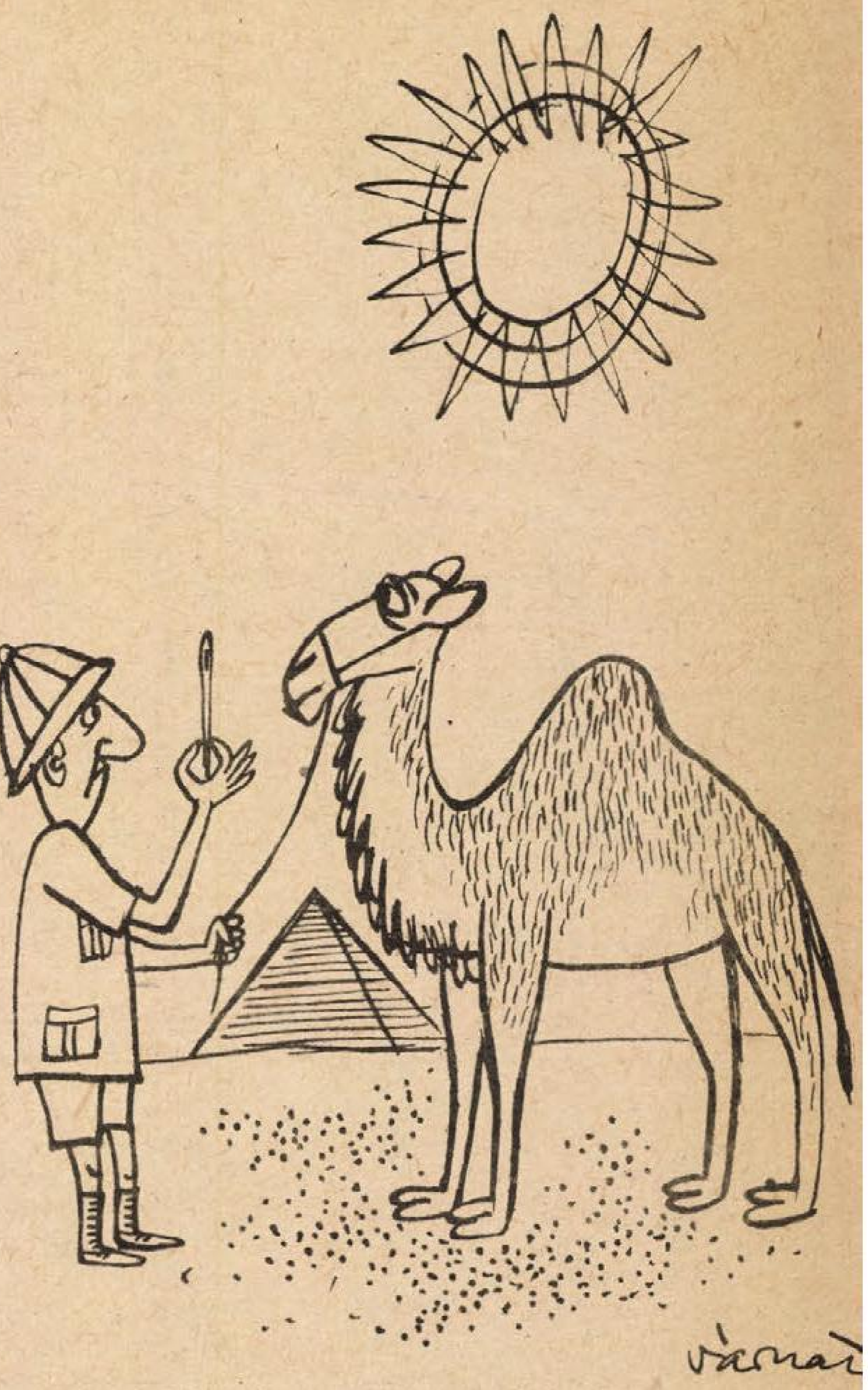

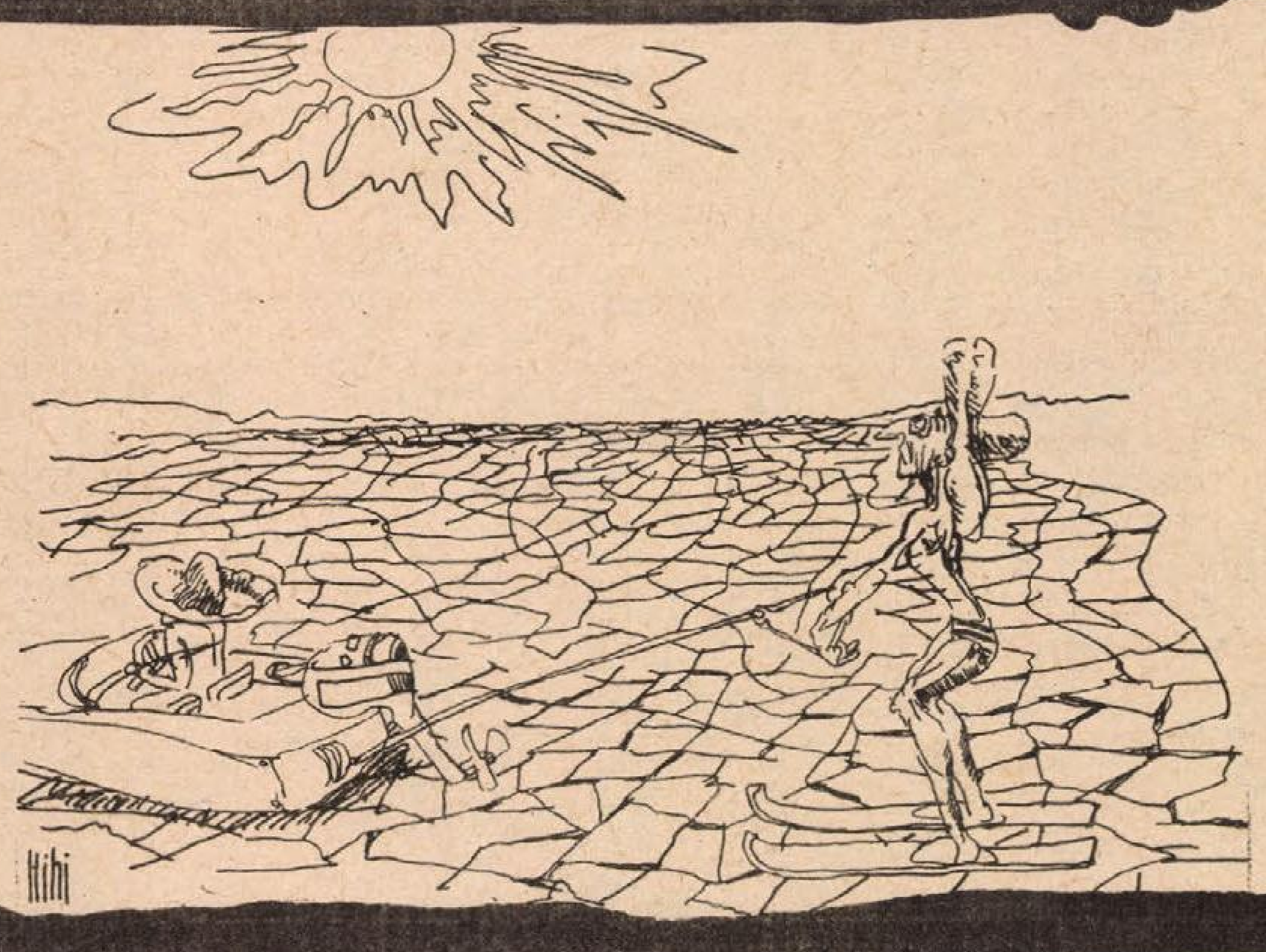

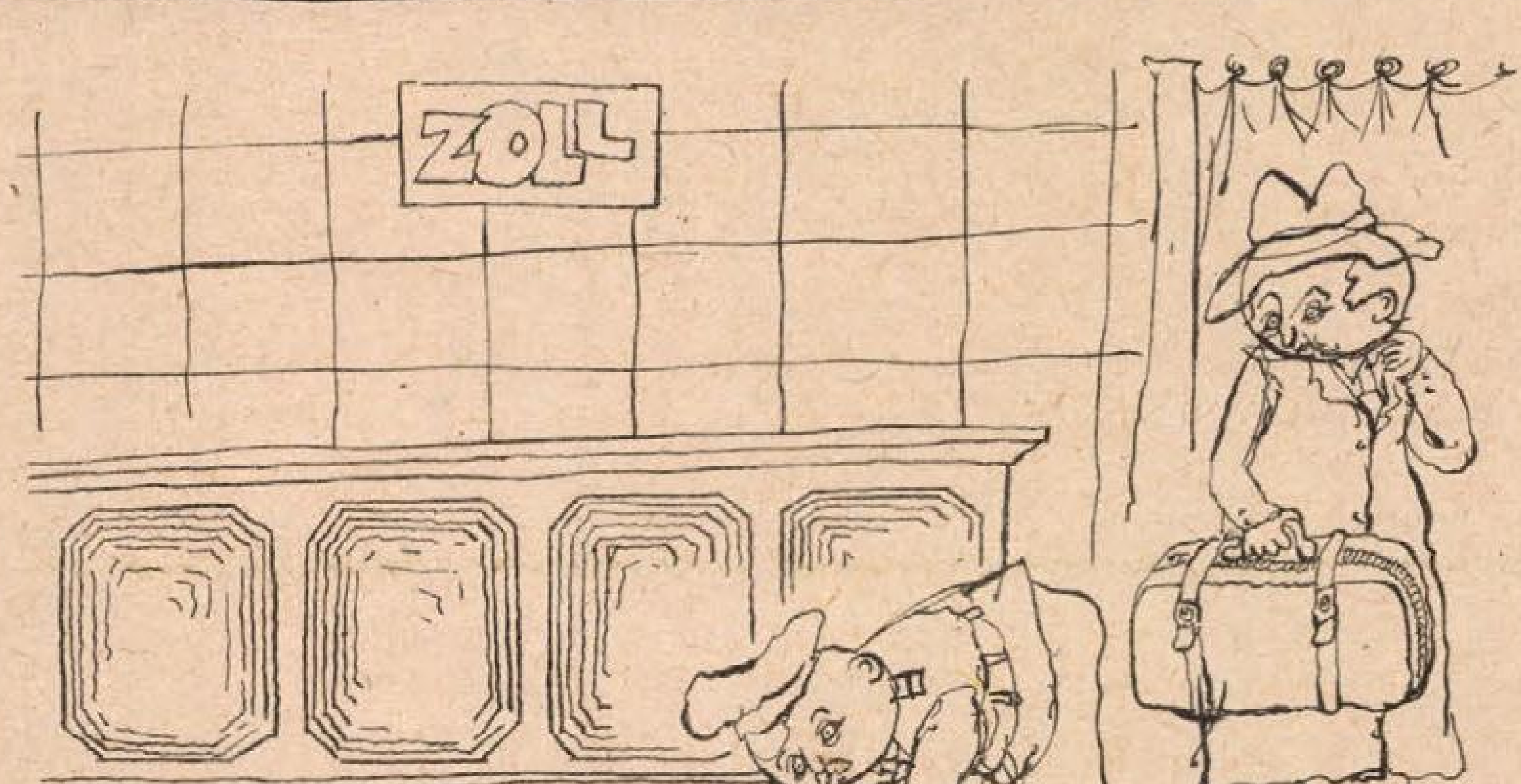
ZOLL
Dallos

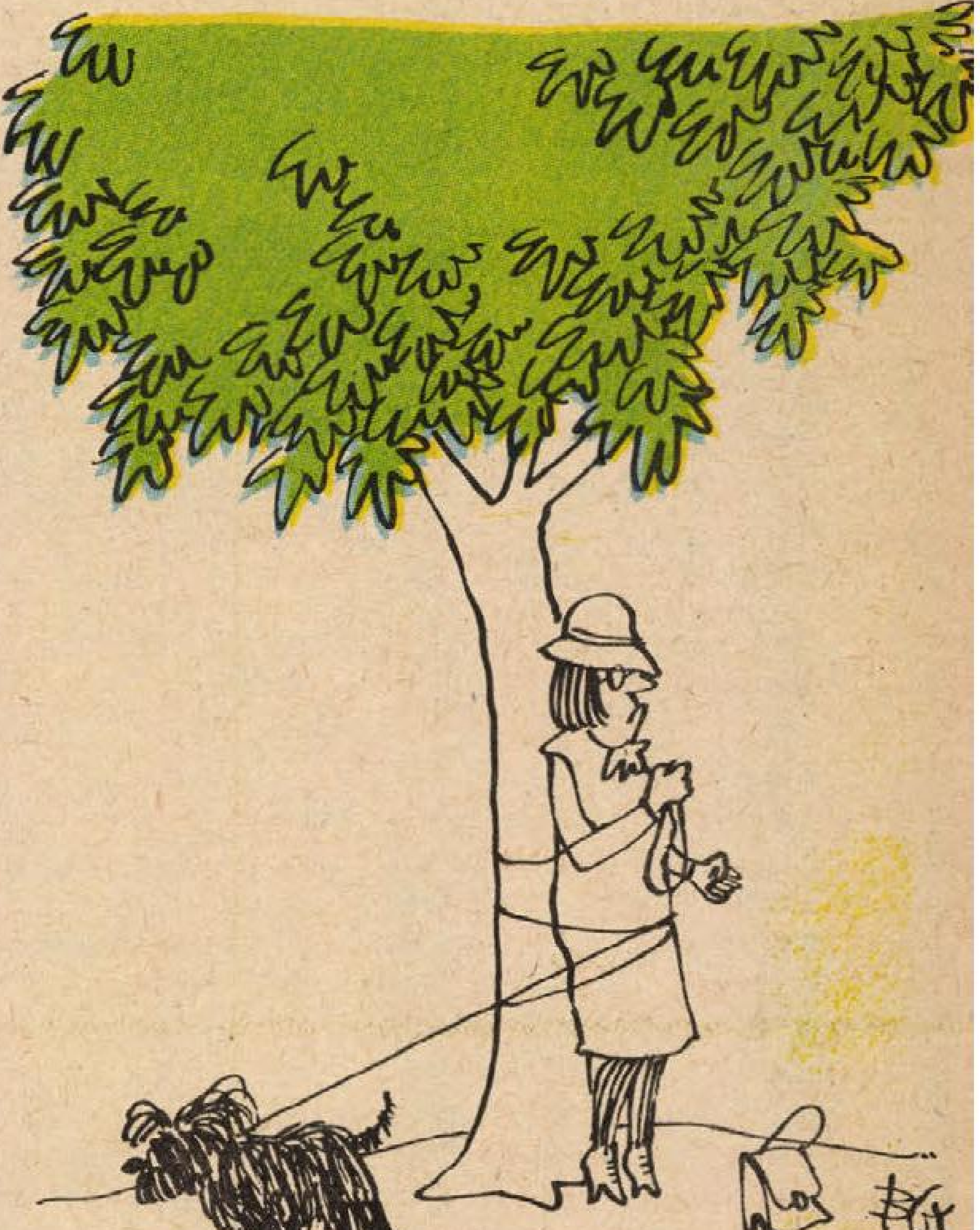

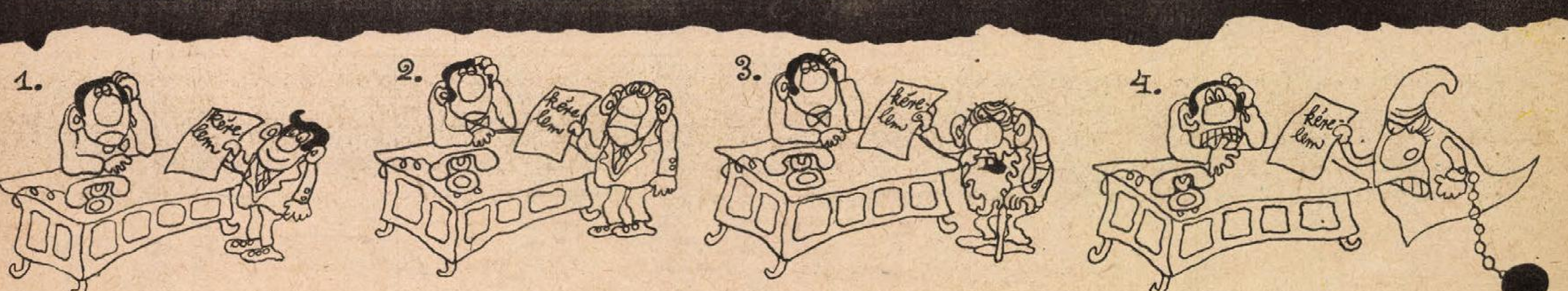
1.
kérelem
2.
kérelem
3.
kérelem
4.
kérelem

IMPORT HUMOR

EDGAR VALTER RAJZAI
A PIKKER CÍMŰ, TALLINNBAN
MEGJELENŐ LAPBÓL

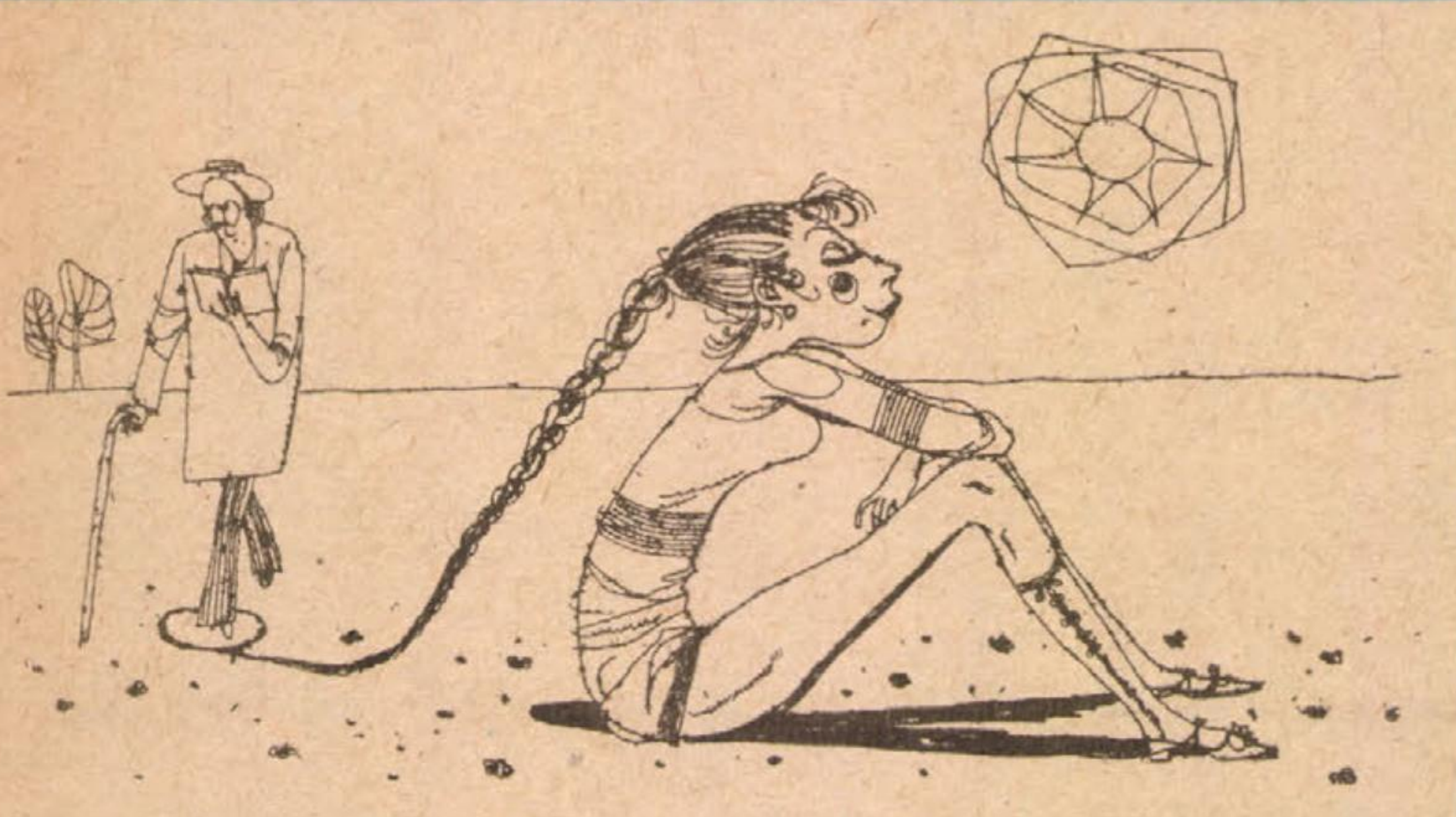

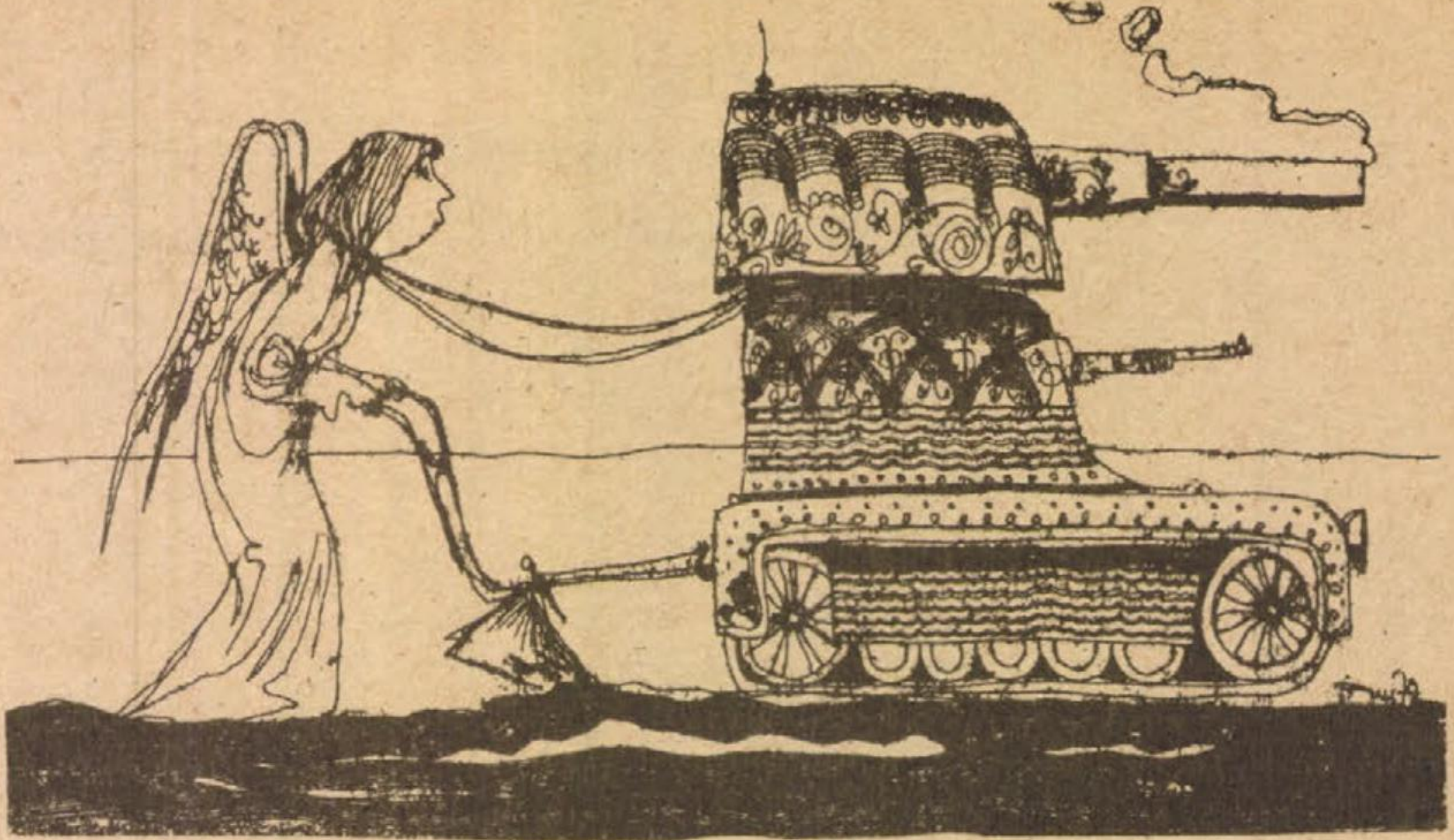

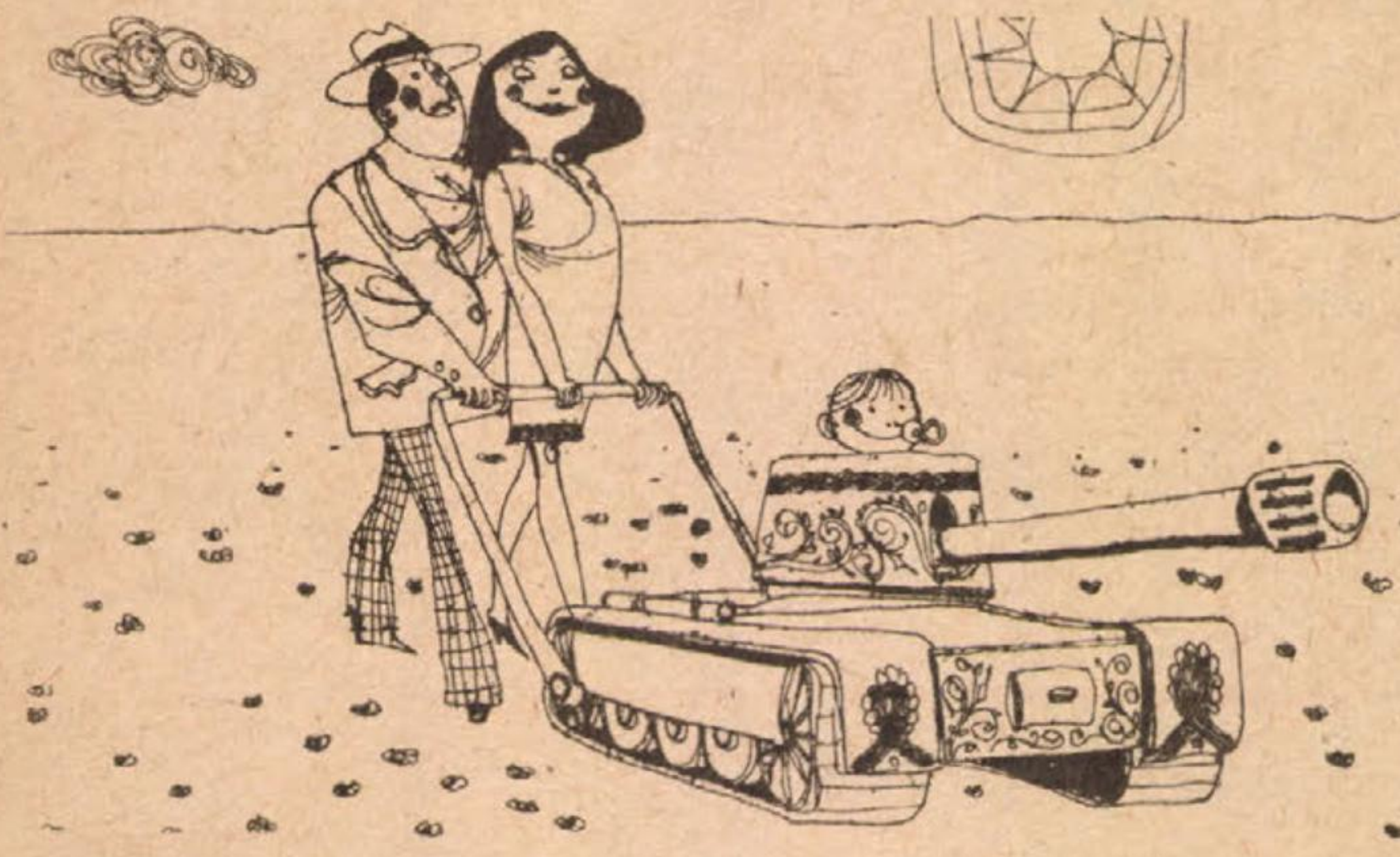

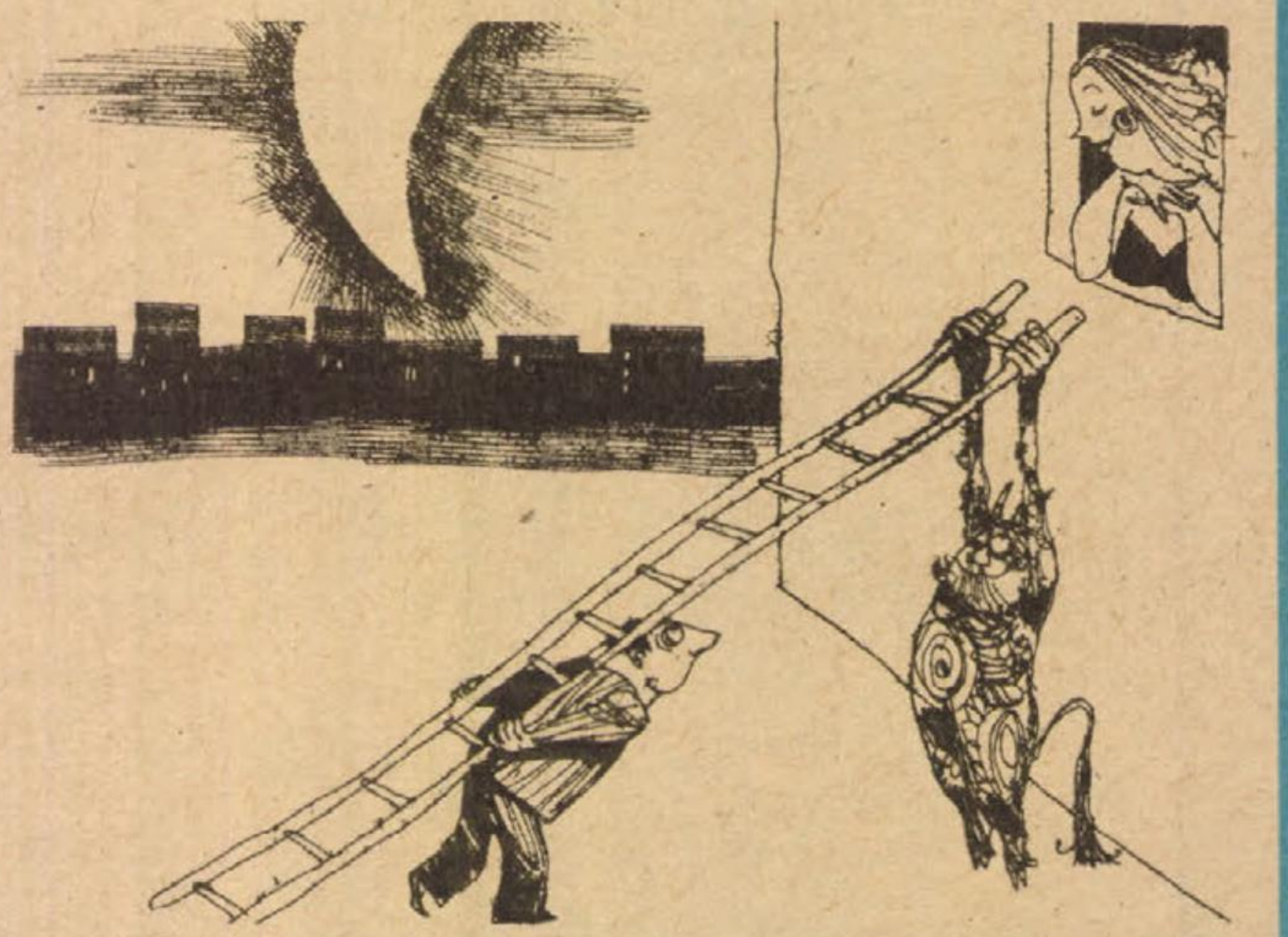

HIRDETÉS * HIRDETÉS * HIRDETÉS * HIRDETÉS

ÁLLAMI
ÁB
BIZTOSITÓ
A
CASCO
CASCO
CASCO
CASCO
MINDIG SEGÍT
A BAJBAN!

AZ OLVASÓ OLDALA

SENKI FÖLDJE

„Vasárnap várlak. Idén buszmegálló létesült már a mi utcánknál, a Tavasz utcánál is. Ez az utolsó megálló Leányfalun" — barátom e meghívásával szálltam buszra az Engels térep. A biztonság kedvéért

MEGÁLLÓ HELY

megkértem a vezetőt: szállítson le Leányfalun a Tavasz utcánál. Azt mondta: neki ilyen néven a megálló nincs felírva. Akkor az utolsó leányfalui megállónál, legyen szíves. Ezt meg is tette, csakhogy kiderült: onnan, ama „utolsótól" még két hosszú megállónyit kellett gyalogolni a Tavasz utcáig.

A megálló után, ahol a buszvezető leszállított, ott a nagy országúti tábla: Leányfalu — és ez a helységnév áthúzva. Ami azt jelenti; Leányfalunak itt a vége. E tábla szerint tehát igaza volt a vezetőnek, csakugyan az utolsó leányfalui állomásnál szállított le. (Más kérdés, hogy az ő megállóhely-táblázatán a Tavasz utca miért nem szerepel Tavasz utcaként? S vajon mely néven szerepel?) Igaza van azonban a barátomnak is, amikor az a meggyőződése, hogy az ő nyaralója csakugyan Leányfalun van. Mert 1. a hosszú országúton, amelyen végigkutyagoltam két megállónyit, végig azt olvastam a házak homlokzatán, hogy Leányfalu, Móricz Zsigmond út, ilyen és ilyen szám; 2. barátom a nyaralója utáni adóját a leányfalui (és nem a tahitótfalui, vagy más) tanácsnak fizeti be. Általában minden idevágó, ügyes-bajos dologban Leányfalu (és nem Tahi, vagy más) tanácsához kell fordulnia. Vagy talán ez a képlet: Senki földje = Leányfalu . . .?

Akkor hát miért odahelyezték az áthúzott Leányfalu táblát az országúton, ahol és amely után még bőven Leányfalu van és miért nem oda, ahol Leányfalu csakugyan végződik? Ez honi rejtelmeink egyike. Nem irigylem azokat a — Duna-kanyarba mind nagyobb számban érkező — külföldieket, akiknek ezen az országúton kell tájékozódniok.

Barabás Tamás

KERESKEDELMI VÁLLALAT VAGY HATÓSÁG?
AVAGY
MERKUR-TÖRTÉNET

1978. június 13-án eladtam használt gépkocsimat a Merkur Röppentyű utcai telepén, az autó júniusi adóját még magam fizettem be. Eltelt háromnegyed év: 1979 márciusában felszólít az adóhivatal, fizessem be a szóbanforgó autó 1978 júliusi adóját. Tudni kell: a vevő (legyen bár magánszemély, vagy Merkur Vállalat) köteles a vett gépkocsit két napon belül átíratni. A Merkur azonban nem két nap, hanem jó egy hónap múlva — 1978 július végén — íratta át az autómat, így a júliusi adót is velem fizetteti meg a tanács. Fizessek — a Merkur hibája miatt! A tanács szabályszerűen járt el, ott tehát kifizette ma 150 Ft (78. júliusi) adót, de ezt az összeget levélben visszakértem a Merkurtól.

Eltelt a köteles egy hónap, de a Merkur nem méltatott válaszra. Erre újabb levelet írtam, ezúttal a vezérigazgatónak. Most már — igaz, több, mint egy hónappal később — válaszolt a Merkur. Hogy adatai hiányosak, jelöljem meg az eladás helyét, s a raktári számot. Ezt, ajánlott levélben, megtettem. Azóta a Merkurtól semmi újabb válasz. Se bocsánatkérés, amiért az ő hiányos nyilvántartásuk miatt engem fárasztanak, sem igazolása annak, hogy hibájukat kijavítva, elküldték címemre a nekem járó pénzt. Ezzel szemben végzés érkezik a tanácstól: minthogy a (tavaly) júliusi adót csak felszólításra fizettem be, fizessek 300 Ft bírságot is! Most már tehát nem 150, de 450 Ft-tal tartozik nekem a Merkur (bélyegköltségemet nem számítva).

Ha a Merkur velem, aki még szabad elhatározásomból léptem vele üzleti kapcsolatba, így bánik, hogyan bánhat azokkal, akik az új rendelet szerint kötelesek vele (és tilos mással!) szerződni? Tekinthető-e még egyáltalán szerződő félnek a Merkur, vagy előlépett hatósági joggal felruházott intézménnyé?

Dr. Brenner József
Visegrád, Mátyás kir. u. 41. 2025

NAPLEMENTE VAGY HOLDAS ÉJSZAKA?

Megvettem a naplementét ábrázoló posztert, 780 forintért. Miután otthon felragasztottuk, döbbenten láttuk, hogy a naplementéből holdas éjszaka lett: ugyanis a dobozra ragasztott fénykép és a poszter között legalább három árnyalatnyi a különbség. Ezúton kérdezem a Képzőművészeti Alap Kiadóvállalattól, miért vezetik félre a vásárlót, miért nem ugyanazt a posztert teszik a dobozba, amelyet mutatóba ráragasztanak? Miért kerül nekem ez a „kis" tévedés 780 forintomba? Miért nem nézhetem meg a leragasztott dobozt vásárláskor? Miért árulnak ennyi pénzért zsákbamacskát?

Varga Miklósné
Bp., Akácfa u. 19. 1214

PUSZTAI MODOR HORTOBÁGYON

Ötven szlovák turistát vittem buszon kirándulni Debrecenbe és a Hortobágyra, július 21-én. Délután 5 óra 10-kor értünk a hortobágyi Pásztormúzeumba — már zárva volt. Szombatonként minden múzeum 6-ig tart nyitva, ezt miért zárják be korábban, idegenforgalmi főszezonban? Sok és sokféle nemzetiségű külföldi toporgott az ajtaja előtt, csalódottan, szomorúan.

MÚZEUM
ZÁRVA

A csárdában akartam kárpótolni vendégeimet. Szombat délután, félhat, a csárda félig üres, a pincérek jóízűen diskurálnak egymással, de ahelyett, hogy megörülnének a vendégnek, a forgalomnak, a mindjárt ötven adagra (gulyásleves, húsospalacsinta) szóló megrendelésnek, amelyet feladni — sajnos csak szerettem volna, félvállról ezt kapom a vezetőjüktől: „Mit képzel? Én le sem engedem ülni magukat!" Miután kikértem magamnak ezt a „magyaros" (?) vendéglátást, megindokolta: „Nekem a hely az á la carte vendégeknek kell, akik Pusztatálat esznek!" S miután a vállalata vezetőségénél teendő panaszt emlegettem, kegyesen kilátásba helyezte: esetleg mégis kiszolgálnak minket, de olyan lassan, hogy este 9-ig is el fog tartani.

Elérte céljat: nem maradtunk ott. De miért végez félmunkát ez a csárdafőnök? Miért elégszik meg a vendégek elriasztásával, szóbeli kiutálásával? Miért nem dob ki minket, markos legények segítségével, egyenként, vagy tesz ki esetleg egy táblát: „Állandóan zárva vagyunk! Ne is merjen próbálkozni"!?

Antalóczy Tiborné
Nyíregyháza, Árpád u. 12/a

TÜCSÖK és BOGÁR

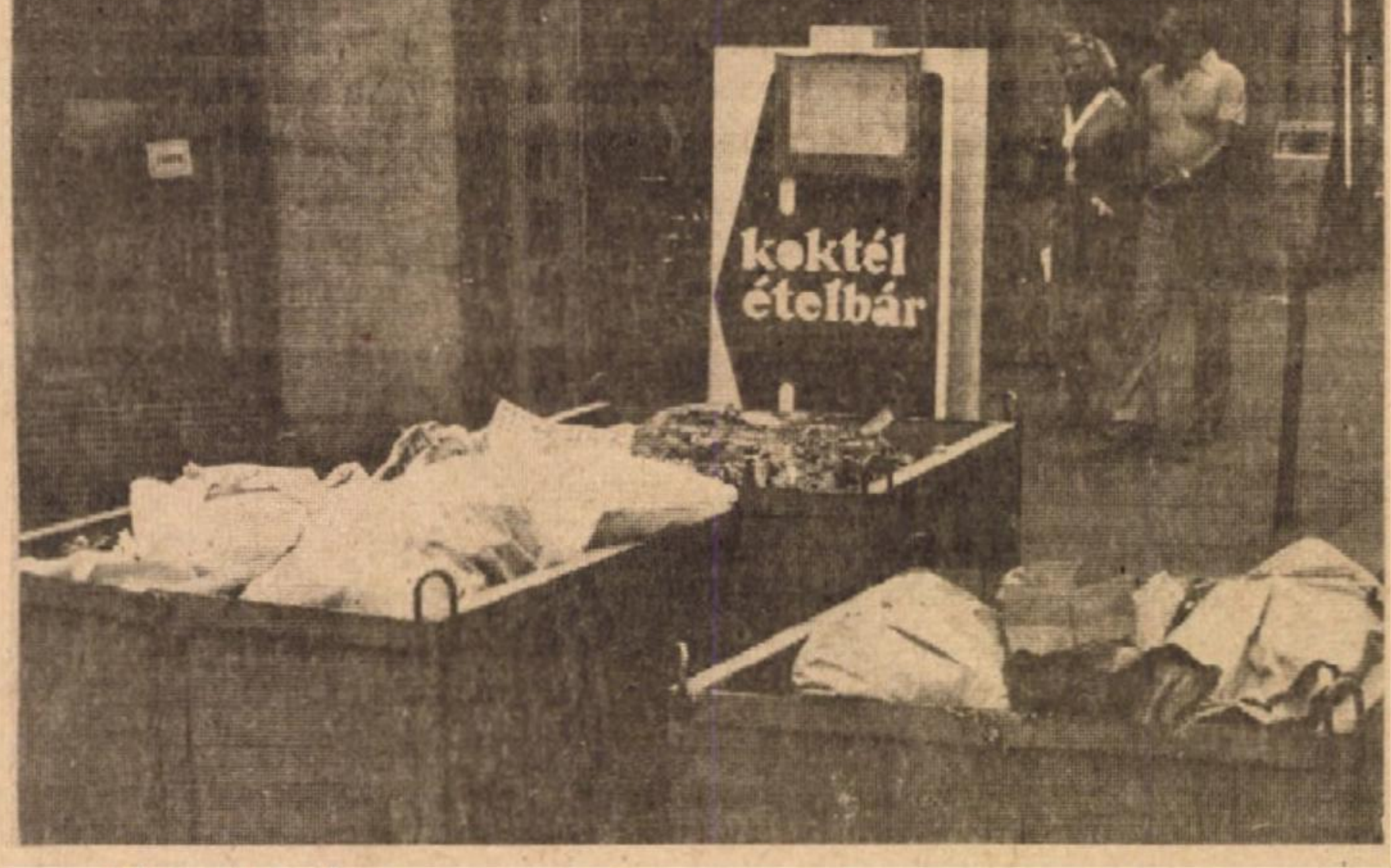

Jó étvágyat!

(A Belvárosban fotózta dr. Kapu László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

„Az ember például elveszítette a nászidőszakot. A szaporítószervek egész évben, mind a tizenkét hónapban működnek, ez olyan tény, amely a többi állatnál, legalábbis a vadon élőknél teljesen ismeretlen.

Szerencsére még állatnak sem vagyunk normálisak!

(A Nők Lapjából ollózta Maradics Judit, pápai olvasónk)

Fő gondolataiban és témájában így kommentálták a Gyermekfogsorok Nemzetközi Szövetségének vezetői azt a kongresszust, amely négynapos prog-

Időnként összejönnek egy kis multilaterális vicsorgásra.

(A Népszavában észlelte Pischel Sándor)

te a televízió nyilvánossága előtt Jugoszláviával mérkőzik. A mieink a hollandokkal eddig 49-szer játszottak, ebből 43 magyar győzelem született, két döntetlen és két holland győzelem. A jugoszlávokkal öt találkozót vívtunk, 48 magyar győzelem, 21 döntetlen, 12 jugoszláv győzelem a mérleg. A magyar csapat déli szomszédainkkal utoljára a Világ

Hiába, a mi vízilabdázóink nem ismernek lehetetlent!

(A Népsportban fedezte fel Zékány János, nyírkátai olvasónk)

Így rajzoltok ti

TÖRÖK ENDRE KARIKATÚRA-PARÓDIÁI

ENDRŐDI: **Szeressük az állatokat!**

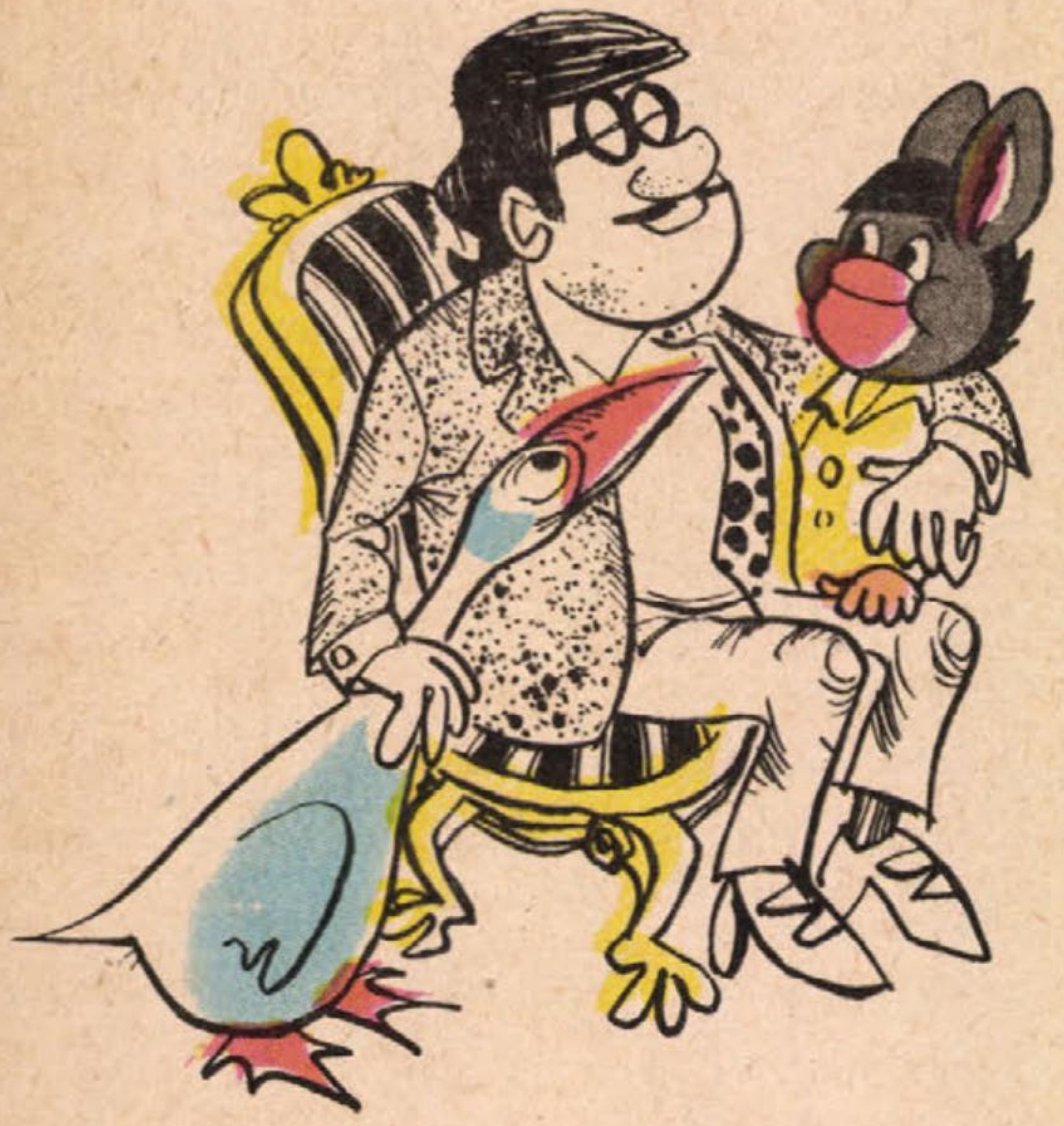

SAJDIK: **Tragédia**

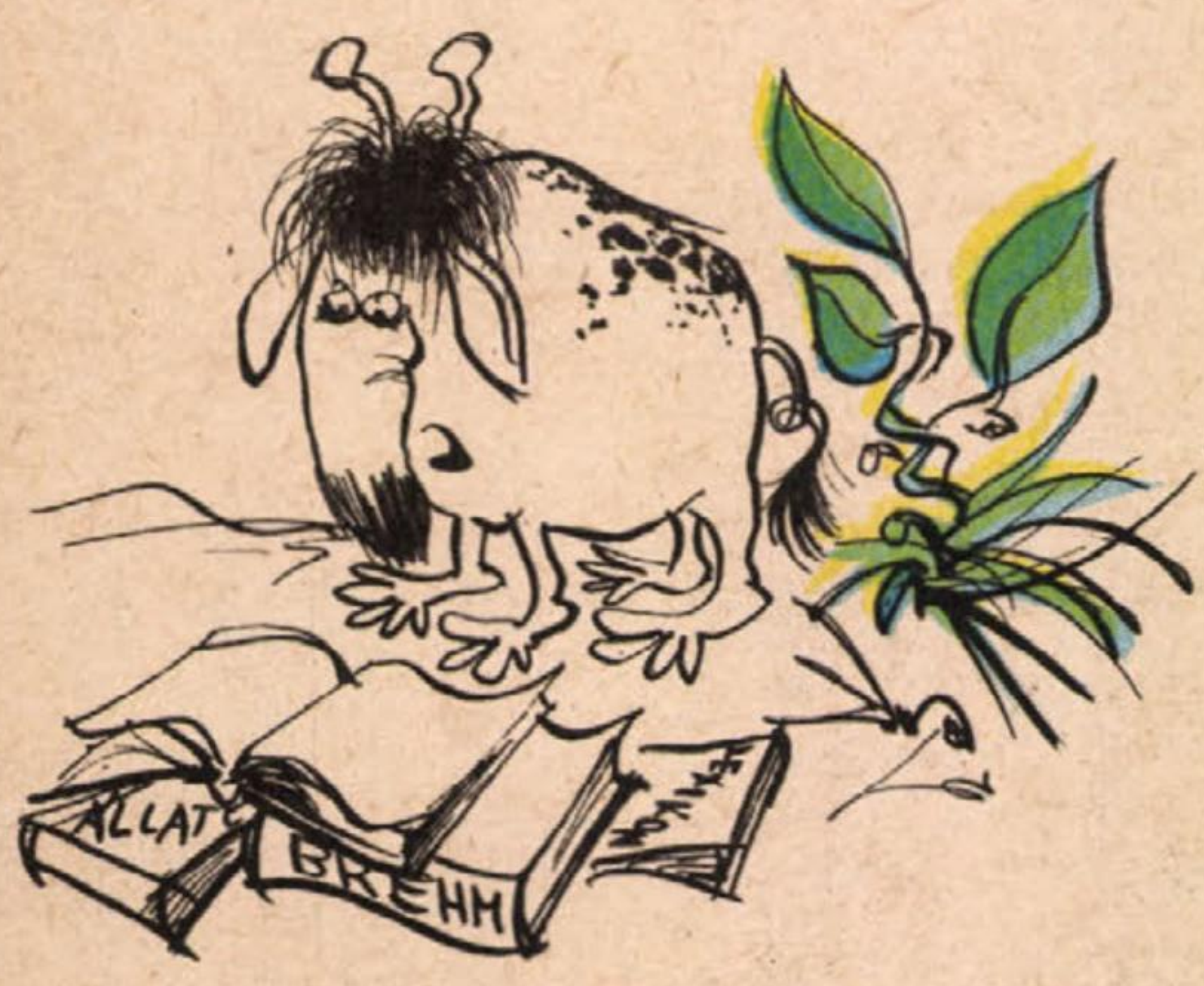

– Szóval, ilyen állat nincs is?!

FÜLÖP: **Felismerés**

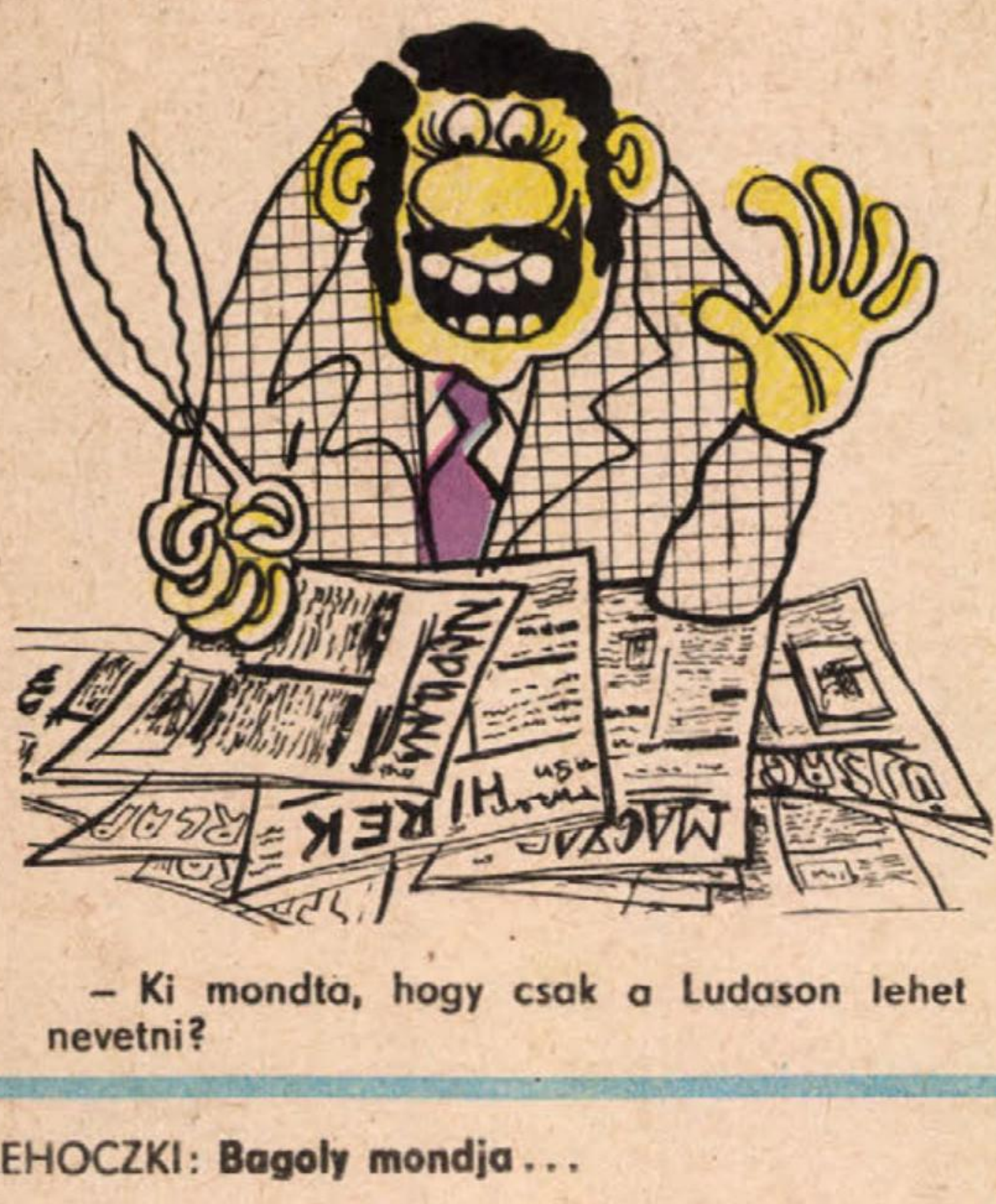

– Ki mondta, hogy csak a Ludason lehet nevetni?

LEHOCZKI: **Bagoly mondja...**

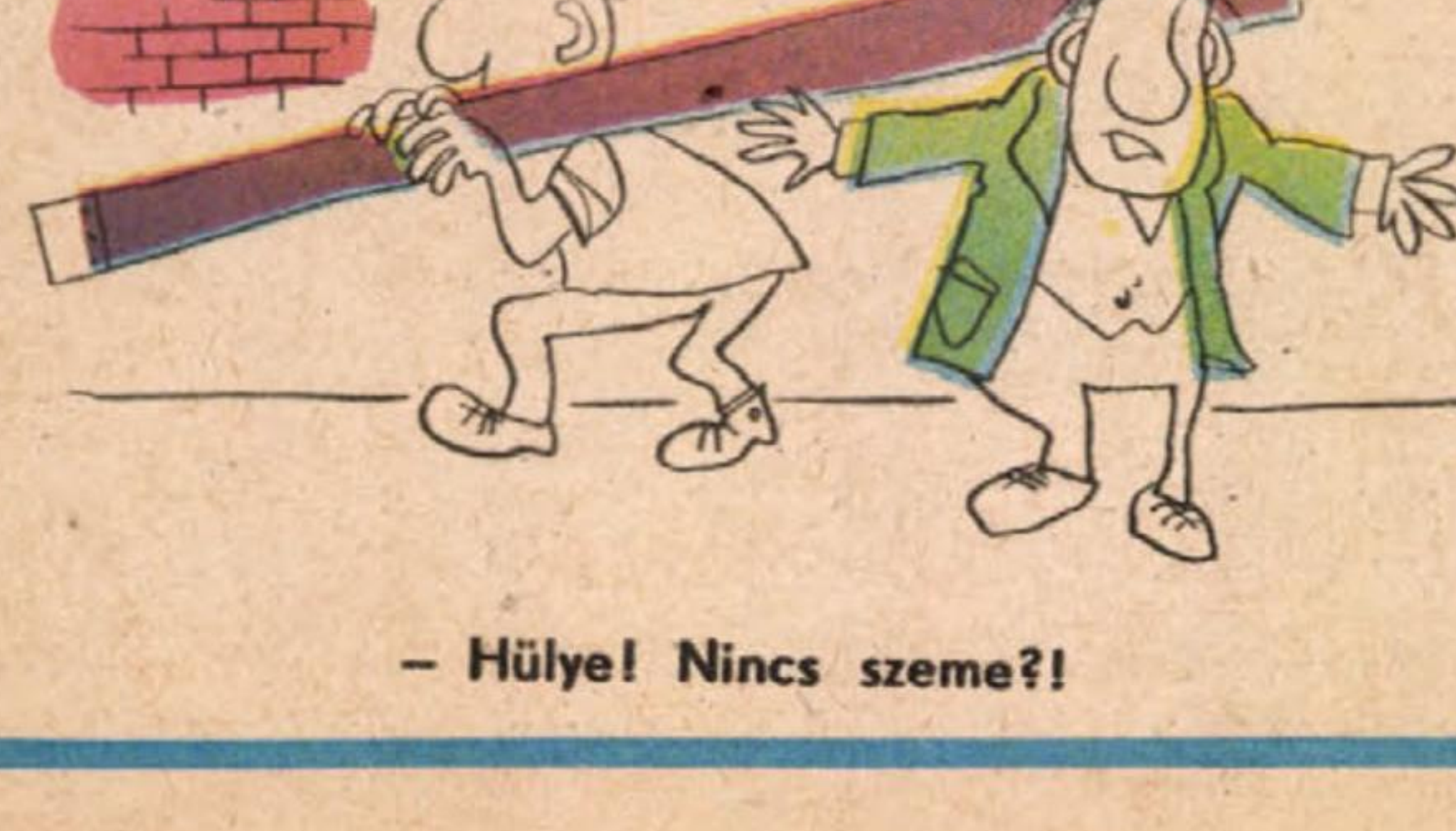

– Hülye! Nincs szeme?!

BRENNER: **Vilma néni**

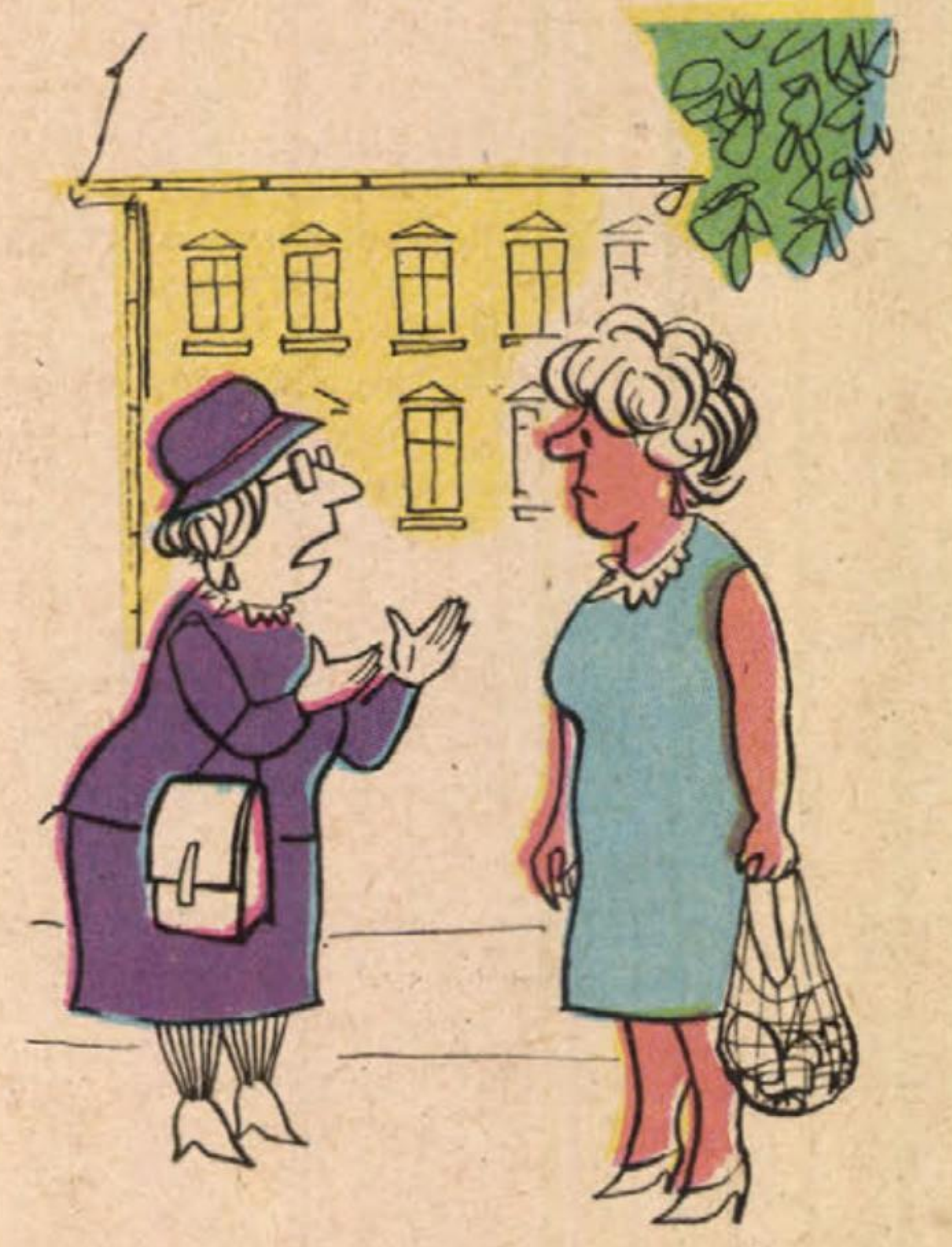

– Ez a legeslegújabb variáció. Csak írni kell valamit alája...

VASVÁRI: **Modern anya**

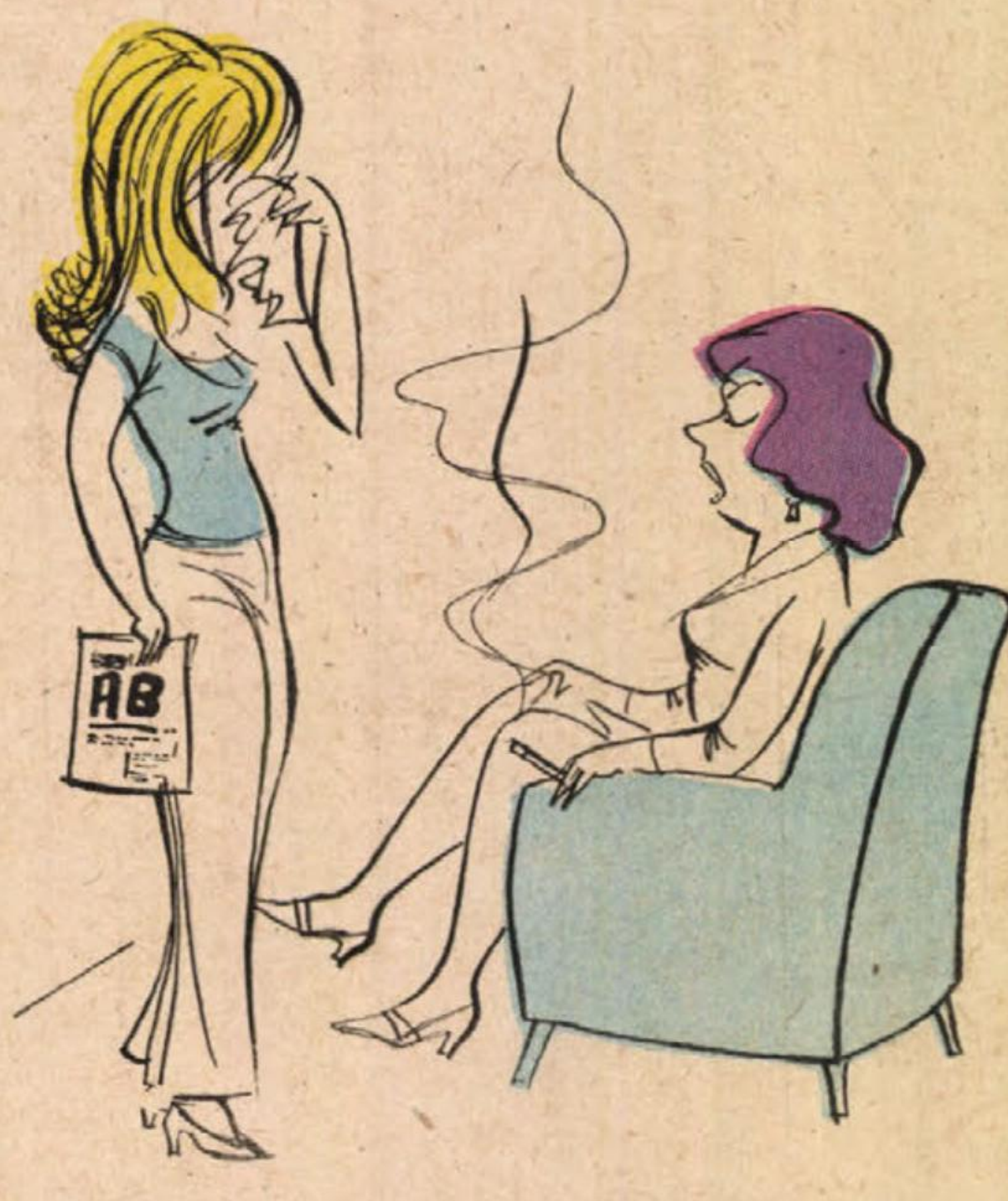

– Ne bőgj! Ez női dolog!

Török

DALLOS: **Stílszerűen**

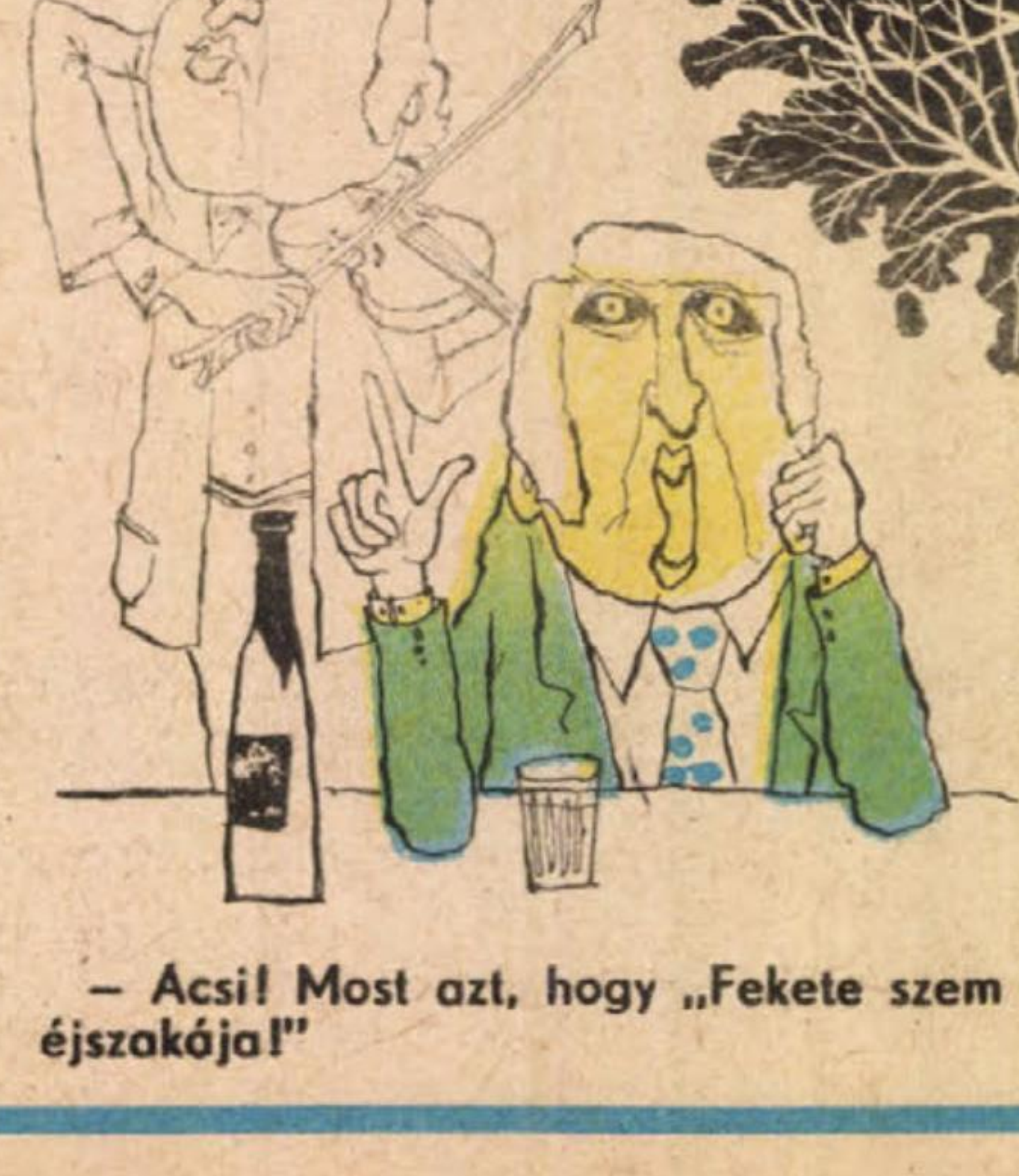

– Acsi! Most azt, hogy „Fekete szem éjszakája!"

LENGYEL: **Az elnöknek sem könnyű...**

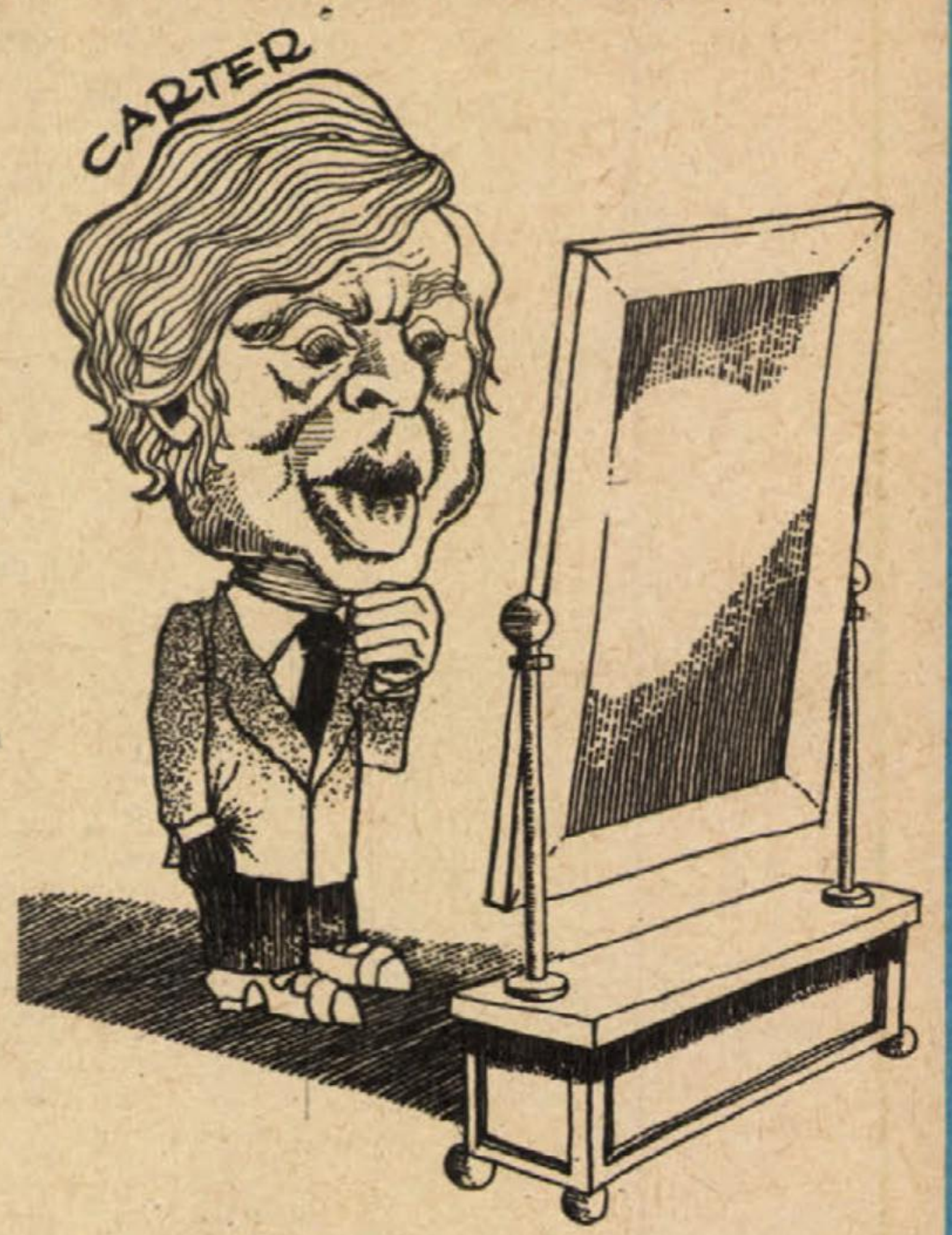

– Hát, ha nem lenne rámírva a nevem, nem ismernék magamra...

ERDEI: **Szórakozottság**

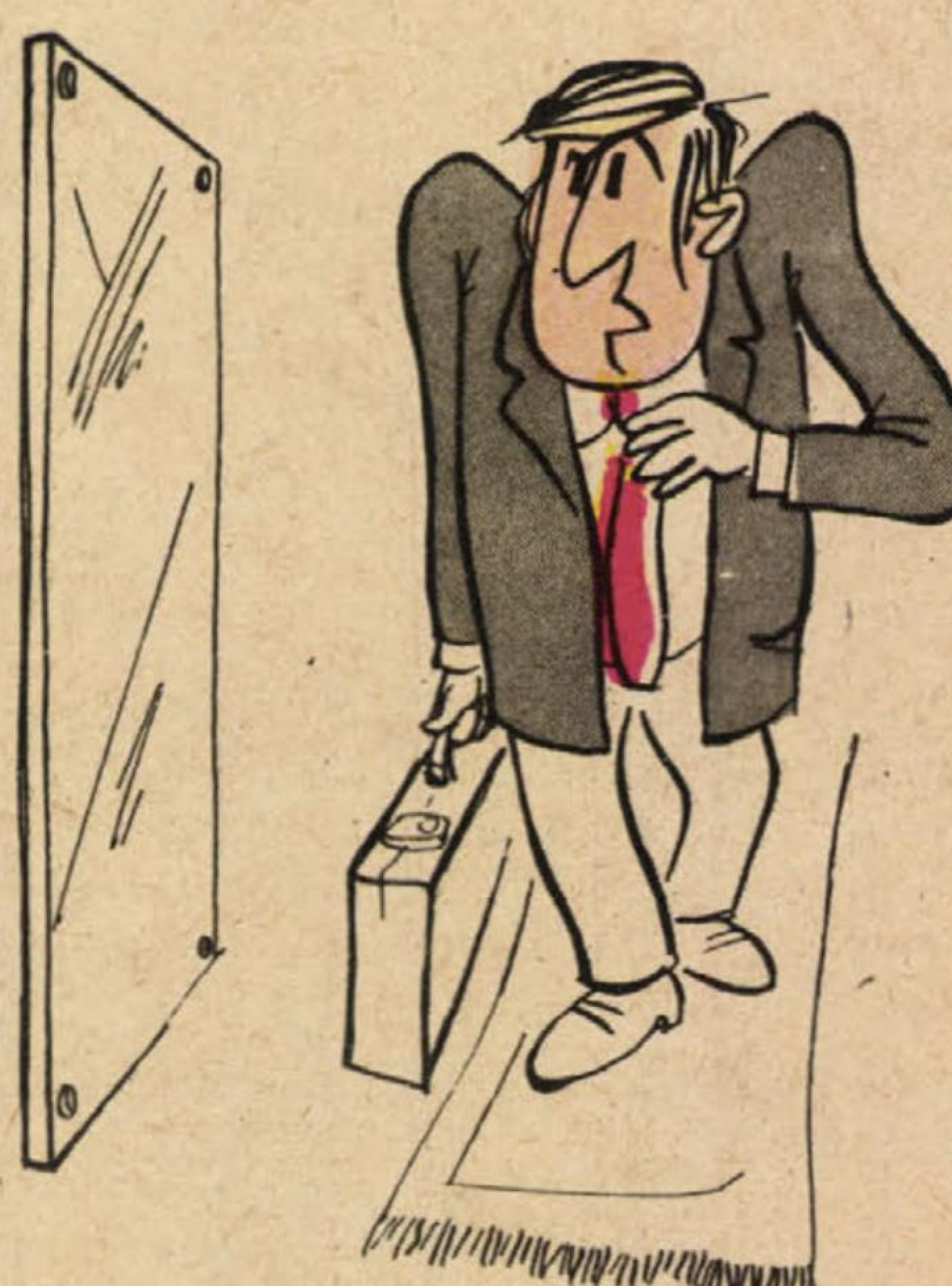

– A frászba, megint az akasztóval együtt vettem fel a zakómat!

BALAZS-PIRI: **A nő a lényeg!**

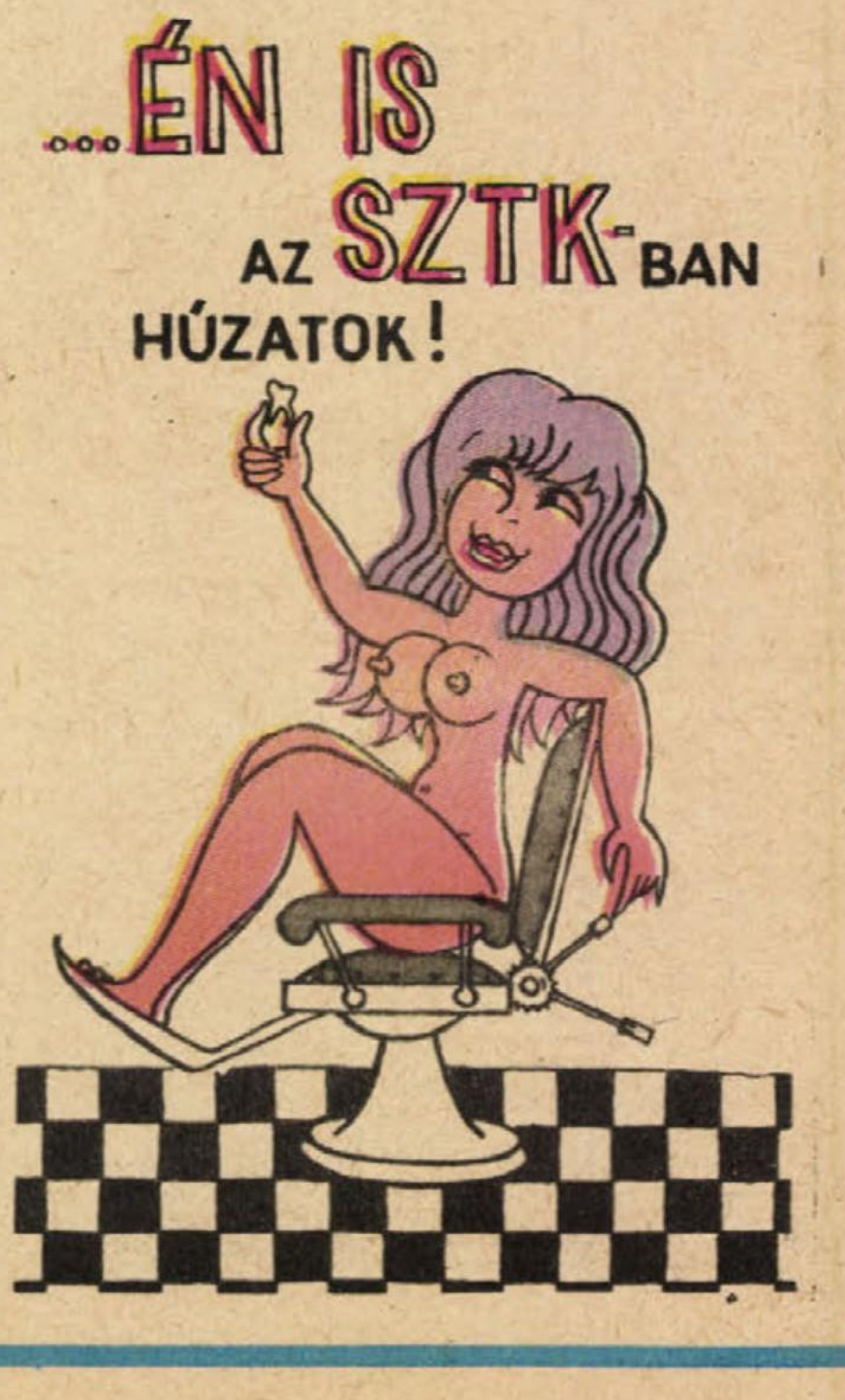

ELŐREGYÁRTOTT ELEM

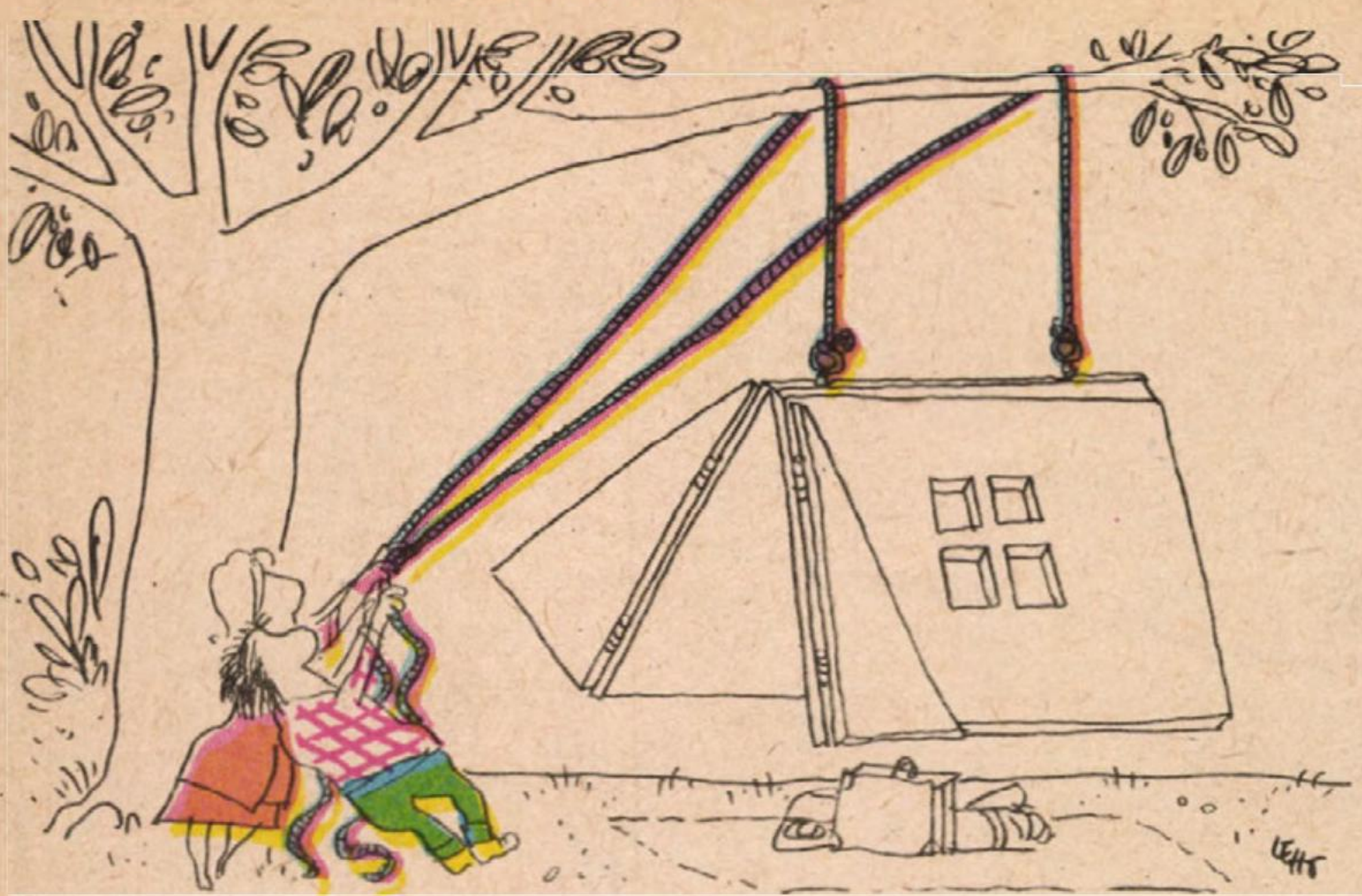

GYORS ÜGYINTÉZÉS

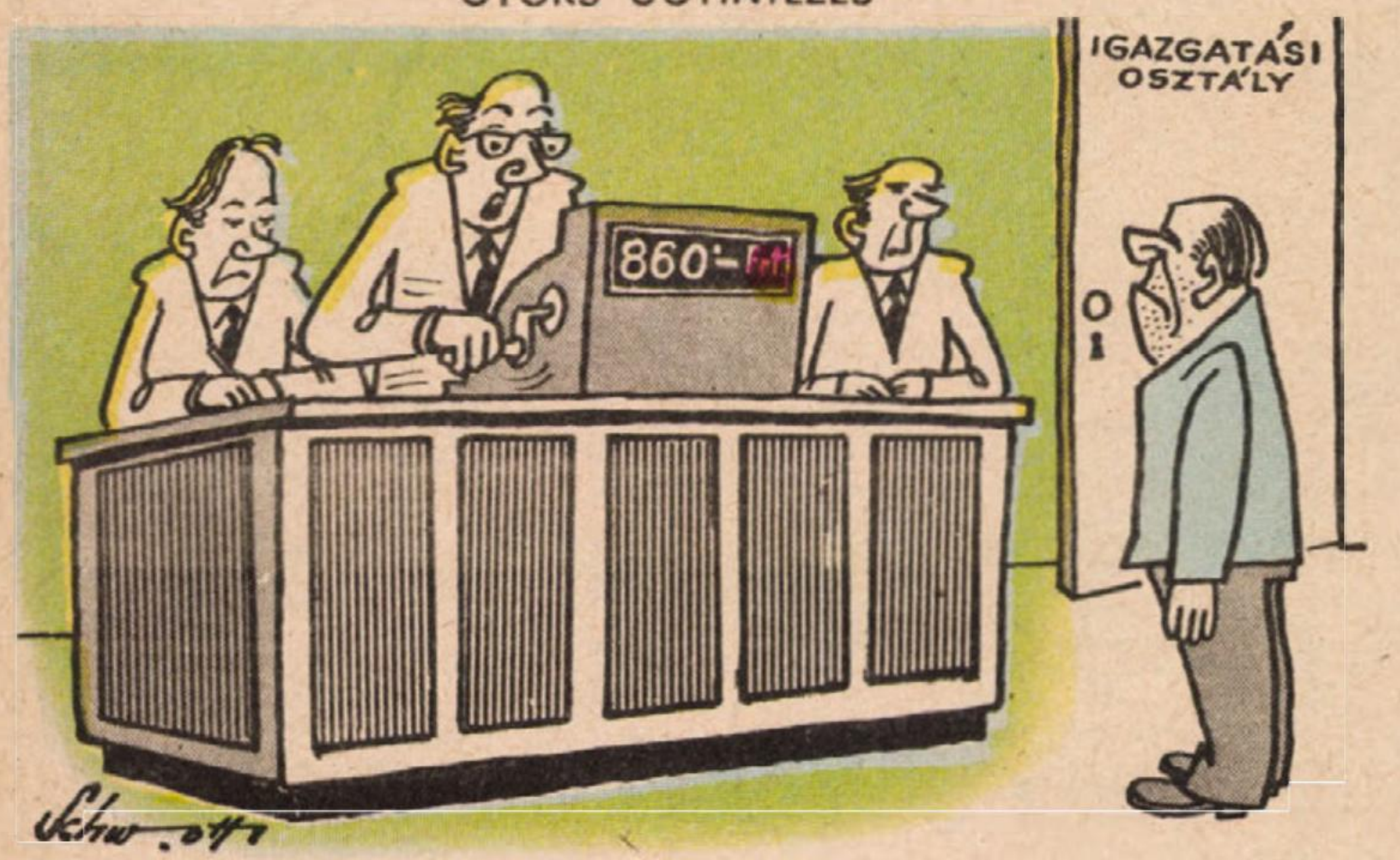

– Volt öt szabálysértés...

TANULÓ GYALOGOS

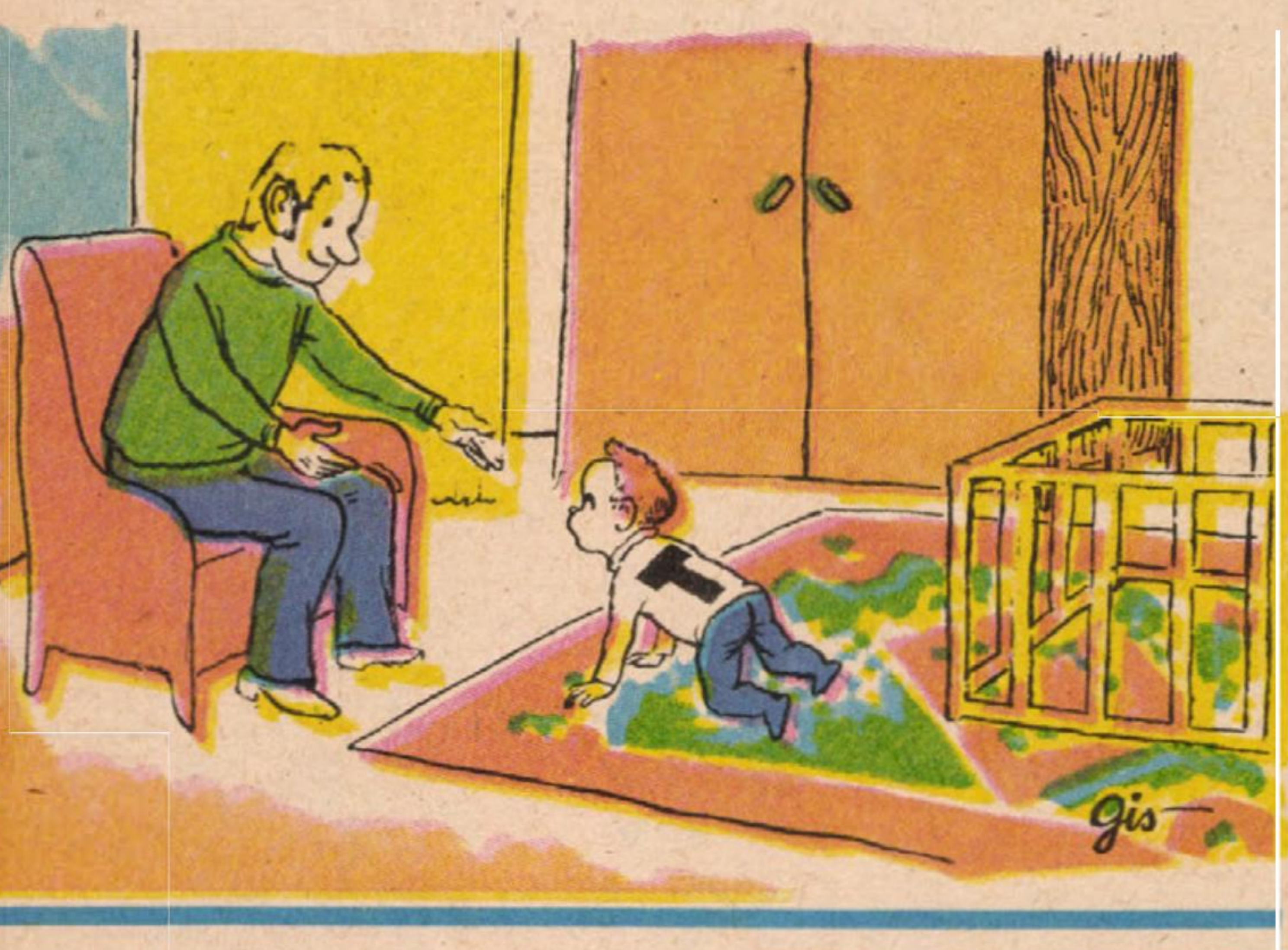

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

A júliusi (7. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

„Nálunk szesz nem kerül az asztalra. Én is nagyon óvatosan töltök.”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték: **Zérczi Menyhért, Dunapataj, Virág utca 2. 6328; Juhász Piroska, Budapest, Turbina utca 8. 1138; Matuszka Gábor, Salgótarján, Nógrádi Sándor tér 4. 3100.**

A nyereményeket postán küldjük el.

ORVOSNÁL

A cirkuszi kardnyelőnek gyomorpanaszai vannak, elmegy tehát az orvoshoz. Az megvizsgálja s a következő utasítást adja: — Vízszintes 4 — függőleges 25. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Tésztába való, tésztára való
13. Íróeszköz
15. Színész vagy szabó produkciója
16. Afrikai állam
18. Nem hivatásszerűen foglalkozik írással
19. A múlt idő jele
20. Elmozdítható, mozgékony — ismert idegen szóval
22. Névelős fűszer
23. Egy nyilvános mellékhelyiség felirata
26. Hosszabb epikai mű
28. Altató a kisgyereknek
29. Z. P.
31. Szemtelensége közmondásos
32. A csodálkozás indulatszava
33. A Tiszába ömlik
35. Regénybeli vár
37. Helyhatározószó
39. Még nem ébredt fel egészen, bódult
41. Ajakrúzs
42. Egy kozmetikai gyártmány márkaneve
43. Azonos betűk
44. Szerzetes főpap
45. Kihasználja a mások jóhiszeműségét
46. Méhszállás
47. Van ideje
49. Történet, anekdota
50. Afrikai nép
53. Szent rövidítése
54. A. K.
55. Hazai
57. Náci alakulat betűjele volt
58. Nagy énekkar vezetője
61. Segédige
62. É. Á.
63. Nagy a feje
64. A kövér ember szelíd gúnyneve
66. Utóirat

FÜGGŐLEGES

1. Időhatározószó
2. Megüthet és nem lehet visszaütni
3. Céltalanul ide-oda csatangol
5. . . kariás
6. Becézett Ilona
7. „Az obsitos” írója
8. Van sütnivalója
9. Különcködő mánia, szeszély
10. B-vel éppen ellentéte a 8. függ.-nek
11. A Föld egyik hosszúsági foka, mely befolyással van a naptárra
12. Szintén
14. Nagy nemzetközi díj alapítója
17. Afrikai állam
19. A honfoglaló vezérek egyike
21. Levegő
24. Valóság, tény
27. Valamikor magyar vármegye volt
30. Kukoricalisztből készült étel
34. Újság, folyóirat része
36. A bálok ideje
38. U. F.
40. Zenei dallamok
41. S. P.
44. Posztóféle
46. Néptelen, elhagyatott hely jelzője
48. Bibliai alak, aki szerette a lencsét
51. A portyázó ősmagyarok nagy vereségének színhelye
52. Magyar hegedűpedagógus és zeneszerző (1862—1922)
56. Oxigénmódosulat
59. Folytonossági hiány
60. Nem innen
65. Német kettős magánhangzó

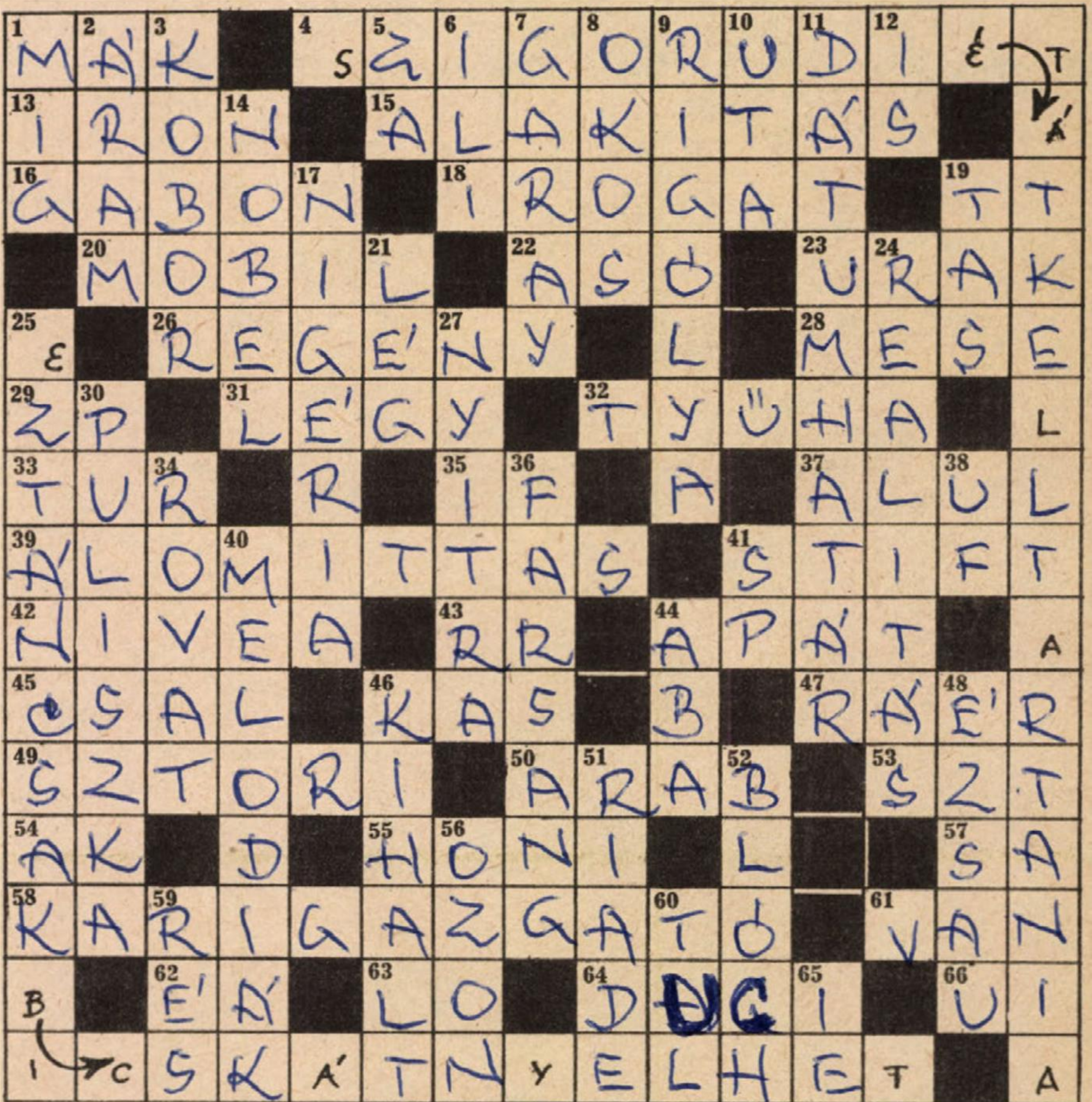

1 M	2 Á	3 K	■	4 S	5 Z	6 I	7 G	8 O	9 R	10 U	11 D	12 I	É	T
13 I	R	O	14 N	■	15 A	L	A	K	I	T	Á	S	■	Á
16 G	A	B	O	17 N	■	18 I	R	O	G	A	T	■	19 T	T
■	20 M	O	B	I	21 L	■	22 A	S	Ó	■	23 U	24 R	A	K
25 E	■	26 R	E	G	É	27 N	Y	■	L	■	28 M	E	S	E
29 Z	30 P	■	31 L	É	G	Y	■	32 T	Y	Ü	H	A	■	L
33 T	U	34 R	■	R	■	35 I	36 F	■	A	■	37 A	L	38 U	L
39 Á	L	O	40 M	I	T	T	A	S	■	41 S	T	I	F	T
42 N	I	V	E	A	■	43 R	R	■	44 A	P	Á	T	■	A
45 C	S	A	L	■	46 K	A	S	■	B	■	47 R	Á	48 É	R
49 S	Z	T	O	R	I	■	50 A	51 R	A	52 B	■	53 S	Z	T
54 A	K	■	D	■	55 H	56 O	N	I	■	L	■	■	57 S	A
58 K	A	59 R	I	G	A	Z	G	A	60 T	Ó	■	61 V	A	N
B	■	62 É	Á	■	63 L	O	■	64 D	U	G	65 I	■	66 U	I
I	C	S	K	Á	T	N	Y	E	L	H	E	T	■	A

EGYSZERŰ KÉRÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mindig beleakadok a vezetékbe, húzzák egy kicsit maguk felé!”

200—200 forintot nyert: **Bukovszki András, Budapest, Erkel utca 41. 1046; Fodor Attila, Bicske, Űrhajós utca 31. 2060; Takács Judit, Budapest, Ifjúmunkás utca 22. 1091.**

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

XVI. NEMZETKÖZI KARIKATÚRA SZALON, MONTREAL 1979.
GRAND PRIX: BALÁZS-PIRI BALÁZS RAJZA

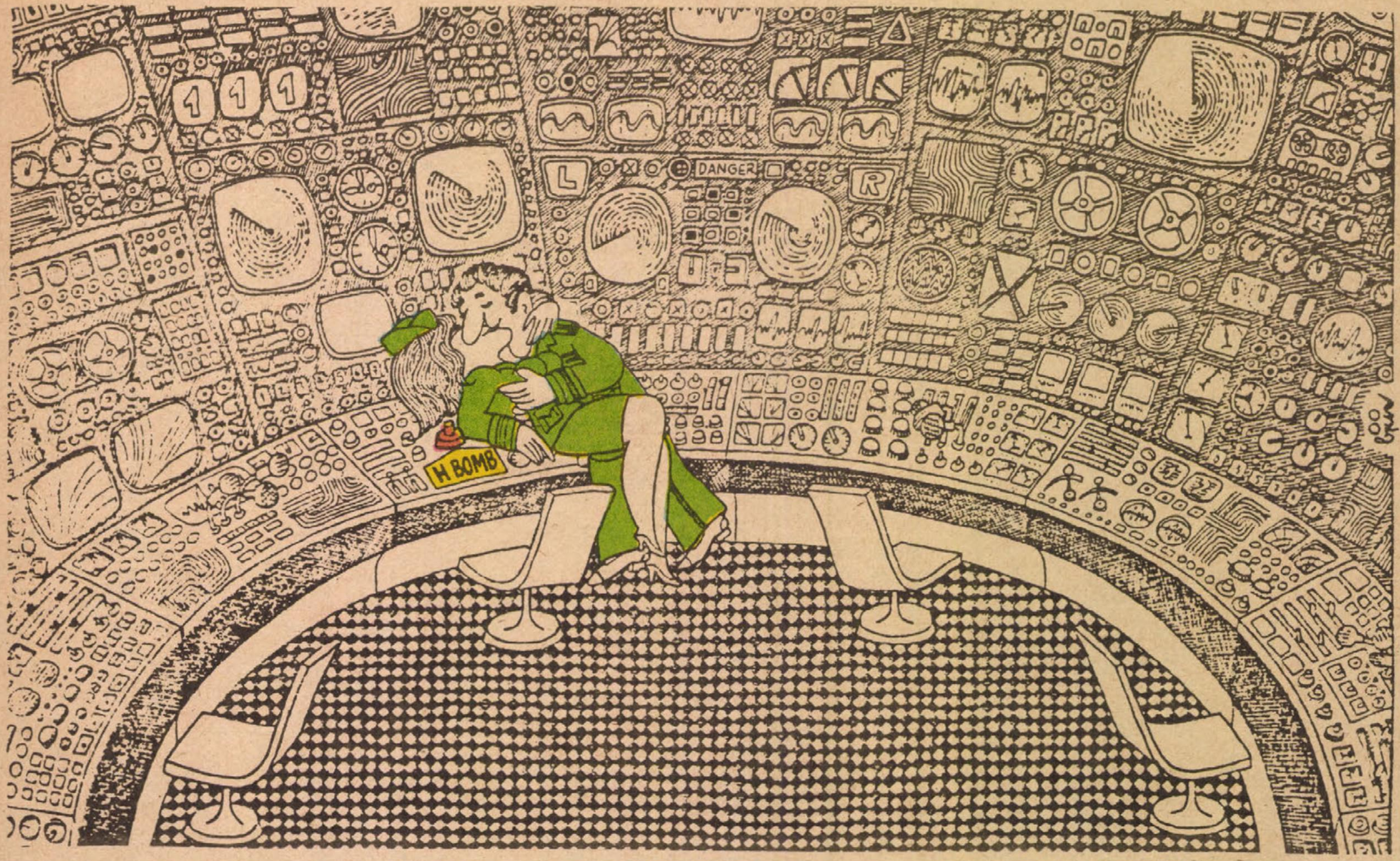

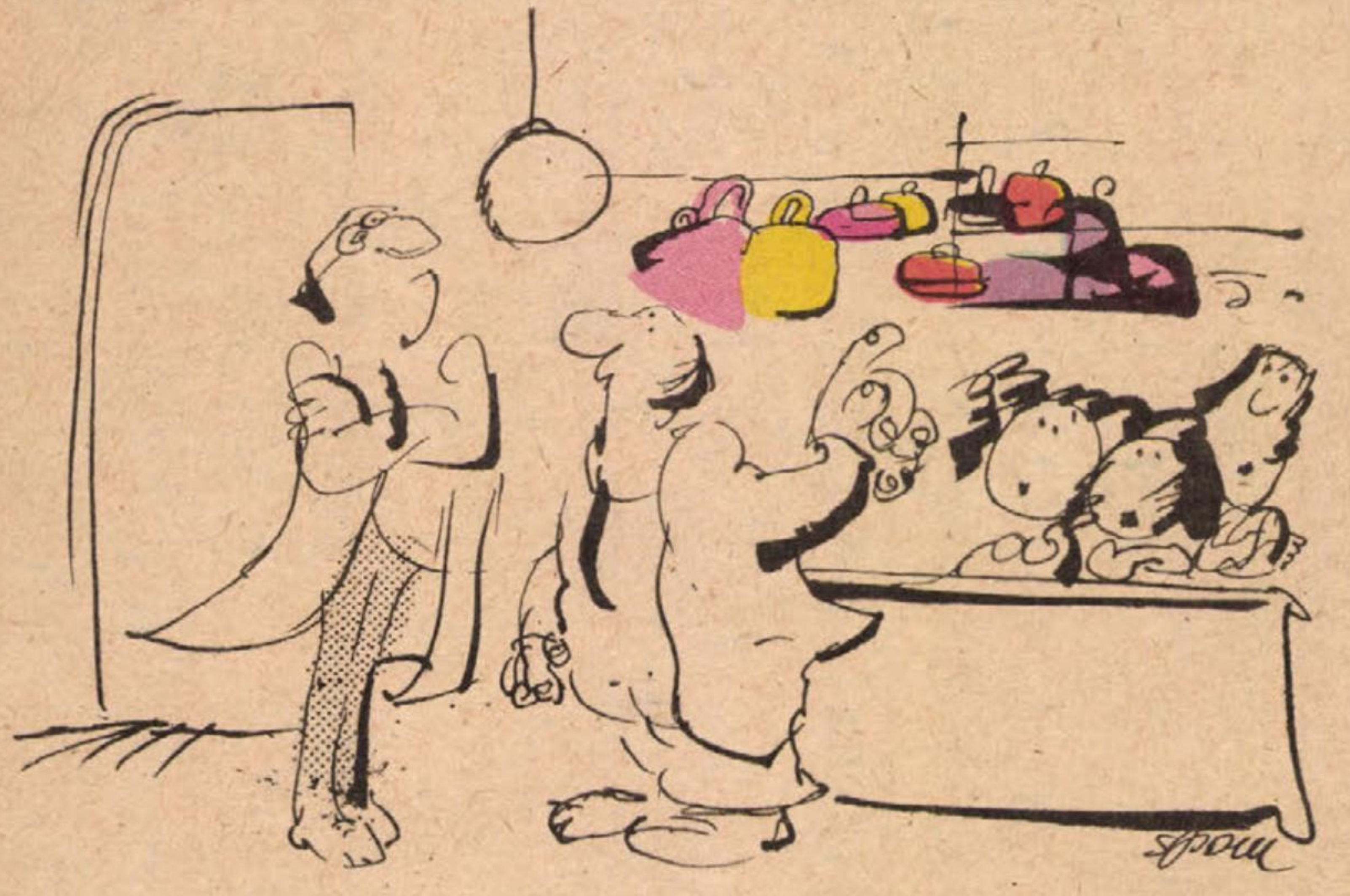

– A kiszolgálók aggódnak, hogy a magasabb árakért udvariasabban kell kiszolgálni . . .

ÚJ NYARALÓ

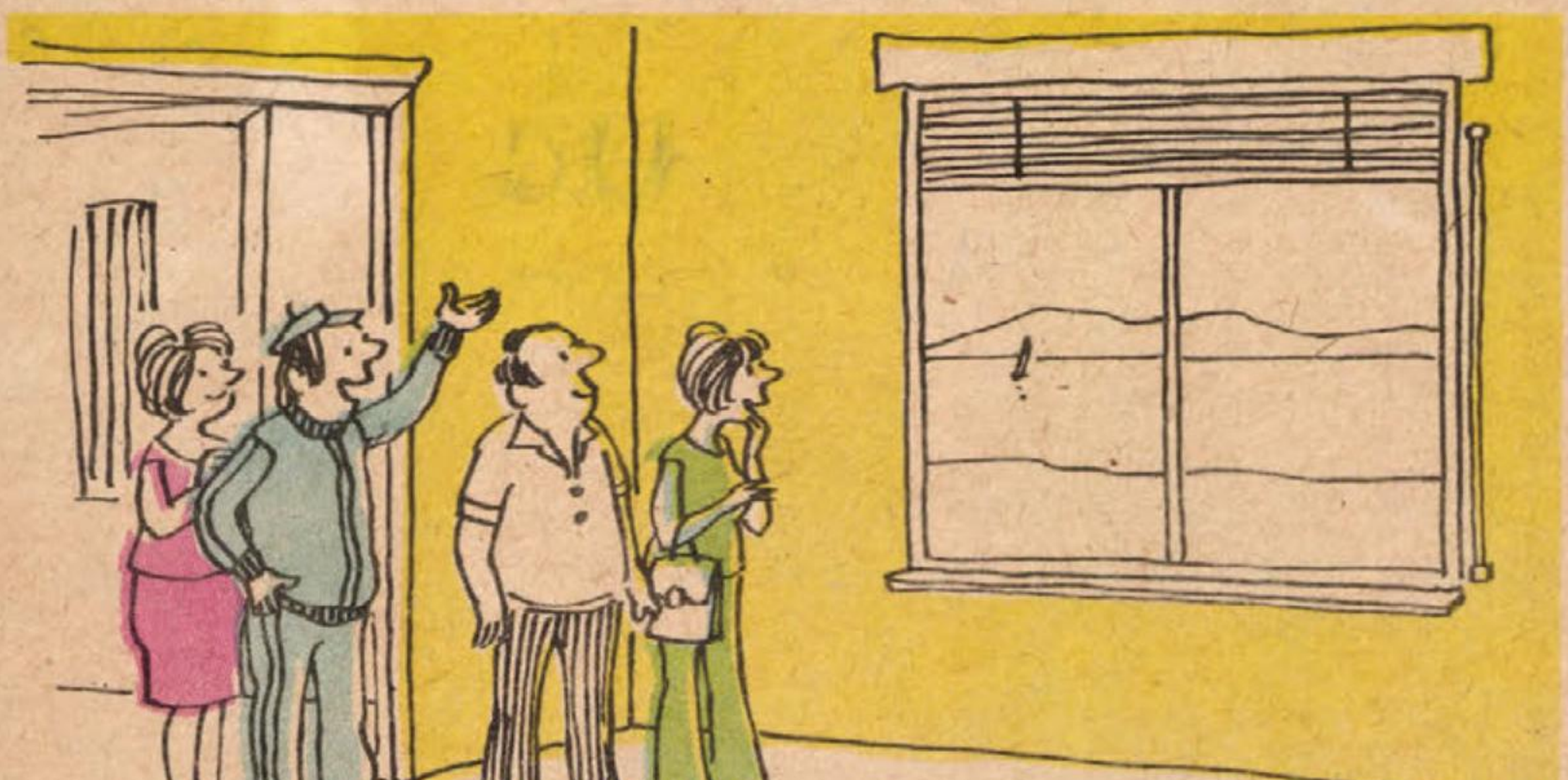

– Ha viszont törvénytisztelők lettünk volna, körülbelül csak most kapnánk meg az építési engedélyt!

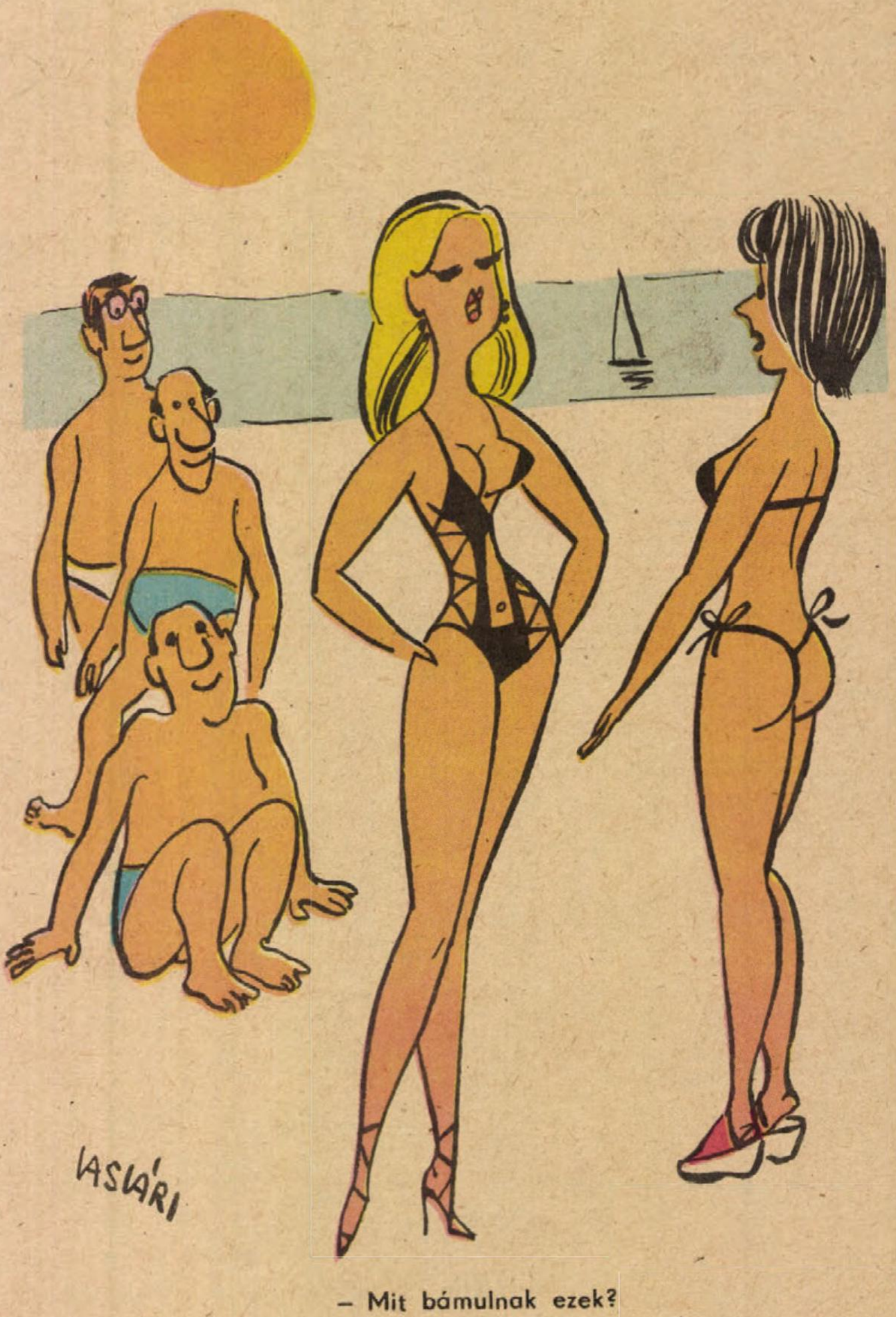

– Mit bámulnak ezek?